

گوتمن بدنه، او دمت ارتقائی سفر ته یوه لنده کتنه

کله چي موي مذاهبوته گورو نودا پردوو قسمو
تقسيمپدلای شي، يوه چي پوهان ورته دسامي (اسمانی)
مذاهبو نوم ورکوي لكه يهوديت، نصرانیت (مسیحیت) او دین
اسلام. او دويم هغه مذاهب کوم ته چي غیرسامي، يعني هغه
مذاهب لكه هندومت، جين مت، دراوري مت، کنفيوشس، شيو
مت، مظاھر پرسٽ، لمپرسٽ، خناور پرسٽ، آتش پرسٽ،
سپورمی پرسٽ، او ستوري پرسٽ.

مولانا سيد ابوالاعلى مودودي په دې هکله د مذهب
تعريف داسي کوي. "په نړۍ کي چي خومره مذاهب دي هغه خو
ياديو کس په نامه ياده ګه قوم په نامه نومول شوي دي په کوم
قوم کي چي هغه مذهب زېږيدلی دي. لكه عيسائیت، چي نسبت
يې د عيسى سره تېل کېږي، بدھ مذهب ته په دې بدھ مذهب ويل
کېږي ولې چي د هغه بنسټ اينسوونکي مهاتما بدھ دي، د
زردشتی مذهب نوم په دې دی چي د هغه تعلق د زردشت سره وء،
يهودي مذهب په یوه مخصوصه قبیله کي وزېږدی چي نوم يې
يهودا و، خو ماسواي د اسلام."

عدم تشدد د فلسفې او د دې بودهي مذهب بنسټ
اینسوونکي چي څېرونکي ورته د ختيئ دروبش هم وائي "گوتمن"
نومي ټوان چي د شمالي (قطبي) هندوستان ریاست، کېل وستو
کي غالباً ۵۶۳ق، ميا ۵۶۸ق، مکي په لمبیني نومي ټنګله کي
زېږيدلی، دراجا سدهو هن (شددهن) زو، د سورنوم يې
ماي او نندن زو، سا بلاس کېل، ده د دده د زوکري

پراومه مره شوه. دده یونوم چي د خاندان له خوارکول شوي دی، گوتم دی. زياتره مؤرخين چي په کوم نامه دده یادونه کوي هغه "سدھارتھ" دی. سدھارتھ يعني کامياب او کامران. انگرپز مؤرخ مائیکل هارت په خپل کتاب "سو عظیم انسان" کی د گوتم بدھ نوم "سدھارتھ" کاري او "گوتم" دده ذات نوم بنيي. لakin داوسني تحقيق نه داشتاب پري چي دده اصل نوم گوتم و. نور صفاتي نومونه لکه، جوده، يعني روبانه ضمير لرونکي، سکيا موني (د سکيا خاندان راهب، عابد) سکيا سمهها (د سکيا خاندان شير) او نور نومونه هم لري.

ده په ئوانی کي ڈېر علم زده کري وو، لکه په سنسکرت کي يې ڈېر مهارت درلوود، ويدونه يې ټول په یاد زده وو. کله چي د ۱۸۱۹ کالو شونوي ڈيشودھرا (يسودھرا) نومي جيني سره واده وکړ. یيالس كاله وروسته دده یوزوي وزو کېدی چي نوم يې "راهل" و.

کله چي ده خپل پدری مذهب يعني هندومت ته و کتل نو يې له دې مذهب سره شدید اختلاف پيدا شو. په هندومت کي بت پرستي، غلام بادار، او داسي نوري خامياني وي چي ده ورسره اختلاف درلوودي. یياد ڈېر غور او فکر و روسته ده ديو جلا مذهب يعني د برهمني مذهب اصلاح شوي مذهب بنسته کښېنودي. حالانکي دې ديو لوی مخکه والزوئ، د شهزادا ګانو غوندي او سېدی، خو یا هم د مذهب سره ترأو دي دي ته و هخوي چي د عامو خلگو يعني ذات پات، غلام بادار پرته یوداسي فکر منع ته راوري چي د دې ټولو ګنجائش نئه وي پکبني.

مولانا سید ابوالاعلی مودودی^۱ بدھ مذہب په ھکلہ وایسی چی "لہ تھے خخھ دو نیم زرہ کالہ مخ کی انسانی فکر ترددی حدھ ترقی کرپی وہ چی ھغہ خلپے یو مشترکہ مذہب غوبنستو۔ بدھ مت اگرچھ یو پورہ مذہب نہ اے او صرف یو خھ اخلاقی اصول یے درلو دل، لاکن دا مذہب د هندوستان نہ راووتی او یو پی خواتھ جاپان او منگولیا او بلی خواتھ افغانستان او تربخارہ خورشو۔ دی مذہب خورونکو دا مذہب تر لپری لپری ھپوادونو پوری ورساوه۔"

مذہب کہ سامی وي کہ غیر سامی، خو پہ پیل کی ورته ٻپری ستونزی پیښې پری۔ دئراج محل، د شہزاد گانو غوندی ژوند، خپل لس کلن ازدواجی ژونداو زوی یې پر خپل غیر سامی مذہب قربان کرپل او په ھنگلہ کی یې د پیپل (بپ)^۱ دونی لاندی مراقبہ پیل کرھ۔

مؤرخین لیکی چی دھ په لو مرپی سر کی د خو ملگرو سره شپر کالہ د گیا په ھنگلہ کی وجود ازاری (جسمانی ریاضت) پیل کرھ، د وخت په تپر بدوسراہ د گوتمن وجود نہ خواراک او د ٻپری کمزوری لہ کبلہ و چوندرشوا او پر دھ بی ھوشی راتله۔ بیا دھ دا لارہ ترک کرھ او مراقبہ یې پیل کرھ۔ په لو مرپی ھل دھ په ھنگلہ کی او وہ ورخی د پیپل (بپ) دونی لاندی مراقبہ پیل کرھ۔ پرا وومہ ورخ دی تیجی تھے ورسپدی چی انسان په درو چیزونو سرہ تل غمزدھ وی او داغم دی د ژوند په خوند نہ پوھوی۔ لکھ د سپین

^۱ حامد عبدال قادر د انھر و نہ یادوی

بیری توب غم، دناروغی، غم او د مرگ غم. که انسان له دی درو
غمو خان خلاص کری نوبه د ژوند په خوند پوهشی.

هم دی درو نقطو دی د ځنګله و خواته و شپری، چې د دی
درو نقطو درمنی اس باب و مومی. وروسته د پلویان
(بهکشوان) پیدا کړل چې د ده سره د ده په فکر کي ملګري شول.
دی پلویانو ده ته د (بدنه) نوم و رکری چې معنا يې د هغه چاده
چې روحانی علوم یا پت علوم یی تر لاسه کری وي. د سنسرکت له
ارخه د بدنه معنا "پر نور یا مینیر" ده. خونور مورخین د بدنه معنا
د بیدار، رو بانه ضمیر لرونکي یاد عارف سره کوي.

په هندومت مذهب کي ذات پات، د په رو خدايانو
تصور، بت پرسنی او د اسي ډېر شه وو چې گوتم يې مخالفت
کاوه. په بدنه مذهب کي د خدائی تصویر، روح او د فربنسته هیڅ یوه
خبره یا فکر نشته، هم په دی او په کي شاملې دل یې پېل کړل. بدنه
ذهب دو مره تېز په شمالی (قطبی) هندوستان کي خورشو چې
هیڅ عقل یې نه تسیلموی. د مذاهبو په تاریخ کي دا غیرسامی
بوده یي مذهب، واحد مذهب دی چې ډېر ژریې وده و کړه، او د
شمالی هندوستان نه د باندی و نورو هپوادونو ته منتقل شو.

که موږ و گورونو پر دی مذهب د هندومت شدیده غلبه
ده. په دی کي تر مذهب زيات پر فلسفه باندی زور اچول شوی
دي. په دی مذهب کي چې کوم احکام ډېرسخت وو او بر همنو
هفو ته گوته نیوله هغه د ترکیه نفس، مطالعه، غور و فکر او
مراقبه وه. په دی مذهب کي یوه خامی د برهمنوله خوا دا هم وه

چي دهه تپول خدايان رتلي وو، لakan هغئي پ مسلوب الاختيار ضرور گنهني وو.

دهه دهندوانو آوا گون² عقيده د لې تبديلى وروسته خپله كره. چي تعليمات يې دهندومت په خوا ورتە شو. دهه دهندومت مذهب ويدونه چي برهمنو بە ورتە سامي ويلو، خخە بالكل انكار و كرو. حالانكى دا ويدونه دهه په ياد زده كري وو. دهه بە ويل چي دا ويدونه سامي نهه دى، دهه په خلور سره ويدونو كي د سام ويد، رېگ ويد او يجر (ايجر) ويد ذكر كري دى. د خلورم ويد، اتھر ويد ذكر يې بالكل نهه دى كري.

پر دهه چي كوم الزام د خداي د نهه منلوؤ، د هغه په دفاع كي دهندوستان يوازنى ليکوال محمد اساعيل هاتف بهوپالي په پيل انداز په خپله مقاالت كي چي دهه په ۱۹۲۳ كي ليکلى و داسي ييان كري دى.

"دهه د گيا په ئنگلە كي ترشپر و كالو پوري رياضت كولو، يوه ورخ دى د انخرد وني لاندى لە سهارە په خپلو خيالاتو كي ۋوب ناست و چي مابنام ناخاپە يو و جدانى كېفيت پيدا شو، او هغه تە د بده درجه ترلاسە شوه، هغە بې واكە په عالم بې خودي كي راولار شو او دا يې ويل، اي كالبند خاكى (خان، يعنى گوتمن) جورولو ولا! تر خو چي ماتە نهه و پي دا كري نوزه د ژوندد كشمکش نهه تېرىدە. هغه تپول په درد لېلى حالات وو. لakan او س ما تە وليدلى، زە اميدواريم چي تە به يىدا كالبند خاكى نهه

---

² آوا گون: د يو صورت نه بل صورت اختيارول

جوروپی. ولی چاچی دنروان (فنا) دولت ترلاسہ کپرو دھغه تپول خواهشات پوره شو.

په دې جملو کي چي د گوتم د ھلې څه بې اختياره وتلي دې په هغه کي د خدای د منلو اعتراف دی. لکن وروسته بیا کله هم د ده په ھلې د خدای نوم نه راغلو، او د خدای ذات او صفاتو په هکله بې کله هم خپل پلويانو ته څه ونه ويل.

بهوپالی صاحب د اثابتو غوبنتل چي گوتم پخپله د خدای منونکی و، لکن د ده د ژوند یا تعليمات تو په هغه دور کي نه لیکل کېدل دا سوال مخته راوري چي کېدای شي گوتم د خدای په هکله په څه ويلی وي خود تعليمات تو د نه لیکل کېدو په وجه تر او سه نه دی خرگندشوي. او بیا تپول مؤرخین په دې متفق هم دي چي گوتم د خدای د تصور او دروح منونکی نه او نه د ده په ژوند کي د ده افکار لیکل شوي وو. د ده د مرگ نه وروسته د ده پلويانو تر منع پر بعضو مسئلو باندي جګري پېل شوي، بیا دوی یو ئحای چي نوم يې "راجا گاه" و تپول جمع شول، داراجا گاه "مگدھ" ته نزدې ده. د ده پلويانو بودهي تعليمات بیان کړل، په هغو کي د ده یو شاگرد چي نوم يې کسایا پا kasayapa یا غالباً کسایا ود بودها فلسفيانه اقوال بیان کړل. بیا چي کوم د ابي د هرم پتیکا abhidharma په نامه مشهور شو.

دده دويم شاگرد او پالی upali د نظم ضبط اصول او قوانین بیان کړل، دا بیا وروسته و نایا پتیکا vinaya په نامه مشهور شو. د گوتم مشهور شاگرد اند هغه و پناوي خلگو ته و کړې چي گوتم وخت پروخت کړي وې. وروستو دا د سُتا په نامه مشهور شو.

لَاكَنْ دَاتِيُولْ مَجْلِسْ هَغْهَ وَخْتَ هَمْ نَهْ وَلِيَكْلْ شَوْ، يِيَادْ اشْوَكْ ۲۴۲ ق، مَپَهْ زَمَانَهْ كَيْ دَا حَكْمْ مَنْخَتَهْ رَأْيَيْ چَيْ دَا مَقْدَسْ قَوَانِينَ دَيْ وَلِيَكْلْ شَيْ. پَهْ پَيْلْ كَيْ صَرْفْ دَوْهْ قَوَانِينَهْ وَلِيَكْلْ شَوْلْ، يَعْنِي وِنَا پَتِيَكَا (vina patika) او سُتَّا پَتِيَكَا (sutta patika).

پَهْ وِنَا پَتِيَكَا كَيْ دَرا هَبَانَهْ ژَوَنَدْ اصْوَلَونَهْ يِيَانْ شَوَيْ دَيْ چَيْ مَعْنَايِي د "هَدَايَتْ تَوْكَرَيْ" دَهْ. او پَهْ دَوِيمْ قَانُونَ كَيْ دَگُوتَمْ وَپَنَاوِي وَلِيَكْلْ شَوَيْ. وَرَوْسَتَهْ دَهْ چَيْ دَرَپِيمَيْ حَصَيْ اضَافَهْ هَمْ وَشَوَهْ، يَعْنِي دَابِي دَهَرَمْ پَتِيَكَا. دَادِري سَرَهْ حَصَيْ يِيَيْ یَوَّحَائِي كَوَيْ او نَوْمَ يِيَيْ د "تَرِي پَتِيَكَا" كَبِنْپَنْبُودَيْ.

دَگُوتَمْ كَتابَونَهْ پَهْ پَالِي ژَبَهْ كَيْ وَوْ. هَغَهْ پَهْ دَيْ چَيْ دَا زَبَهْ هَغْهَ وَخْتَ عَوَامِي ژَبَهْ وَهْ، او دَبَرَهْ مَنْوَدْ اعلَى طَبَقَيْ دَرَبِي سَنْسَكَرَتْ پَرَّحَائِي يِيَيْ پَهْ پَالِي ژَبَهْ كَيْ خَلَقْ تَعْلِيمَاتْ خَوارَهْ كَرَلْ. دَهْ چَيْ نَهْ وَرَوْسَتَهْ دَا كَتابَونَهْ دَهْ هَنْدَوْسَتَانْ پَهْ بَلَالِيَلْوَرَبُوكَيْ وَرَبَارَلْ شَوْلْ چَيْ دَهْ چَيْ پَهْ وَجَهْ دَهْ بَرَبَدَلَونْ مَخِيَ تَهْ رَاغَيْ. دَا كَتابَونَهْ نَنْ هَمْ شَتَهْ خَوَ اخْتَلَافْ پَكْبَنِي دَهْ بَرَدي.

يُوبَلْ كَتابَ چَيْ دَهْمَ پَدْ dhammapadas نَوْمَبَدَيْ دَعَامَوْ خَلَگَوَدْ پَارَهْ دَيْ، چَيْ دَپُورَتَهْ ذَكْرْ شَوَوْ كَتابَونَوْ خَاصَ خَاصَ نَكَاتْ پَهْ كَيْ رَانْقَلْ شَوَيْ دَيْ. پَهْ دَيْ دَهْمَ پَدْ كَيْ ۳۷۷ ق، مَدْ رَاجَاَگَاهَدْ كَونَسَلْ (غُونَدِي) ذَكْرْ شَتَهْ خَوَدَ اشْوَكْ دَوَرِي دَكَونَسَلْ ذَكْرْ نَشَتَهْ.

دَتَرِي پَتِيَكَا نَهْ عَلاَوَهْ دَگُوتَمْ پَهْ ژَوَنَدْ نَورْ كَتابَونَهْ هَمْ لِيَكْلْ شَوَيْ دَيْ، لَكَهْ جَهِيَكَا jatkas. دَيْ نَهْ عَلاَوَهْ لَلَّتْسَتَانَهْ

اهم یو کتاب دی چي په دې کي د گوتمن د لوبو مفصل lalitvistana ذکر موجود دی.

مؤرخین او د مذهب عالمان داليکي چي د گوتمن مقدس كتاب تري پتيکا د مذهب طالب علمانو د پاره ډپرسخت دی. هغه په دې چي په دې کتاب کي دانه معلوم پوري چي کوم اقوال د گوتمن خپل دی او کوم بیا وروسته اضافه شوي دي.

زما په خیال دې مذهب په خورپدو کي د دې مذهب خوش بختي داوه چي دا مذهب اشوک با چا ۲۷۳ق، م خخه تر ۲۳۳ق، م خپل کرو. کله چي اشوک د خپل سلطنت دودي د پاره پر كالنگه نومي سيمي چي د هندوستان ختیئ سمندری ساحلي علاقې مهاندي گوداوري او د کرشاندي په منځ کي وه، حمله و کره نو په دې جنګ کي یونیم لکھا انسانان قيد، یولکه مرء او تردې زيات له غمه په خپل مرگ مرء شول. د دې جنګ خونی اثرات پر اشوک باندي ڈبره لويء اغizerه و کره. د ده رجحان د مذهب پر خوا شو، د مرگونه یې کرکه پيدا شوه او یياد جنګ نه کولو لوظي یې و کرو. سه د لاسه یې بدھ مذهب خپل کرو، ده د مذهب سرکاري مذهب و گرحاوه او د بودهي مذهب تعليمات یې په تول هند کي خواره کړل، پر ډبرو یې کتبې ولیکلې. د دې ڈبرليکونو خخه دا ظاهر پوري چي هغه و خت بدھ مت ډپرساده. اشوک د ده د زوکري ئائي ته ورغى او هلتنه یې د ده په هکله یو یاد گار تعمير کړ.

دا شوک په دور کي ڈبر همن دې مذهب ته داخل شول. اشوک درېيم کونسل په ۲۵۰ق کي راوغونښت، او د بودها په مذهب کي یې شهنا خه بدلون راوست. اشوک د هند د باندي ڈبر مبلغين د بدھ مت مذهب د خورولو د پاره ډپرل چي په هفو کي د

دَهْ چِلْ زُوي اَنْتَدْ، وَرَورْ مِينْدَرْ او سَكَهْ خُورْ سَنْگَهَا مِترْ شَامْلَ وَوْ.
دا شوک په زمانه کي بدھ مذھب ترسھپلي هند، لنکا پوري، بيا
تر منځني آسيا او ختيغ آسيا تره پوا دونو پوري خور شو.

دا شوک نه وروسته کنشکا باچا (kanshaka) دې
مذھب ته نوره وده ورکره. دَهْ بودھيانو خلورم کونسل
راوغوبنت، په کوم کي چي د بودھي مذھب په حواله تشریحي او
تفسيري كتابونه ولیکل شول. داتمي صدي عيسوي پوري
بودھي مذھب د هند په زياته برخه کي خور شو. تردي له مخه په
پنهمه صدي عيسوي کي چيني سياح فاهيان هند ته راغي. هغه
ليکلی دي چي د هندی او بودھي عالمانو تر منع ڈير فرق دی، خو
ددوارو عبادت خانپي يوبل ته ہپري نزدي دي.

سلاويه siladis نومي د قنوج راجا يو کونسل
راوغوبنت کوم چي په ۶۳۴ عيسوي کي جور کړل شو. او راجا د
ګیاه سره نزدي یوه خانقاہ جوره کره، په کوم کي چي به د بدھ
مذھب عالماں او طالبعلمان په درس او تدریس کي مشغوله وو.
کله چي په او ومه صدي عيسوي کي چيني سياح هيون تسنگ د
هند دوره وکره نو په هغه دوره کي د برهمنو خه ناخه زور زيات
وو، خو په سهپلي هند کي بدھ مت غالب وئ.

دوخت په تېپدو سره د هندومت، جين مت او بدھ مت
تر منع تعلقات خراب پېل پېل شول. بدھ مت ته تر ټولو زيات تاوان
رسونکي شخص کماريلا بهت kumarila bhutta ؤ. بيا په
اتمي صدي عيسوي کي شنکر آچاريه ۷۸۸ عيسوي خخه تر
۸۲۰ عيسوي پوري په ڈيره منظمه تو گه د دې مذھب مخالفت
وکره دې مذھب پر منونکو باندي یې ظلمونه پېل کړل، هم په دې

وجهه دې مذہب منونکو په نورو بهرنی هپوا دونو کي پناه اخستلو ته مجبوره شول. او ډېر خلگ د ځاند بچ کېدو په خاطر په جين مذہب ورگه شول. ترييو ولسمی صدی عيسوي پوري بدھ مت ترا پيسه او کشمیر پوري محدود شو. او یيا یې په ۱۱۰۲ عيسوي کي په کشمیر کي هم خاتمه وشوه. په مگدھ (بهار) کي د اسلام تر راتگ پوري لاو خو یيات قرييآدا مذہب د هندوستان د کرامتي خاوري نه کړه و کړه.

آيا گوتم ذوالکفل دي؟

ما د گوتم د زوکړي، خاندان، سورو پلاز، بنجی، زوى او د مت په هکله، لنډ جاچ و اخستو، او س به راشو هغه خبری ته چي د دئ سره په اسلامي تاريخ کي تړلې ده، يعني د "ذوالکفل" تکي، چي د پرو علماء کارولي دی. د شلمي صدی ليکواں حامد عبدال قادر په خپل کتاب "بدھ فلسفې، حیات و فلسفه" کي دا خیال ظاهروي چي په قرآن مجید کي دو هڅله (سورة ص او سورۃ انییا) کي چي د ذوالکفل يعني "کفالت کولو والا سپری" نوم راغلى دی، کوم خوک چي د صالحین او صابرين په نامه هم یاد شوي دی، دا په اصل کي د گوتم بدھ و خواته اشاره ده. ځيني علماء یيآ ذوالکفل د بنی اسرائیل د قبلي چي حقيقيل یادوي، لakin حامد عبدال قادر دې وضاحت داسي کړي دی چي کفل د کپلا مغرب³ شکل دی کوم چي د کپيلا و ستو مخفف دی. عبدال قادر دا هم ليکي چي په قرآن مجید کي چي کوم د انجير (انھر) ذكر دی (والتين، ۵-۹۵) هغه هم بدھ د فلسفې حواله ده. ځکه چي

³ مغرب: د بلی ژبي هغه تکي چي د عربي تکي یې ځيني جوړ کړي وي

گوتم ته "روپسان ضمیری" د انھر ترونی لاندی ترلاسہ شوھ د ڦپرو علماء له دی دلیل سره اتفاق دی او هغۇ دا دلیل ھم و راندی کرو چی په او و مه صدی عیسوی کی نامتو مسلمان مؤرخ الپرونی بدھ فلسفی ته نبی ویلی دی. لakin نور اهل فکر بیادا دلیل نئه منی او هغه وايی چې، الپرونی محض دا خبره کړې وه چې په هندوستان کی خلگ و بدھ فلسفی ته نبی وايی.

دنوموري محقق سعد اللہ جان بر ق صاحب سره په یوه مرکه کي د گوتم په هکله داسي خبره منئ ته راغله چې ذکريې ضروري گنهم. د بر ق صاحب د وپنا مطابق چې گوتم په اصل کي په سوات کي زې پيدلى دی نئه چې په نپال کي. کېل تکي په اصل کي "کبل" دی چې د سوات یوه علاقه ده چې او س هم شته. وستو هم هغه د سنسكرت "سواستو" تکي دی چې په ربگ و پد کي د سوات د پاره کارولی شوی دی. دی مختہ زیاتوی چې تشدید په دې پښتني غرۂ ايزه سيمه کي زيات وو چې گوتم په مخالفت د عدم تشدید په ناره پيل کړو. (والله العالم)

د ځینو علماء بیا دا خیال دی چې بدھیان چې د کوم بدھا "متريه بدھ" (رؤف او رحیم) شخصیت د راتلو ذکر کړي دی هغه حضرت محمد دی، ولی چې حضرت محمد ته اللہ پاک په قرآن کریم کي، د سورۃ توبہ په آیت ۱۲۸ کي رؤف او رحیم ویلی دی.

آیت: لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَتَّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَعُوفٌ رَّحِيمٌ (۱۲۸) سورۃ توبہ
زیاره: خلگو! تاسو له، له تاسو خخه د اللہ رسول راغلی دی په کوم چا چې ستاسو تکلیف ډېرسخت تېږدي، خوک چې

ستاسو دنب پگري غوبتونکي دي، خوک چي پر مسلمانانو ڏپر شفيق او مهربان(رؤف او رحيم) دي.

او س د هغه آيات مبارڪ مفهوم را خلود کوم چي حامد عبد القادر حواله ورکړي وه. په تفسير ابن كثير د سورة انبياء د آيت ۸۵ او ۸۶ په هکله په تفسير کي امام حافظ عmad الدین ابو الفدا ابن کثير د اسي فرماليي دي:

آيت: وَسَمَاعِيلَ وَادْرِيسَ وَذَا الْكَفْلَ كُلُّ مَنَ الصَّابِرِينَ (۸۵) وَأَدْخِلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ (۸۶)
سوره آبياء

ڇياره:-" او اسماعيل او ادريس او ذوالکفل دا توں صابرین خلگ وو. موږ دوی په خپل رحمت کي داخل کړل، دا خلگ ټول نېکان وو.

زء د دې دواړو آياتونو تفسير د ابن کثير نه بشپړه را خلم چي دا ټولي خبری سمی واضح شي.

تفسير، ڇياره:-" ذوالکفل نبی نئه بلکې بزرگ

و، حضرت اسماعيل د حضرت ابراهيم زوي و. په سوره مریم کي د دوی واقعه بيان شوې ده. د حضرت ادريس عليه السلام ذکر هم تپر شوی دی. ذوالکفل خوب ظاهر نبی معلومېږي، ولی چي د نېيانو په ذکر کي یې نوم را غلی دی. او خلگ دا وايي چي د نبی نئه بلکې یو صالح سړۍ او د خپلي زمانې باچاؤ. ډېر عادل او با مروت و. امام ابن حجر رپه دې کي توقف کوي. فالله عالم. مجاهد فرمایي چي دا یو نېک بزرگ و، او د خپلي زمانې د نبی سره یې عهد پیمان (لوظ) کړي و او پره ګه قائم ولارو. په قوم کي

بھی پے عدل او انصاف کولو. مروی دی چی کلہ حضرت یسع علیه السلام ہر سپین بیری شونو بی ارادہ و کرہ چی پہ خپل ژوند کی یہ خلیفہ کرم، او گورم چی هغہ خنگہ عمل پری کوی. خلگ یہ راجمع کرپ او ورتہ یہ وویل؛ دری خبری چی کوم سپری ومنی زہ بھی هغہ ته خلافت سپارم.

تولہ ورخ دی روزی نیسی، تولہ شپہ دی پہ ولارہ (قیام) تپروی او کلہ دی ہم غصہ نہ کوی. ہیخوک نہ درپدو، یوسپی چی خلگو پر هغہ باندی د کمزورہ گمان کوو درپدو او ویل چی زہ دا پورہ کوم. یسع علیہ السلام پونتنہ ھینی و کرہ چی تہ بہ د ورخی روزی نیسی، دشپی بہ تھجد کوی او غصہ بہ نہ کوی؟ دہ ورتہ وویل "ہو". یسع علیہ السلام ورتہ وویل چی بنہ سباتہ بھگورو.

دویمه ورخ یہ ہم داسی د خلگو پہ مجموعہ کی هغہ سوال و کرو او هغہ سری درپدو. بیا ورتہ د سبا وویل شو. دریمہ ورخ ہم د خلگو پہ مجموعہ کی دغسی سوال وشو. بیا هغہ سری درپدو. نو دی یہ خلیفہ جو پکرو. اوس نوشیطان واپہ وارہ شیطاناں دی بزرگ د غوللو د پارہ رالپبل پیل کرو. لakin د ھیچا ھیچ اثر پری و نہ شو. ابليس خپلہ راغی، غرمہ دا بزرگ د قیلو لپی (دلپسات خوب) د پارہ پرپوتی لانہ و چی دی خبیث د روازی چتھ (کندی)، و هل پیل کرو. دی بزرگ پونتنہ ھینی و کرہ چی خوک یہ؟ شیطان پہ ھواب کی ورتہ وویل چی زہ مظلوم یم، فریدی یم، زماد قوم خلگ ماتنکوی، لہ ماسرہ یہ دا وکرو، هغہ یہ وکرو. یوه او بده قصہ یہ پیل کرہ چی د ختم پدو و تپی وہ پہ دغہ کی د آرام وخت تپشو. حضرت ذوالکفل پہ شپہ

اور عَجَّ کی صرف دا خت به لِبْسات د پاره په آرام وید پدلو. ده ورتہ وویل چی مازدیگر راشه، زَهْ بَهْ سَتَانْ انصاف و کرم. او س چی مازدیگرد فیصلی وخت راغی نو چی گوری د هغه درک هم نشته، تردی چی خپله پسی هلتہ دلتہ و گرچدی، خویو خای یې هم نه کرو پیدا. پردویم سهار هم نه راغی. کله چی د غرمی په وخت کی د حضرت د آرام وخت راغی نو دا خبیث بیا رابن کاره شو او دروازه تکول یې پیل کرو. ده دروازه خلاصه کره او ورتہ یې وویل چی ما خوتا ته د پرون مازدیگر ویلیؤ، زَهْ سَتَانْ په انتظار وم، ته رانغلی. ده ورتہ وویل چی حضرت خه درتہ ووایم، کله چی پرون غرمہ زَهْ سَتَانْ خواته را روانیدم نو هغوی راته وویل چی مهْ ئه. موبستا حق درکوو. زَهْ پاته شوم او هغوی او س انکار کری. سوری یې هم او بدمی قصی پیل کرپی او دن خوب هم ولاری. مازدیگری یې بیا انتظار و کرو. لakan هغه بیانه راغی. در پیمه ورع حضرت یو سری په دروازه کی و دروی چی گوره یو سری هم درنه رانه شی. د ناخوبی په وجه زما حالت وار په وار خراب پیری. حضرت به او س وید پدلو چی هغه مردود بیا راغی او چو کیدار هغه راو گرچو خودی د کرکی نه دنته راغی او د دنته نه یې دروازه ڏبول پیل کرہ. حضرت ولارشو او چو کیدار ته یې وویل چی ماتا ته ویلی وو چی یو خوک هم مه را پر پرده بیا هم تاد دروازی نه خوک دنته را پر پنسی دی. چو کیدار ورتہ وویل چی زماله خوا خو ھی خوک نه دی در غلی. نو چی کله حضرت په غور سره و کتو نو یې دروازه د دنی خوانه بندہ ولیدله. حضرت و پیشندو چی دا شیطان دی. هغه وخت شیطان ورتہ وویل چی؛ اپ ولی اللہ! ماله

تاخنخه و بائله. نئتا د شپې قیام پر بنودو او نئه په دې چو کیدار په
داسی موقع غصه شوی.

وروسته له دې اللہ پاک د دئنوم ذو الکفل کې بنودو. هغه
په دې چي د کومو خبر و دئ کفالت اخستى و هغه دئ په ئحای کړې.
(ابن ابی حاتم)

د ابن عباس نه هم لپه داشان په تفصیل سره دا قصه
مروي ده. په هغه کي ده چي دبني اسرائيليو یو قاضي د مرگ پر
وخت و ويل چي له ما وروسته به زما منصب (سرداري) خوک
سن بال کري؟ ده ورته و ويل چي، زه. هم له دې کبله د دئنوم
ذو الکفل شو.

په دې قصه کي دی چي کله به حضرت آرام کوونوبه
شیطان راغی. چو کیدار انوبه را وکړخو خویابه هم دئ شور
کاوه. دې په وجہ به حضرت له خوبه راوین بشو. داسی دويمه
ورع، در پيمه ورع يې هم وکړو. او سنو حضرت له دئ سره تللو ته
آماده شو چي زه له تاسره عخم او ستا حق تاته در اخلم. نو په لاره کي
شیطان د حضرت نه لاس خلاص کرو او حیني منډه يې کړه.
حضرت اشعری پر منبر و فرمایل چي ذو الکفل نبی نهؤ. هغه د
بنی اسرائیل صالح سری و. کوم چي به هرہ ورع سل لمو نخونه
کول. د هغې نه وروسته هغه د داسی عباداتو ذمه و اخسته. په دې
هغه ته ذو الکفل و ويل شو. په یوه منقطع روایت کي د ابو موسى
اشعری نه هم دار انقل شوی ده. په یوه ضعیف حدیث مسند امام
بن حنبل کي دی چي په هغه کي د کفل واقعه بیان شوی ده.
ذو الکفل نه دې ويل شوی. ډېره ممکنه ده چي دا یوبل خوک وي.
په هغه حدیث کي واقعه داسی ده چي کفل نومي سرې و چي د یوه

گناه نه یې هم مخ نئارو و. یو واردۂ یو پسخی ته شپیتہ دیناره ورکرو او هغه یې پر بدکاری (زن) باندی راضی کړه. کله چې ده خپله اراده پوره کولو ته تیاري و نیوله نو بنخه په کپ او په ژرا شوه. ده ورتہ وویل چې مانخوبه پر تاڅه زور زبردستی نه وې کړي نو ییاد دی ژرا خه معنا؟ هغې ورتہ وویل چې ماترنته د اللہ یو ه داسی نافرمانی نه دې کړې، هغه وخت ماته زما محتاجی دا ورخ را بنسکاره کړه. کفل ورتہ وویل چې ته پر یو ګناه د مرہ پرېشانه یې؟ حالانکې د دې لمه مخه تا داسی هیخ نه دې کړي. په هغه وخت یې هغه بنخه پرېبنوده او ځینې جلا شو. او ورتہ یې وویل چې؛ ورشه دا دینار ماتاته بخنبلی دي. قسم می دی په اللہو یې چې زه به دن نه وروسته د اللہ یو ټه نافرمانی هم و نه و کرم. د اللہ شان ته ګوره چې په هغه شپه هغه مړ شي. سهار چې خلگ ګوري نو دده د کور پر دروازه په قدرتی تو ګه دا تکي یې یکلی شوي وي چې؛ اللہ کفل و بخنبلو.

دویم ئحل د قرآن کریم په سورة ص ۴۸ آیت کي د ذوالکفل ذکر راغلی دی. اللہ تعالیٰ په دې آیت مبارک کي فرمایي:

آیت: وَذُكْرُ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسْعَ وَذَا الْكَفْلِ وَكُلُّ مِنَ الْأَخْيَارِ (۴۸) سورة ص

ثباره:- د اسماعيل، یسع او د ذوالکفل ذکر و کړئ،
د اټول بهترینه خلگ وو.

تفسیر، ژیاره: - په ابن کثیر کي د دې آيت تفسیر صرف دو مره راغلى دی چې "اسماعيل، يسع او ذوالکفل صلوة سلامه عليهم جمعين د الله تعالی خوبن او په خاصو بندگانو کي وو". د قرآن کريم دې دواړو آياتونه دا خرگندېږي چې ذوالکفل د الله يوصالح او تقوی داره بنده و. په یو آيت کي یې ذکرد اسماعيل او ادریس عليه السلام سره راغلى او په یو بل آيت کي یې بیاد اسماعيل عليه السلام سره خودویم ئحل ورسه د يسع عليه السلام ذکر راغلى دی. هیڅ یوه داسی اشاره چې ځیني ثابته شی چې گوتمن ذوالکفل دی نه خرگندېږي. د لته د قصص الانبیاء (ابن کثیر) یوه حواله هم را اخلم چې خبره بنده واضح شي.

د قصص الانبیاء په یو روایت کي رائحي چې ذوالکفل د لیا (لیه) عليه السلام ی زوی و. هغه د یعقوب عليه السلام لور، د یوسف عليه السلام خور او د ایوب عليه السلام کورودانه وه. یعنی ذوالکفل د ایوب عليه السلام زوی و.

د قرآن د مبارک آیاتونو د تفسیرونو او د قصص الانبیاء د یو ډی واقعې نه دا خرگندېږي چې ذوالکفل د الله يو نېک صالح او تقوی داره بنده و چې د بنی اسرائیل څخه و. یو احی د هندوستان بهوپالی صاحب چې گوتمن خدای منونکی منی، نور ټول مؤرخین یې د خدای او دروح نه منونکی او د تخلیق کائنات په هکله یې چې چې گنې. د دې پورته ذکر شوو خبر او اسنادو څخه خرگندېږي چې گوتمن بدنه ذوالکفل نه شی کېداي. هان دا کېداي شي چې د هند خلکو و گوتمن بدنه نبی ویلی وی. (والله العالم)

تر دې له مخه چي د گوتمن بدنه په اره خپلي خبری پای ته ورسوم، د بودهي مذهب په هکله په افغانستان کي د موندل شوو مجسم او په دې خاوره کي د بودهي مذهب د خورپدو په هکله د پوهنواں محمد رسول باوري په زړه پوري معلومات له تاسو سره شريکوم، هغه په خپل کتاب "زمور لرغون پوهنه" کي ليکي چي مشهور چيني سياح هيون تسنګ د بودهاد حقيقې آثارو په لټون د افغانستان تر ننګه هارولایت جلال آباد (هده) پوري راغلى وئه. د ئدد دي د پاره په هند کي خومياشتي تېري کړي وي. يېا په ۶۳۰م کال په کندز کي د خه وخت تېرولو وروسته د بلخ، باميان، کاپيسا او لغمان ولايتونو ته هم راغلى. په جلال آباد کي يې په خوت تېر کړي، او هم د ګندهار الهاري هند ته رسپدلي دی. دی وايي: " هيون تسنګ چي په خپلو ليکنو کي يادونه کړي ده، وروسته يېا بل چيني سېلانۍ په شپږمه پېړي عيسوي کي د زېټومي خای يادونه کړي ده، چي و دروتنې ته نزدي د سياه کوه (تورغر) رود په غاره واقع دي. (دروتې د بربننا بندسهپل لورته په دوه کلوميټره کي واقع دي) هيون تسنګ يادونه کوي چي سهپل لوپدیع خواته (۱۲۰) په شاو خوا کي د ناګا ګوپاله په نوم سمخې موجودي وي چي بودهاد خپلو لارويانو د پاره پېښي وي. فاهيان هم د دغۇ سمخو يادونه کړي ده. "

دلرغون پوهانو د پاره چي کوم شي زړه رابنکون پيدا کوي هغه د بودها شکل دي. د بودهاد لو مرې شکل په هکله د پوهانو تر منځ چي کوم شهادتونه رامخته شوي چي د ګريک بو ديك لو مرې مجسمه يې بولي چي "دا په ۱۸۳۴م کال کي د

⁴ په دې نامه په بد خشان کي يوه سيمه او دره شته "زېباک دره"

ژرار د gacrad لخوا د کابل په شاوه خوا کي ترلاسه شوي ده. اود هغه نه وروسته د گنده را په ټولو برخو کي د کيند نو په ترڅ کي دا مجسمې ياه دا شکل د بودها انځورونه لاس ته راغلي دي.

پرمخ لیکي چي "هغه خه چي په هند کي روښانه د د ګريک بوديک د هنرنه مخ کي د بودها مجسمه د انسان په شکل نه ده جوره شوي، او هروخت د ليتوس (دلمر ګل په شان یو ګل) د ګل په شکل چي د خپلي غور په ځالي حالته د رسپدو په حالت کي ليدل ګېږي. او ياد دې په څېرد یو په بلې وني په واسطه سره يې تېري پهاني درلو دې (اشجار سوزني برګ) سره بنسودل ګېډه. او د بودها مرګ يې د یوې عبادت خانې (معبد) کي بنسودل دی. او ځيني وختونه يې دې پاره چي بودها په یو صحنه کي موجود وښائي د هغه يې یو او یاد دواړه پښې جوري ګېږي. د بوده داغه شکل نه یو اخي د گنده را بلکې د متورا په حوضه کي هم ليدل شوي دی. د بوده اي هنرا او مذهب ځيني څرونکي په دې عقيده دې چي په گنده را او په متورا کي هندي هنر داغه ستونه ترډ په بريده هوارة ګېږي او د غه مسئله د ځانګړي علامو لاندي روښانه ګېږي. د غه دواړو مكتبونو د لوړۍ حل د پاره د بودها شکل په ربنتني انساني بنه رسم کړ. خود یوشې يادونه ضروري ده چي په متورا سبک کي د بودها په مجسمه کي کومي علامې او جزيات ليدل ګېږي، په هندي سبک کي بنسونه کوي. هغه چي د هندي سبک د هنرمندانو ځانګړتیا وه."

دردي فياویدانه حکایت کوي چي "شهزاده بمبار غوبت چي د شاه رارو کا (قطب لوپدیع هند باچا) د پاره د بودها

⁵ هغه ئاخاي چي بازارې هنرمندان نڅېږي او یا کومه نندا ره بني، سېل، تماشه، ستېچ

یوانخور ولپری، او ددی دپاره یې خوتنه هنرمندان (سنگ تراش، یا انخور گر) و گومارل چی د بودها یوبنکلې مجسمه جوره کړي. د غو هنرمندانو چې هر خومره وس و کړ خو مقصده نه رسېدل، ترڅو بودها خپله د هفوپه و پاندي (مخکنې) نه و درېدی. او وروسته یې د اتشريج ورته و کړه چې لید درسم و پنډی، نو خپل سوری یې په یو تکيه شوي تخته واچوو. د هغه وروسته یې هنرمندانو ته لارښونه و کړه چې رنګ یې کړئ. او د دې رسم لاندی دادرې اساسی مطالب د (بودها افکار) و لیکل چې عبارت یې داؤ، (بودها، قانون او جماعت)".

یوه بله واقعه هیون تسنگ د دې موضوع سره ترلې د اسی بیانوی چې "په تنگه هار کې بودها په یوه غار کې په یوه تیره باندي خپل سوری واچوو چې وروسته د هغه منونکو د دې سوری خخه یو شکل جو پکرو او د هغې نه یې وروسته د مجسمې په شکل کې رامنځته کرو"!⁶

د افغانستان په لوگرو لایت کې د چینیانو له خوا د مس عینک د کان د کیندې په ترڅ کې د بوده ی دوري یوبنار مخې ته راغې چې پکنې بوده ی مجسمې، لوبنې، د بوده ارنګکین عکسونه ترلاسه شول. چې له دې دا خرگند پری چې بوده ی مذہب په لوگرو لایت کې خومره خورؤ. د پرها اسماعیل خان او بنو پر لويه لاره په رحمان ډېری کې هم بوده ی اشاره موندل شوي دي. د سوات په جان آباد سیمه کې د غرې په یوه لويه پرشه ۲۰ فتهه لويه بوده ی مجسمه کنده ده. د ضلع مردان په پلوبېلو سیمو کې یې ډېر

⁶ د جلال آباد او سنی هډې سیمه د هغه مهال "هیلو" د دوی ترتیولو مقدس بنا رکنل کېدی نو خکه "فاهیان" او "هیون تسنگ" دلته راغلي وو.

اشار او س هم لیدل کپری خوله بدھ مرغه هفۂ لرغونی مجسمی او نورد کار خیزونه خلگو تری و پری دی او تشي کنھ والی پاتھ دی. دغسی په تپکسلاکی هم گن شمپربودھی اثار موندل شوی دی.

په دې توګه ډپر بودھی اشار په پینبور بنا رکی هم موندل شوی دی چي په هفۂ کی د شاھ جی ډھیری ډپر هد اهمیت ور ۵۰.۵ دی شاھ جی ډھیری په هکله په ۵ فروری ۲۰۱۷ "آج" ور چانی "سنڌ پی میگزین" کی همایون خان اخوند ډپر په زرۂ پوری را پور څور کړی و اخوند صاحب دا اکټر سید امجد حسین په هکله لیکی چي "په شاھ جی ډھیری کی چي کومه ستوبه موندل شوی وه په هفۂ کی د مهاتمه گوتمن بدھ د وجود ہلاؤ نو ایری (سکاره) موجودی وي کوم چي په دويمه صدی عيسوي کی کنشکا با چا تعییر کړي و ۵۰.۵ دی ستوبې په هکله درو چینائي سپلانيانو فاهیان ۳۹۹ عيسوي خخه تر ۴۱۲ عيسوي پوري، سنگ یوان ۵۱۸ عيسوي او هيowan تسنگ ۶۳۰ عيسوي په خپلو ليکنو کي د دې په هکله ليکلي دي. د هيowan تسنگ مطابق چي دا ستوبه ۴۰۰ فته ه جگ والی درلود کومه چي د مهاتمه بدھ د د ہلاؤ نو د ايرود بنخولو د پاره جوره شوې وه. کوم د مسو (تابني) ډبلی چي د دې ستوپه نه تر لاسه شوی دی داد هفۂ وخت حکومت يعني په ۱۹۰۸ کال کي د برمما و حکومت ته ور کړي. خه موده دا ډبلی په شمله (هندوستان) کي پروتؤ. او س د دې ډبلی یونقل (Copy) په عجائب گهر کي پروت دی. د برمما حکومت په "ماماندلي" کي یوه نو په ستوبه جوره کره او دا ايری یې پکبني خوندي کړي. په ۱۹۳۹ دويم نړيوال جنگ کي لا دا ډبلی هلتہ پروتؤ.

ددی ستوپہ خخہ تر لاسہ شوی ڈبلی یوه عجیبہ واقعہ ده، چی کله په کال ۱۹۰۸ عیسوی کی ڈاکٹر سپونرڈ شاہ جی ہیری کیندنی پل کرہ نو دتہ د کیندنی په ترخ کی یو بلوری ڈمسو ڈبلی چی پکنی د گوتمن بدھ باقیات (سپھلی ہلو نہ) وو تر لاسہ شوہ۔ دہ د هغہ وخت سرکار تھ ددی ڈبلی په ہکلہ خہ داسی ولیکل۔

"جناب!

مطابق قوانین دقيقہ ۱۸۷۸ عیسوی بیراگراف (دفعہ) نمبر ۳ کے تحت (سال ۱۸۷۸) میں جناب کی خدمت میں ایک کیس کٹ (ڈبہ) جس کے اندر ایک صندوقچہ ہے تبرکات ملا ہے۔ جس کے اندر آثار قدیمہ ہے۔ میں نے بھیت سر مینڑیٹ آر کیا لو جیکل سروے دریافت کیا ہے۔ تابے کے ڈبے پر کندے لکھائی کے مطابق کہ اس کو کشان بادشاہ (کنشکا) نے (اندازا پہلی صدی عیسوی) دفن کیا ہے۔ اور ابتدائی چینی سیاحوں کے شہادت سے ثابت ہوتا ہے کہ اس بلوری ڈبے میں جلی ہوئی ہڈیاں مہانتا گو تم بدھ کی ہیں۔ اس دریافت کے آثار قدیمہ کے حوالے سے جڑی تعلق سے یہ تمنا کی جاتی ہے کہ اس کو حکومت کیلئے (دفعہ ایکٹ) دفعہ نمبر ۱۶ کے تحت حاصل کیا جائے۔ اور میں آپ کا ممنون رہو گا کہ اگر آپ اس سلسلے میں اقدام اٹھائیں۔ اور سرکاری نوٹس شائع کرائیں۔ جیسا کہ دفعہ نمبر ۵ (ذکورہ ایکٹ) کے تحت ضروری ہے۔"

داہ ہیری پہ اصل کی ہغہ وخت د ساداتو کورنی وہ د کیندنی پہ حوالہ د سرکار او د دی کورنی تر منخ یو لاس لیک شوی ڈچی کہ ددی کیندنی په ترخ کی ہرہ خزانہ یا آثار قدیمہ تر لاسہ شوہ نو ددی نیم حاصل بہ د ساداتو کورنی وہی۔ کہ بتان وغیرہ و موندل شونو ہغہ بہ بلا معاوضہ و سرکارتہ ورکوی۔ سرکار دا کورنی را و غوبنستہ او د ہغہ وخت زرگرانو چپل خپل

قیمتونه وویل چی په پای کی ډپتھی کمشنر ددی بلوری ڈبلی قیمت ۴۵ روپی ولگوو سادات کورنی تھے یہ ۱۳ روپی او ۸ آنے ورکپی او دا ڈبلی یې سرکاری ملکیت و گرخاوه.

له بدھ مرغه هغه وخت سرکار دا ڈھیری له سادات کورنی خخنه نه واحسته، چی کلھ ورتہ د آثار قدیمہ له خوا وویل شو چی دا ڈپرہ مهمہ آثار قدیمہ ده نو دوی د سادات کورنی خخہ دا ڈھیری په پیسو اخستلو فصله و کړه، خو سادات کورنی دانه کړه پر خرڅه نن سباد دی ڈھیری نوم اخون آباد نمبر ۱، ۲ دی".

ددی نه دا وضع کېږي چی د بودھی مذہب منونکي خپله د پښتانه قام ولوی پتابوی ته د خپل مذہب د تبلیغاتو په هکله راغلی وو. په کومو پښتنی سیمو کی چی په لویه کچه بودھی آثار تر لاسه شوی دی په هغه کی لوگر، ټکسلا، تیگه هار، کابل، پېښور، بامیان، مردان، چارسده، سوات، بونپراونوری پښتنی سیمی شاملي دي.

کلھ چی بدھ مت د هندوستان نه کده و کړه نو خلګو ته خرگنده شوه چی په دی مذہب کی ڈپری خامیانی وې. یعنی د خدای تصور، الہام و وحی بالکل نه وو. او په خاصه توګه د تخلیق کائنات په هکله د بدھ مت مذہب خاموشی یو ڈپر لوي سوالو. برهمنو د دی مذہب د ختمولو د پاره هرہ جائزه او ناجائزه لاره خپله کړه، لاکن بدھیا نو دوی مخ نیوی او مخالفت نه کړ. هغه په دی چی د بدھ مذہب بنسټ پر عدم تشدد ولارو.

عدم تشدد پېرو کار گوتم بدھ د اتیا کالو په عمر کی غالباً ۴۸۰ ق، میا ۴۸۸ ق، م دی پردا په سیمه کی مرپشو. د دئد

وجود سکاره (ایری) یعنی په بلاپلو هپوادونوکی په بلاپلو ستپو (د منارو په شان لویو گنبد) کی پتی کړل شوې.
 یوه مهمه خبره د لته په دې ضروري ګنهم چي د ګوتمن بدنه او د بدنه مذهب بنیادی مقصد عدم تشدد او د انسانیت سره مینه وه خو په او سني وختونوکی د ګوتمن او د بدنه مذهب عدم تشدد فلسفه پر تشدد بدله شوې ده. تاسو وينې چي له خو کلونورا هيسي په رو هنگیا (برما) کی د تشدد یوه خونری شهره بدنه مذهب منونکو خوره کړي ده. د مذهب په نامه انسان وژنه یعنی د سوشل میدیا، پرنټ میدیا او له مستندو رسنیو له لاري په توله نړۍ کی خوره ده او د نړۍ هغه بشرو د ستو هپوادونو چي د انسانیت او بشر دوستی د عوپداردي پردا ظلم او بربریت سترګي پتی کړي دي. نه پوهېږم چي هغه کوم مقاصد دې چي د انسانیت نه بالاتردي، او دغه حال له تېرو خولسیزو راهیسي د پښتون افغان او لس هم دي.

ما چې کله دا کتاب (ګوتمن بدنه، زندگی او افکار) ولیدوا او يسا می ولوستونو می و یوه، د وو مشرانو لیکوالانتو ته دا کتاب بنکاره کړو، هغوزه دې ته و هشولم چي دا کتاب و پښتو ته و ژبارم. ولې چې تراوسه زما په فکر په پښتو کی ماسوای د پروفېسر محمد پروېش شاهین صاحب، پر ګوتمن بدنه باندي کارد نیست په معنادي. او ورسه ورسه د مذاهبو په حواله زماد قامد تاریخ طالب علمان به د یوه لرغونی غیرسامی نړیوال مذهب د عقیدې او افکارو خخه خبر شي.

د هغه ملګرو پښتنو نومونه د لته په دې ضروري ګنهم چي د دوی په دا او مرسته دا کتاب تر چاپ و رسیدی. لکه د نوموری څېرونکي شوکت ترین صاحب، رئیس ریحان منګل صاحب. مشر

ليکوال او څهونکي اروانساد عبدالعلي غورغشتی صاحب، (دا وخت لاثوندي و، پر گوري ڦورشه) د کالم نگار محترم عمر ګل عسکر صاحب، د مشرليکوال سليم بنگش صاحب، د محترم ليکوال فدامحمد ډپوال نورزي صاحب، پروفېسر مولانا عبدالخالق مندو خپل صاحب، د همچولي ليکوال بناغلي حبيب الله کاکر صاحب، مولانا محمد فريد صاحبا او مير حسن خان اتل صاحب د پره زياته منه کوم. د خليل الله تصميم او د محمود رشي صاحب هم کوروداني کوم چي د دي کتاب په ترتيب او بشائست کي د پرستري شو.

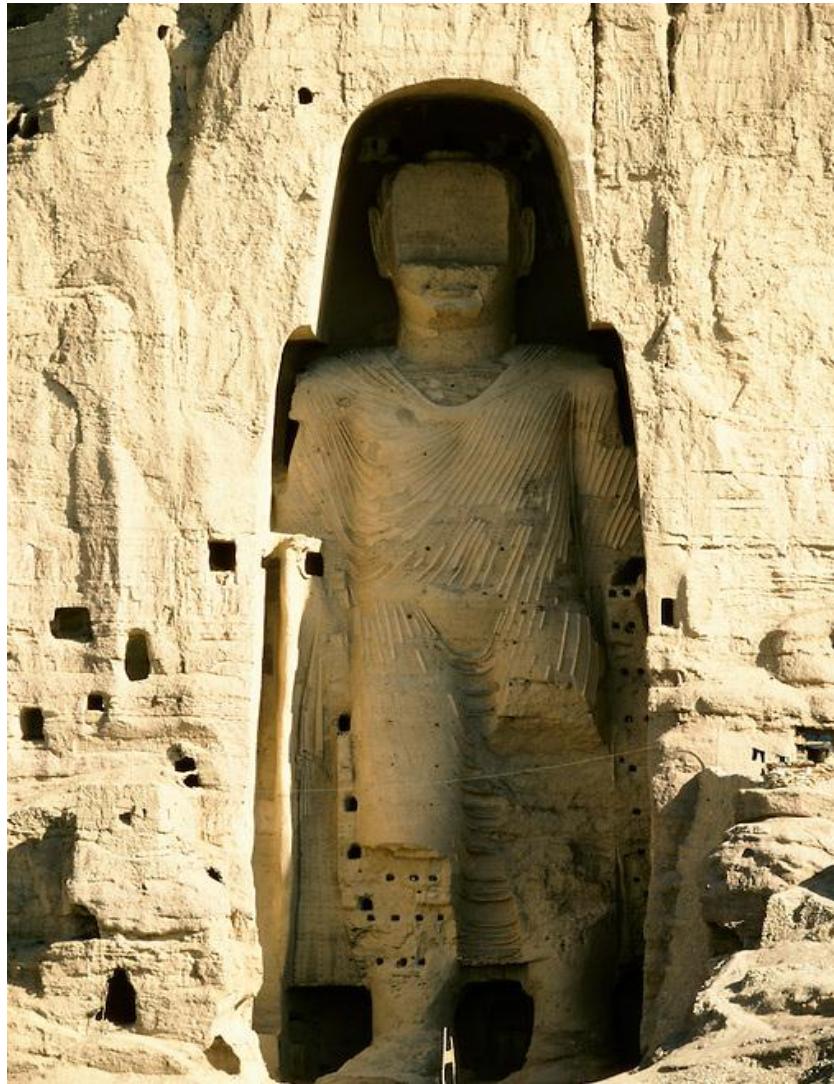
ٿيابه یو گران هنراو ستري کاردي ځكه که له ماله ڦو ڦېري تپروتني شوي وي او شوي به هموي، ولې چي په دي تاريخي اثر کي د پرداسي د هندی او پالي ڙبو لغتونه وو چي مايې لغوي معني په یوه قاموس کي همنئه موئدل، هيله لرم چي تاسوبه زما داني مګر تياوي په زره درني نه آخلي.

ستاسو درونه او سوکاله سباون په هيله، په درنښت

اخذ لیکوونہ

کتاب	مصنف	مخ
بدھ مت، تاریخ عقائد و فلسفہ	رابرٹ دین ونی و نیر، اردو ترجمہ، ملک اشfaqان	9,10,11
تاریخ نماہب	رشید احمد، ۱۹۲۸، چاپ	154,155
الیضا	الیضا	332,330,331
الیضا	الیضا	334,335
الیضا	الیضا	342,343
الیضا	الیضا	،348
زموہ لرغون پوہنہ	پوہنواں محمد رسول باوری	345,346,347
تاریخ عالم پر ایک نظر	پنڈت جوہر لال نہرو	152,156,157 158،
دنور مظہرو نہ	عبد الرحمن مجزوب	105,106,107
ہندوستان سے ایجج دیگر درہرم، بدھ، چین۔	محمد امامیل ہاتھ بھوپالی، دسمبر ۱۹۲۳	1,2
بدھ مت اور اسلام	الیکندر برزن، ترجمہ، ڈاکٹر احمد علی بھٹی	112
تفصیر ابن کثیر، سورۃ نبیاء آیت، ۸۵,۸۶، جلد،	حافظ عمال الدین ابو الفداء ابن کثیر، ترجمہ،	420,421,422
جلد سوم	خطیب الحند مولانا محمد جوہنگر حسینی،	
تفصیر ابن کثیر، سورۃ حس، آیت، ۲۸، جلد چارم	الیضا	407,408
تفصیر ابن کثیر، سورۃ توبہ، آیت ۱۲۸، جلد دوام	الیضا	416
قصص النبیاء۔	حافظ عمال الدین ابو الفداء ابن کثیر	
د و بب لداری د بدھ ایزم په ھکلہ پیلی پیلی ویدیو گانی، ڈاکو منیریانی او قاموسونہ		
آج و رچانہ، شاہ جی ڈھیری سنڈی	همایو خان اخوند	21
میگرین، ۵، فروری ۲۰۱۷	عبد القیوم زاہد مشواعی	
راہد پنستو، پنستو سیند	بھادر شاہ ظفر کا کا خیل	
ظفر اللغات	علاء محمد عزیز اللہ اشراق	61
تذکرہ، جلد اول	مائیکل ہارت، ٹیلارہ؛ عاصم بت	41
سو عظیم انسان	سید ابوالاصلی مودودی	9,46
دینیات		

عکسونه

د افغانستان په بامیان ولایت کي د بدھا ترټولو لویه مجسمه

په تېکسلا کي ترلاسه شوي بودهي دوره بريني مجسمه

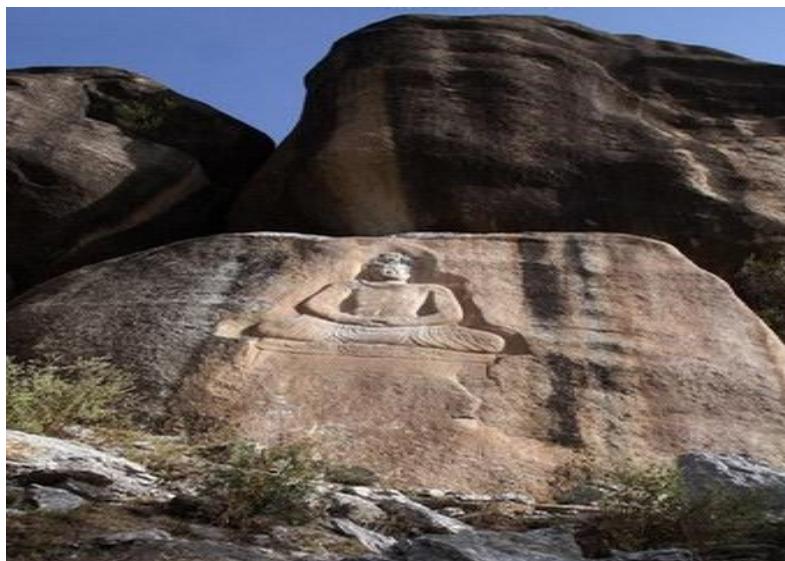
په کابل ميوزيم کي پروت په لوگرکنبي موندل شوي بودهي مجسمه

په افغانستان کي موندل شوي يورنگين بوده ي عکس

په میوزیم کي پرته د گوتنم بدھ لرغونې مجسمه

د سوات په جان آباد کي پريوه پرشه د بدھا لرغوني مجسمه

په کابل میوزیم کی پروت په لوگر کی موندل شوی رنگین بوده ی عکس

د افغانستان په لوگرو لایت کي د مس عينک په کيندي کي موندل شوي د
بدها لرغونې خاورينه مجسمه

د افغانستان په لوگرو لایت کي د مس عينک په کيندي کي موندل شوي د
بدها لرغونې خاوريني مجسمې

گوتمن، نوٽ

د سراوستي⁷ دا بو شوردا ورپدلوا او پرشگه باندي د باد خخه ورک شوو نخبو (پلو) لوستولو والا په دې خبردي چي هند او سنده د خپل زراؤ کلونو په ارتقائي سفر کي رشي (هندي عالمان) ست گرو (ويدي عالمان) او وليان زپرولي دي. د کوم چا چي د علم او عرفان او د پوهني خخه د دې سيمي خاوره دومره سپرابه شوپه چي د تپرو سلگونو کلونو خخه رو انه نظرياتي او غير نظرياتي يرغلگري او فرقه پرستي با وجود د ميني او عدم تشدد خخه د معطري خاوري ډپره پر لذته خوشبود دې په ذره ذره کي او سهم جذب ده.

دا هغه خوبوی دی چي د ورپھو سره یې خپل سفر جاري ساتلي او په ئمکه کي خواره غرونه، ئنگلونه، صحراوي او دريابونو برخه جورشوي دي. له هم دې خوبوی خخه مهر گپه، گجرات او د کاهيما وار غوندي بنساري رياستونه جورپدل پيل شول، کوم چي زموږ د عهد قديم افتخار گنهل کپري او د قبل از آريه سماج ورشه هم ده. نن هم هغه خبرونکي چي د دې بسارونونه ورک ډونکي د خاورو په رنگوکي د دې سماج د معلوم لو په هڅه دی، پوهپري چي سياسي، معاشی او د روحاني اقدارو په اړه دا خطه پر حاند عهد قديم نازکوي. لakin دا بنساري رياستونه د آرياء دراتگ سره سره لبر د خپل دا سفر او تره پره حده د بهرنې حمله آورو ديرغلگري په وجه خپل دا سفر جاري نه و ساتلو. د منځنۍ آسياد لاري، د لوپديئحي او سهپلي

---

⁷ په هندوستان کي یوه لرغونې سيمه چي او سهپلي سيند په نامه موجود ديت لري.

آسیا پر دی بناري رياستونو باندي د آرياء حملې، د طوفان نوح نه هم زيات و پرونکي اثرات واچول. په سمندری طوفان کي د هرڅه بايللو والاخو صرف د او بود شوه کېدو په انتظاروي، او خنګه چي او به د خپلو پخوانيو لارو و خوا ته برابري شي نودوي د ژوند د تپرو لو هشي پيرته د پخوا په شان پيل کړي، لakin د آرياء دې خطې ته راتګ يو داسي نه ختمې دونکي طوفان و چي د دي ئاي په تهذيب کي داسي وښت چي د ميني او عدم تشدد برخلاف، خوف او تشدد ته يې وده ورکړه. اتقام او د جنګي جنوں په هکله د شاعري خنه را داخله د انسان او خناورو مذهبی او قانوني قتل، کلتوري په دې سيمې نه پېډونکې برخه و ګرځوله. لکه خرنګه چي د سېلاپ نه حمکه سپرابه شي، هم دغه شان د آرياء راتګ او د یلغار مثبت او خونه نه شي نظر اندازه کېدلای. لakin دا يو ويرجن حقیقت دې چي د نفسانفسی او د مهاجرت کوم کلتوري چي د آرياء دراتګ نه په دې سيمې کي وده و کړه، دغه د نفرت او اتقام روبي په تر ډېره حده د مضبوطنه هم مظبوط کولو په اره د يو معاون کردار ادا کړي. سپين، تور، او برد، ګردی، ئايي، غير ئايي او مارشل ريس (جګړن قامي انسل) غوندي فاشست نظریات يې زموږ په وينو کي شامل کړو.

زمود پر سيمه هندي ديو مala (هندي خيالي کيسې) هم د دې نظریاتو په وجهه وده و کړه. يعني په ويدونو او ويديک کلتوري جګړن آريائي قبيلو ماسوا ئايي قبيلي یې د هندي ديو مala برخه و ګرځولي. لakin هندي ديو مala په یو ئاي کي هم د آرياء د برترۍ اصول نه کړو هېر. هم دا وجهه د چي هندو مت او د هغه خنه متأثر ټولو مذاهبو کي آريائي برترې په څه ناخه

شکل کي موجوده ده. با وجود ددي چي مسلمانان په هند او سنده کي د هندوانو سره براه راست د تصادم په شکل کي داخل شول. په هندوستانی مسلمانانو کي آريائی برتری تره پره حده موجوده ده. گواه هپه، موهنجودارو او نور قبل از هپه بشاري رياستونو د سياسی و معاشی نظام په هکله موږته تره پره حده معلومات نشه. لکن ددي ئحای په کندوالو کي ترلاسه شوي علمي رهبا خخه دا خوپه اسانې ويلاي شود ددي ئحای په تهذيبو کي اعلى شکلونه ليدل کېدل. د ددي با وجود موږته په دې خپله سيمه کي د دې قدیم بشاري رياست او په دوى کي خور تهذيب و تمدن تسلسل په نظر نه رائي. په سپت سند هو کي يې د فتح نغارې د ويلو وروسته آرياؤ د مذهب د کرهني د پاره په شمالی هندوستان کي د ګنګا او جمناغاري خوبني کړي او هلتې يې د خور ځنګله د ختمولو وروسته د ويدک ادب د بنسټ سره يې اريکي جورو لڳيا کرل.

يو دلچسپه امردادي چي دوى په دې کي ئحای پر ئحای ديسی (كورني) رنگونه هم خور کړو. داديسی رنگونه که چرته د قبل از آريانا مائندګي يې هم کوله نو د مسلسل مزاهمت امين هم وو، د کوم مخ نیوی چي د آرياؤ د ګنګا او جمنا ترنا وي پوري د رارسې د پروخت وشو. د کوم په وجه چي د نوي مکتبه فکر بنیاد اينبونکو او د هغو خپل مت (مذهب) د مقبولیت او د خپل هم پلويانو په تعداد کي د اضافې د پاره د تورو خدايانو او قبل از آريائی بهجن (منتز) يې د ويدک ادب مستقل برخه و ګرځول. لهذا د نوي مذهب پېرو کارانو له دوى شخه مخ کي خور شوي علم و فکر سره يې مخامنځ جنګ خخه پر ته دا د خپل

مذہب د وجود یوه ماته برخه و گرئوله. لکن په حقیقت کي دا داسي برخه و د کوم مقام چې د جاھله، بي علمه او شود رخخه عبارت و. دې نوي مذہب چې و برا همن ته کومه بزرگي او مقام ورکړو، هغه بالاخرد د غاري توک جوړ شو. دا صحیح و چې په فکري اعتبار بر همن د کوم مقام او مرتبې مستحق و چې ده تر لاسه کړو، لکن په عملی ژوند کي برا همن يو داسي بلا جوړ شو کوم يو په چې تپول هندومت په کراره کراره تر حلقة تپر کړي. او س تر پر بهو (لوی برا همني عالم) ته د رسپل لو د پاره لاره برا همن و گرئې دی. وي دونه يې په داسي ژبه ولیکل چې د دې سيمې د خلګو د پاره نا پېژندونکې وه.

مورنۍ ژبي يې د ھناور و ژبي او سنسکرت يې د علم او عرفان ژبه و گرئوله. داهنځه لسانی روایت دی د کوم تسلسل چې يیا وروسته هندي مسلمانانو، عربي او فارسي د علم او قانون ژبه و گرئوله، او مورنۍ ژبي يې تر تپولو کم تره اونا مکمله و گرئولي. داد برا همن مت ابتداء و د کوم چا چې په دې مورئمکي باندي د خوف او جانبداري بنسټونه کښېښول، لامحاله دې طوفانونو رد عمل فطري و. د زرنه يیا تر پنځه سوه کاله قبل از مسیح زمانه د داسي يې شمېره هنګامو خخه عبارت ده. دا خبره د خوشحالی ده چې د دې ئمکي زامنود ازادی د پاره د هیڅ یو مقدس یا غیر مقدس فکر، پلویان نه شول جوړ او د دوی خلاف يې مسلسل د ازادی پېرغ جګ و ساتلو. په دې عمل کي داسي هم و چې په دويمه لاره يې د برا همن مت مقابله و کړه، دا هم یو منطقې رد عمل و چې داسي صورتحال هیڅ کله هم د یوازیت ناکه حقیقت نه کمنه وي. لکن په داسي

حال کي هغه کوم چي د منع لاره باسي، هغه دي کوم چي د حالتو خبر مسلسل پخلپه موجودگي کي داسي ثابتوي لكه دشپي په خاموشي کي د مسود پاوليو شرنگار. د منحنى لاري بسي شمپره پلاتونکي ددي گونجلي معمي د حل کولو په هشه کي کلي په کلي د کوش خاوری يې په سر بادولي او د دا معلومولو په کرب کي مسلسل ديوې اتها خنه تربلی اتها پوري روان ۹۹.

بيا په دې بهپدونکو خلگو کي د مايا بساغلي گوتمن هم شامل شو او د دې ناليدلوا ولا متناعي لارو د سلسلاو برخه جور شو. د فكر په خولولوند کله به د سمندر په غاره د شگو سره شو او کله به د سمندر چپودي د سمندر په تل کي تر تله ورسوو. او بيا چي کله ده د مراقبې (تیاګ) په وسعت کي ليدل و غوبنست نو هغه د گيان (فکر) و هغه منازلو ته ورسپدو د کوم د خواهش په لاره کي چي بې شمپره مسافران کچکول په لاس کي په تيارو لارو کي روان د مرگ سره ملئه شو. هم دغه هغه لمحه و هچي گوتمن د بدھپوري سفر مکمل کرو.

د بدھ مذهب په دومره تېزى د خورپدو وجه نئه خو فتوحات دي او نئه قبضي. بلکې د دې حقيقې وجه داده چي بدھ مت په کوم هپواد کي خور مذهب علم تردید کولو پرته د هغه خنه مدد اخستو. او د هغوي هم خيال او رو حاني و فكري عظمت غندني خنه پرته يې خپل سفر پيل کر. په دې هکله ده له مخه خورشوي فکر تذليل نه و کړونو ده هم تذليل نه شو وه د مناظر و په مقابله کي يې مزاکري، د تکرار او په مقابله کي يې جورښت، د مسکا په مقابله کي يې خندا، فتح او شکست په

مقابله کی یې د مینی او امن فضا جوره کره. په دې وجهه بدنه مذهب (علم پوهنه) خورشو. بدنه د نظریاتو مقبولیت دده د پپروکارانو (پلویانو، امت) وو. خود نورو مذاهبو په پپروکارانو کي دا افکار په ډېر عزت او احترام لیدل کېږي.

د هغه حقیقت ژوندی اظهار موبه د لته بنه لیدلای شو. د دې با وجود چي د بدنه د پپروکارانو شمېر په وړو کي د مالګي په شان کم دي، او بدنه د خپل تا قوبی خنده شرنه په برخه شوې وه. لakin د لته نن هم عیسائیان، هندوان، مسلمانان، سکهان او په نورو مذاهبو کي په ډېر مشکل سره داسي نومونه لیدل کېږي د کوم چا چي خلاف نه به تعصب وي او نه نفرت. هم په دې نومونو کي د گوتم نوم يو ممتاز چیشت لري. د گوتم د یو ژوندي علامت په څير نن هم زموږ په ټولنه کي موجود د. د دې با وجود چي د بدھمت پپروکاران او مبلغين د نشته په معنادي.

د گوتم روحاني وجود و هر انسان ته په مني کي د بحملی کمبلی توش وربخنې او ورسره د ده درس د نسلی برتری او مذهبی برتری برخلاف د ټولو انسانانو د پاره یو برابر دی. ده برهمن، شودر، سید، غیر سید، حایي، غیر حایي خخه پرته و هر انسان ته د خپلي ازادی، احساس او درس و رکړي. او ده وویل چي نه خود چا، ګرو (استاد)، پير یا مسيحا شته او نه د چا مجاور، مرید یا امت. د دې بر عکس کوم انسان چي د خپلو خواهشاتو پر ګنجلی نفسياتي جال باندي د کره کتنې نظر و رکړي او هغه رد کړي نو هغه حقیقي ازادی تر لاسه کړي. او په دې توګه هر انسان ته یې دا زپري ورکړي چي هغه د خپل تقدیر خپله خالق دی، او د خپل بنه او بد خپله ذمه واره د. د ازادی او د

ذمه واری پر بنا دا یوه داسی نقطه وه چي له دې سره دبني نوع انسان تپون لازمي و.

نو د دې پر بکره شوپ ده چي د هند او سندھ په تاریخ کي تر منو منو خاور و لاندي او س هم يو ژوندی مثال دی. او دې ته منتظر دی چي د بحیره عرب په او بو کي یوه غوته و وهي او د دې تر تله پوري ئagan ورسوي. بيا پرته دراستنېدو په دې سفر کي په خپلو لاسودا خاوره راواخلي او په دې ځمکي يې خوره کري تا چي د دې خاوري په خوشبو سره زموږ نن ته د ميني او امن غسل په نصيب شي. په دې کي هیڅ شک نشته چي زموږ "نن" درندګي، خوف، فرقه پرستي او د جهنم خخه عبارت دی او دادر دنake روان وخت زموږ د تپري ورخې تسلسل دی. هغه تپره ورخ چي د پر ديو دراتلو پروخت زموږ تر منځه جګړي او زموږ د خپل تاریخ سره د غداري سوب.

کله چي مبندی د خپلو زامنوا او خاوره د خپلو بساغلود لاسه بي عزته شي نوبهرنې خلګو ته زخم ورکول هیڅ معنا نه لري. هم دغه هغه مقام دی چي انسان پخپله په خپل عدالت کي و درېږي. خپله ملزم، خپله قاضي، د ده خوبنده ده چي عدالت له منځه یوسې يا ئagan ازاد کري. او نن موږ هم د دې حالاتو سره مخامنځيو.

موږ چي په تپر زراؤ کلونو کي و کومي بشرکي ته پوک ورکړي دی که هغه نن زموږ په مخ خپل تودش پر پښي دی نو پکار دی چي موږ خپل باهنه د سې ځيدلو سره ئagan ستني (ژوندی په اورور ګډېدل) کولو ته تيار کړو. د بدلون او ترقۍ ټولي لوپري استعارې کومي چي موږ د خپلو حکمرانانو نه مستعار

اخستی دی، یو یو ددی اور نه سکاره تری جوب پی او موب یو چی دی ته دبل لگولی اور وا یو. هو، که موب خپله گناه قبوله کرو او دی زندان ته حان و سپارو نو کبدای شی چی زمود راتلونکی نسل ته یوه بنه لاره پر پردو. هغه لومپی گام چی په اخستلو یی د فرش نه تر عرشه پوری ټول ټلفونه خلاص پی، او تیارې ختم پی. دا هغه لومپی گام دی چی دی په اخستلو کله نا کله پر موب د پرزیات کلونه بې نخلستانه په یوه ناتمامه صحرا کی تېر شی او کله موب د هغه او بو په څېر شو چی د هغې پر سر ولاره زومی (لوخه، د ګند یو پوستکی) ورخ په ورخ تور بخونې او پی. په پېل کی چی دا کتاب تر مارا ورسپدی نوما فکر و کړي چی پر ګوتمن باندی زمود سره هیڅ داسی مواد نشته، نومی د خورو لو نیت و کړي او د حان سره می داعهد و کړي چی زه به دا ضرور خوروم.

دا کتاب موب ته د طاهر اصغر د کتابتون نه د زاره کتابونو خخه تر لاسه شو. کله چی موب دا کتاب ولیدو نو د پونښتی (تائتمل) پر حائی یو سپین کاغذ پر لګدلی و. د کتاب دننه د سرليک مضامينو پورته چالیکلی وو (ګوتمن بدنه) دا کټر محمد حفيظ سید، اېم، اې - پې، اېچ، ډې. ډې لټ.

طاهر اصغر نه پونښتنه و کړه نو د محمد حفيظ سید په هکله ده ته هیڅ معلومات نه. موب د پرو خلگونه پونښتنه و کړه، یو بنګالي ملګري نه دا معلومه شوه چې دا کټر صاحب پر هندوستانی فلسفه باندی یو کتاب لیکلی و، لکن هغه ملګري ته هغه کتاب نه شو تر لاسه. خدای پخنځلي صفدر میر هم د لاعلمی اظهار و کړو. هم په دې وجهه موب دا کتاب بغیر د مصنف

د تعریف چپوروو. که په تاسوکی خوک زموږ په دې هکله کومک کولای شي نو موږ به په را روان ایدیشن کي دا کمي پوره کړو.

دانوټ په جون ۱۹۹۶ کي لیکل شوی و، لکن د کتاب په مکملې دواو خورې دوکي دوه کاله نور ولګډو، دې نه مخ کي يو ملګري دانوټ ولیدو او د هغه په مشوره په دې نوټ کي نور کارهم وشو او د هغې په رهنا کي دا تر خورې دو ورسې دو. زهه ملګري ډېره منته کوم چې پروختيې کومک را کړو.
منته

عامر رياض ستمبر ۱۹۹۸

مقدمه

د قبل مسیح پنځمه او شپږمه صدی د نړۍ د پاره یادګاري دي. په دې کي هیڅ طوفان نوځنډه، او نډه کوم قبصه توله نړۍ فتح کړې وه. لakin په انساني ذهن، اخلاق او په تهولنيزژوند کي داسي انقلابونه راښکاره شول چې ترقیاتمه به یې اثرات وي. په یونان کي فيشاگورث، په ایران کي زرتبت، چین کي کنفوشس او په هندوستان کي گوتمن او مهاوير غوندي د مذاهبو بنسټ اينبونه نکود زوکړي تاج هم د دې صديانو پر سردې. په دوي کي دهريوه اثرات د دوي تره پوازو پوري محدوده نه وو، بلکې په نړۍ کي په پېل پېل نومونو او څهرو ورسېدل. لakin په دې لوړه مرتبه لرونکو شخصيتونکي گوتمن یوازنی چېشت درلسو. د ده مذهب چې کوم عالمگير چېشت و موند هغه د هیڅ یو مذهب په هغه وخت کي په نصیب نه شو. تر دې انده چې نن هم په دا بحث کېږي چې په نړۍ کي د بودهيانو تعداد زيات دی که د عيسائیانو.

موږ په دې ورکو ټي کتاب کي د دې جليل القدر بزرگ ژوند، د ده تعليمات، په هغه کي ردوبدل او په مختلفو هېوادو کي د هغه د اشاعت په هکله خبره څېرلي ده. لakin ستونزه داده چې د هماليه غوندي لور شخصيت د عقيدت او مبلاغې په داسي ګړد کي پتې دی د کوم چې هیڅ صحيح خدو خال په نظر نه راخي. بیا چې پر کوم وسائلو زموږ تکيه ده هغه له سره غائب دي. د گوتمن بدنه خپل هم عصریا د هغه خپل ليکلې کتابونه موجود نشه، کوم معلومات چې دا وخت له موږ سره شته هغه قربیاً درو سوو کلونونه وروسته دي. کوم چې په ضبط تحریر

کي ترار سپدو پوري دده دعقيدت مندانو په حافظو کي
محفوظ وو. هم په دې سوب د تري پتک د دې عقيدي با وجود
چي گوتم بدھ د خداي په هکله بحث کول بي سود گنهلى دي، او
در وحنه يې انكار کړي دي. موبد ما هييان فرقې د دې ييان سره
اتفاق کوو چي گوتم د خداي په هکله اقرار کړي او هغه يې
واجب الوجود او مختار ګل ګرئولي دي، او در وح په وجود يې
هم یقين درلود.

ددې تفصيلات به په كتاب کي مخي ته رائي، البته
لوستونکو ته دا ياد ساتل پکار دې چي د گوتم بدھ د مرګ نه
وروسته قريباً درې سوه کاله وروسته له موږ سره دده ژوند
حالات، تعليمات او د پېژندګلو په هکله مواد ترلاسه شوی
دي، ګواه دې مواد په هکله یوه برخه په تاريخي اعتبار موزونه
شو ګنلاي. ييا هم د محقق د پاره په دې انبار کي ترڅه پره حده لعل
وجواهر ترلاسه کېداي شي او د سالک د پاره دا لازمه ده چي د
حق په لتون کي او د صداقت په هڅه کي د هر قسم مواد پوري
ئحان ورسوي. هغه کتابونه چي د بدھ مت او د هغه د باني په
هکله څه مواد ترلاسه کېداي شي، په دا ډول دي.

1. تري پتک:⁸ يعني درې توکرياني

1: په ويلو کي خود ادرې دي لاکن په هري توکري کي ئحان
ئحان ته کتابونه دي. په دې ددوی تفصيل وړاندې کول ضوري ګنم.
لومړي پتک (توکري): د دې نوم و نیما پتک⁹ دي،
يعني د سنگه د پاره احکامات. په دې کي درې کتابونه شامل

⁸ Tripatika 1,11,111

⁹ Vinaya pitaka

دي (ا) د مرگ بهنگ^{۱۰}، يعني پتي موکھه (خاوند) بمع شرح او
حوashi (ب) کھنڌک^{۱۱} (ج) پريوار (کھول)^{۱۲} پاٿه۔ په دې
كتابونو کي د پتي موکھه او د گنڌهک په انگرپزی کي رائس
ڇيوڻ س venaya terts په نامه ڙباره کړي ده.

سوٽ^{۱۳} پٽهک (توكري) : يعني د بدھ مذہب عام
منونکو خلگو د پاره زرين اصول. په دې کي د پرو سرليکونه
سره ڏپر كتابونه شامل دي. هغه سرليکونه دادي.

(۱) ڳهه نکایه^{۱۴} : داد خلور ڏپرش كتابونو مجموعه
ده. په کوم کي چي مها پرنی بهان^{۱۵} ڏپر مشهور دي. په دې کي د،
اوو ڙباره برنوف او گوگرلي کړي ده.

(۲) مجھم نکایه^{۱۶}: په دې کي يو سلو دو پنځوس ۱۵۲
كتابونه دي او دا هاڪټر پرمڪر ترتیب کړي دي.

(۳) سموٽ نکایه^{۱۷} : دا مسلسل نظمونه دي.

(۴) آم گتر نکایه^{۱۸}: په پٽهکو کي لويء مجموعه ده، په دې
کي کھنڌک نکایه^{۱۹} هم شته، په کوم کي چي (الف) کھنڌک پاٿه
ده، د کوم چي چلدرس ڙباره کړي ده. (ب) دھم پد^{۲۰} ده، د

¹⁰ Sutta Vibanga

¹¹ Khandaka

¹² Privara path

¹³ Sutta Pitaka

¹⁴ Digha Nikaya

¹⁵ Maha Parini Bhana

¹⁶ Majjhima Nikaya

¹⁷ Sumyitta Nikaya

¹⁸ Amguttara Nikaya

¹⁹ Khuddaka Nikaya

²⁰ Khuddak Patha

کوم چي ميڪس مولر زباره کري پ ده. (ج) ادان²¹ يا هغه غزل ي دي چي
گوتم ه پر په شوق سره ويلي دي. د هري غزل ي سره د نزول د موقع
و خت هم درج دي. (د) اتي و تك²²: يو سلو لس ۱۱۰ اقتباسات دي
کوم چي د گوتم د پلاپلو خطبو نه اخذ شوي دي.
(ر) سوت نپت²³: دان ظمنو ه دي، د دې زباره پرو فې سر
قوسيولي کري پ ده.

(س) وي مان و تھو²⁴: د جنت د محلونو په هكله.

(ش) پتو تھو²⁵: د اروح غير مجسم په هكله.

(ص) تھرا گاتا²⁶: د راه بانو (عابدا نو) د پاره نظمونه.

(ض) تھري گاتا²⁷: د راه بي (عابدي بئخي) د پاره نظمونه.

(ط) جتك²⁸: کيسى دي، د کوم موژباره چي رائس
ڊيوه س د buddish birth stories په نامه کري پ ده.

(ظ) نديس²⁹: د سوت نپت د پاى شرح.

(ع) پتى سمدھا³⁰: د ارهت د باطن ي قوت په هكله بيان.

(غ) اپدان³¹: د بدھ ارهتو کيسه.

²¹ Dhmma- Pada

²² Udana

²³ Ltti Vuthaka

²⁴ Sutta-Nipata

²⁵ Vimana Vatthu

²⁶ Petavatthu

²⁷ Thera-gatha

²⁸ Their-gatha

²⁹ Jataka

³⁰ Niddesa

³¹ Pati sambhida

³² Apadana

- (ف) بدهبنش³³: د بدهيانو حالات.
- (ق) کاريٽه پٽه ک³⁴: هغه نظمونه دي په کوم کي چي د گوٽم د تپر ڙوند يعني د زوکري د مخه د ڙوند (لومري جنم) کرامتونه ييان شوي دي.
- (۳) ابهي دهم: په دې درېيم پٽه کي ډپر کتابونه دي، د هغو تفصيل داسي دي.
- (الف) دهم سنگني³⁵: په بېلا پللو نړيو کي د ڙوند کيسې.
- (ب) وي بهنگ³⁶: د اتلسو ۱۸ کتابونو مجموعه.
- (ج) کتهاوتهو³⁷: يو زربحث طلب ستونزي.
- (د) پګل پناتي³⁸: د ڇانگري خصوصياتو تshireح.
- (ر) دهاتو کتها³⁹: د عناصر و په هکله.
- (س) ايٽک⁴⁰: د ظاهري خيزونو په هکله.
- (ش) پٽهن⁴¹: د حیات (ڙوند) اسباب.
- دي ټولو کتابي مجموعه تري پٽه ک، (وينا پٽه ک، سوت پٽه ک او ابي دهم) درې ټوکرياني ويـل ڪـريـ، اوـد

³³ Buddha Vansa³⁴ Cariya Pitaka³⁵ Dhamma Sangani³⁶ Vibhang³⁷ Katha Vatthu³⁸ Puggala-Paunati³⁹ Dhatus Katha⁴⁰ Yamaka⁴¹ Patthan

بودھیانو تر تولو مقدس او قدیم کتابونه بلل کېږي، دا تول په پالی ژبه کي دي.

(۲) د پېچک شرحی

دا بودھیانو په پنځمه صدی عیسوی کي هغه وخت ولیکل کله چې دوي تري پېچک د سنګهالي ژبي نه پالی ژبي ته وژبارلو. په دې کي چې کوم دا وخت موجود دي هغه په داشان دي.

۱، سماند پاسد کا: د نړۍ شرح.

sammanata, pasadika

۲، کنکه و ترانی: د پېچک موکھه شرح.

Kankha vitarani

۳، سمنګل ویلاسني: د دګه نکایه شرح.

summangala vilasini

۴، پکپکا سدنی: د مجهم نکایه شرح.

papancha sudani

۵، سرتھ پرکاشنی: د سمت نکایه شرح.

sarattha ppakasini

۶، منورتھ پورنی: د انگوت نکایه شرح.

monoratha purani

۷، پرمته جونکا: د کدک پات او د سوت نپېچ شرح.

Paramatha katha

۸، دھم پراتھ کتها: د دھم پت شرح.

dhammapada atthakatha

۹، پرمت دیپنی: د ادان، د مان و اتهو، پتاوت

تھرا گاتھا او تھری گاتھا شرح.

paramatha dipam

۱۰، ابھی دھمت دپنی: د اتي و تک شرح.

- Abhidhamimatha dipani
جاتک اتهاکتها : د جاتک شرح . ۱۱
- jataka attha katha
سدھم پجوتکا : د ندیس شرح . ۱۲
- saddhamma Ppajjotika
سدھم پکاسنی : د پتم بدھ شرح . ۱۳
- Saddhamma Ppakkssani
سدھم پیلاسنی : د اپدان شرح . ۱۴
- Visudhajana vidusin
مدھورتھ ویلاسنی : د بدھ ونس شرح . ۱۵
- Maddhuraththa vilasini
کاریہ پتک اتهاکتها : د کاریہ پتک شرح . ۱۶
- Cariya pitaka attha katha
اتها سالنی : د دھم سنگتی شرح . ۱۷
- attha salini
سموھ دنودنی : د وبھنگ شرح . ۱۸
- sammoha vinodani
پنکتا پنکرن اتهاکتها : د ابی دھم د پای د پنھو
کتابو شرح . ۱۹
- Pamcappakarana attha katha

(۳) للت و ستارا

دا په سنسکرت ژبه کي و د دې ژباره په شپږ مه صدی
عيسوي کي په تبتي ژبه کي و شوه . د دې څه برخه په شرکي ده ، په
سنسکرت ژبه کي ليکل شوي اصل كتاب هیڅ درک نشته چي کله
ليکل شوي دي . په دې کي د گوتم سوانح ليکل شوي دي او د

ڇپري مبالغي خه کاراخستل شوي دي. ددي ڙباره په
پيلابلو لوپيديو ژبو کي هم شوي ده.
(٤) تبتي بيانات

دا په زياته تو گه پر للت و ستارا ليکل شوي دي. دا
كتاب سکندر کوسما و انگرپزي ته ڙبارلی دي.
(٥) مهابهينشکر من سور

دا هم په سنسکرت ڙبه کي ليکل شوي و. په دې کي د
گوتمن د کورد پرپيسولو حالات بيان شوي دي. دا په شپرمه صدي
عيسيوي کي چيني ژبي ته ڙبارل شو، چي د هغې وروسته و
انگرپزي ته يې ڙباره وشوه.
(٦) مالانکار او تو

داد پالي ژبي خخه په برمي ژبه کي په ١٧٧٣ عيسوي
کال کي ڙبارل شو. يياد هغې نه په انگرپزی کي ڙبارل شو.
داد لنکاد مقدسو كتابونو په هکله دي.

(٧) دې نه علاوه مختلفي کيسپي دي چي اسپنس
هارڊي د the manual of buddhism په نامه راغوندي کري
دي.

(٨) دهمپد

په سوتاپنتا او تري گاتها کي چي کومي غولي دي هغه
سونډرس د dampadah په نامه ڙبارلی دي.

(٩) مجلې و کتب

مشهور ڪبت گراهنما لاهل ساکر تيain په ١٩٣٢ کي
يو کتاب "بدھ چريه" ولیکي، دا په هنيان نقطه نظر ليکل شوي
دي. د مهایان په نقطه نظر يو کتاب "به گوان گوتمن بدھ" ڏپر

مشهور دی کوم چي محترم بدھنت بودها نند جي مها استو او پنڈت چند کا پرشاد جگیسو په هندی خپور کرپي. دي نه علاوه مها بود هي سوسائتي كالج سکول کلکتی نه يوه میاشتنی مجله هم خپرپزی په کوم کي چي د دي مذهب په اره نوي خپرپني مخي ته رائي. په دا تو گه د لنکانه "بدھست کرانیکل، سیلوون" په ذريعه د دي مذهب په هکله خلگو ته معلومات ورکول کپري. په سارناتھ (بنارس) کي هم په د دي هکله کار پيل شوي دی چي د هغې نه هم دې معلومات تر لاسه کېدلاي شي.

(۱۰) په اردو کښې

- تردي وخته چي کوم کار پري شوي دی هغه دادي.
- (الف) په ۱۹۹۰ کي شيونرائين شميم د گوتمن بدھ سوانح ليکلې وه، چي بيا دويم حل هغه تر چاپه نه ورسپه.
- (ب) مولوي امير احمد علوی صاحب بي، اپي جج نيمچ د "گوتمن بدھ" په نامه يوه مختصره کتاب چهوليکله چي بيا الناظر لکھنو هغه خپره کړه.
- (ج) یو مسلمان اديب "د بدھ کيسه د ډبرو په څله" ولیکله چي او سنه تر لاسه کپري.
- (د) یو برهمو سماج مشنري هم د گوتمن بدھ مختصره سوانح عمری په اردو کي ليکلې وه چي د کوم ذکر شيونرائين شميم صاحب کړي و، خواوس یو ځای هم نه تر لاسه کپري.
- (ر) شيونرائين شميم صاحب یو کتاب "بدھ" په دوو ټوکه کي ليکلې و، يوه برخه یې د مسته راسته راس د انگرپزی کتاب ژباره وه او دويمه برخه یې خپله شيونرائين شميم د

ضمیمیه په توګه وранدي کړي و ه. په دې کتاب کي ډېرنوي
معلومات دي چي په ويلو ارزي.
(11) دریافتونه

اسټوپ، متھ، بتان، انحرونه، خرخ، ظروف او نور پېل
بودهي یاد گارونه ورځ په ورځ موندل کېږي او د دې نه ډېر
معلومات ترلاسه کېږي.

(الف) په نزدې وختونوکي د جاوا عظيم الشان بودهي
مندر په ئمکه کي دریافت شو، د کوم په وجه چي د دې مذهب
فروغ په هکله ډېر مفید معلومات ترلاسه کېږي.

(ب) د بودهي دور فن مصوري او سنگ تراشي بي
نظيره نموني په چين، جاپان، تبت او هندوستان کي موندل
شوی دي.

(ج) د کېل وستو او لمیني باع درک ولګېدو، او د دې
کندوالونه ډېر ظروف (خاورین لوښي) او زبورات ترلاسه شوي
دي.

(د) هغه ځای هم د ګیاسره نزدې درک ولګېدو چېري
چي پر بوده اد نوراني ګفيت انکشاف شوي و. هلتہ مندر هم
شته او هغه ونه هم.

(ر) په سارناته کي هم کيندني شوي دي، هم د غه دشت
غزالاده، هم د لته تر ټولوله مخه بدھ خپله مذهبی و پنا کړي ده.
د کوسې نگر (کسيا) کمبھي او سراوستي هم درک ولګېدو.
راج ګړه هم دریافت شو او هغه غار هم و موندلې شوه چېري چي
بدھ استونه کوله.

(س) د نالند پوهنتون محل و قوع هم معلومه شوه او
کندوالي هم.

(ش) په حيدرآباد دکن کي د اشوک د دور کتبه هم
وموندل شوه او د الوراجنتا غارونه هم. علي الحضرت نظام
دکن د دي د انتظام د پاره یوه محکمه اثار قدیمه هم قائمه کړه
کوم په راپورت اژدار کي ډېر معلومات ترلاسه کېږي.

(ص) په بهوپال کي سانچي توب پ هم و موندل شوا او
مرحومي هزاھائينس بېگم صاحبي د دي مرمت و روکړ او د دي
په هکله یې اطلاعات هم خپاره کړل.

(ض) په کاري، ناسک، کهري او اورنگ اباد کي هم د
بدھ مذهب (سمخي) غاري و موندل شوي. په کوم کي چي د بدھ
مجسمي ترلاسه شوي. د دي ټولونه ډېر معلومات ترلاسه شول.

(ط) افغانستان، مصر، او اميکه کي هم د بدھ
کندوالي موندل شوي دي او په ډېر تعداد بودهي خاوريني او
ډبرني مجسمي او انحرونه ترلاسه شوي دي، د کوم په وجه چي
د دي مذهب عالمگيريت خهره را برسپره کېږي.

غرض د دي ټولونه ڈريعه موبد گوتمن بدھ سوانح، د ده تعليمات
او د هغه اشاعت او د بدلون په هکله معلومات ترلاسه کولاي شو.

دي نه علاوه کوم کتابونه چي په بالاسطور کي ذكر شول يا
هغه کتبو، پهکو، کندوالي او بتانو نه چي کوم مواد ترلاسه کېږي که
لوستونکي د دي په هکله معلومات ترلاسه کول غواړي نو د دوى د
پاره ذيل کتابونه ډېر مفيد دي، لakin دا ياد ساتل پکار دی چي پر دې
موضوع تر ۱۹۴۲ پوري په پېل پېل لوپدیع هپوادونو کي تقریباً په پېل
پېل ژبو پنځه زره کتابونه لیکل شوي دي.

زندگی علیخپل

گوئم بده، گزوند او افکار

Buddism	()Nallnakaha dutt Early History And Spread of	
	(E. Hopkins	The Religions of India
canon	(E.H Brew	The life of buddha in the pali
	(Geigeroli	The mahavamsa
india	(E.B Cowell	The jatak
	(J.Barth	History of religions in
	(C.Elliott	hinduism and buddhism
world	(R.F.Johnstone	Buddhist China
	(J.Legge	Travels of fahien
	(S.Beal	Buddhist Records of the western
	(T Wattera	On Yuan Chwang
as practsed in india and malaya Archipelago	(I.T.sing	A record of Buddhist religion
	(S.Beat	Life of hiven Tsiang by Huin
Li	(PN.Bose	Indian teachers in china
	(A.Cunningham	Ancient Geography of india
as known in china and japan	(S.Beal	Cataiogue of buddhist Tripitaka
	(Raiston	Tibetan taies
and Religion of Nepal and Tibbet	(Hodgson	Eeeays on the language, Literatuer
	(Edkins	Religion in china
Literature in china and the far east	(R.C.Ddouglas	Confucianism and taxism
	(P.K.Mooker jee	India
Buddha	(K.J.Saunders	Heart of buddhism
	(A.B.Kaith	Karma Mimamasa
	(K.J.Saunders	Gautama Buddha
	(K.J.Saunders	Buddhist Ideals
	(H.Olddenberg	The Buddha
	(T.W.Rhys Davids	Early Buddhism
	(Bishop Bigandet	Gaudam the Burmese
	(H.Kren	Manual of buddhism

(-) Bishop Copleston Present	Buddhism, Primitive and
(-) H. Hackmann religion	Buddhism as a
(-) H. Werren Translation	Buddhism in
(-) Bhikkhu N. Janatilaka	Word of the Buddha
(-) Paul Dhalke	Buddhist Essays
(-) Lakehmi Narayan	Essence of Buddhism
(-) A. Liyod	Creed of Half Japan
(-) T. Herada	Faith of Japan
(-) Col. Waddell	Lamaism
(-) Shive Zen Aung	A Compendium of
Buddhism	
(-) Mrs. C. A. F. Rhys Davids	Buddhist Psychology
(-) J. A. Graham	On the threshold of three closed lands
(-) H. G. Moule	Spirit of Japan
(-) Mrs. C. A. F. Rhys Davids	Buddhism

ظاهره ده چي د پالي ژبي سره ناواقفيت په وجه مصنف
 صرف د ژبار و څخه کار اخستي دی، په دې وجہ د ده رائي په
 خواهش کي کپداي شي چي قسم قسم غلطيانی شوي وي.
 علم دوست خلګونه اميد دی چي داسي مسائل باید
 هېر کړل شي او د دې مختصر کتاب نه باید چي یو جامع کتاب
 هم په دغه موضوع ولیکلی شي او د ادب لمن دي د دې الزامه
 بچ کړي. مصنف د ټولو منندوی دی چي د دې کتاب په تياری
 کي یې کومک ياد بدھ متن مذہب په حواله یې کتابونه را کړل
 او دا کارتې یې خهنا خه اساتيما وي ورو بخښلي.

محمد حفیظ سید

۱۹۴۲

باب ۱،

د گوتمن نه مخ کی هندوستان

زمودا هپواد چی موبورته هندوستان وايد يوه
براعظم چشیت لري. دا هپروير، زرخزا و د بی شمپره قومونو
استوگن خای دی. د دی اصل خایي خلگ خوک وو؟ هیخ
معلومات نشته. لakan د آرینو دراتگ نه مخ کی دلته دراوري
نسل خلگ استوگن وو. دا خلگ نه وحشی وو، او نه عنگلی.
بلکپ دوی خپل تهدیب، خپل تمدن او خپله زبه درلوه. او سني
تحقیق^۲ داسی اشارا خرگند کری دی چی دراوري و مهذب او
متمدن ژوند کاوه. او د داسی صنعتونو نه واقف وو چی په روان
مترقی دور کی د حیرت خبره معلوم پری.
آریا د کوم خای نه را غل؟

ددی دراورد سهپل خواته پوري و هلو په وخت د قطب
لو بیدیع نه هغه قوم راغی چی د آریه په نوم و نومول شواود کوم د
نسل نه چی د هندوستان یوه لویه آبادی دا وخت د عوه کوي. دا
خلگ د کوم خایه او په کوم وخت کی را غل؟ د دی په هکله هم د
مؤرخينو تر منع اختلاف دی. يعني د ناروی، سویدان او ڏنمارک
نه را غل، او په یورپ کی د خورپ دو سره سره د قاف غرہ (کوه
قاف) ته را رسپی دل. بیا یې په ایران (فارس) کی استوگن خپله
کره، او بیا و روسته هندوستان ته یې مخه و کره. هپردا سی
مؤرخين شته چی هغوي وايی چی د دوی لومپی تا توبی منځنی
آسیاده او د دوی هم د هغه خایه خخه تر یورپ او آسیا خورشول.

⁴² تاریخ فرشته

فرشته^{۴۳} صفت داسی هم اهل تاریخ شته چی هفوی لنکا(سری لنکا) دآدمد ژوند مرکز بولی، اود نسل انسانی بنستیا ابتداء دغه ئای نسیی او آریه ددی ئای نه تر منئخنی آسیا سیا پیا پرته د خپل لومپی تاتوبی و خواته پوری وهی. نتنی تحقیق دا بنی چی د دوی اصل تاتوبی هفه سیمه ده چی نن سباد بوهیمیه اود استهیا په نامه بلل کېږي او د دوی دادعوه ده چی آریه هم د دی ئای نه په منئخنی آسیا او یورپ کی خواره شول. دی تولو مؤرخینو چی د خپلو بیاناتو ثبوت پېښ کړی دی د هغه په تنصیل کی د تلو هیڅ ضرورت نشت. په دی خبره ټول متفق دی چی آریه د قطب لوپدیخ نه راغلل او قربیاً تردرې زرو کالو قبل مسیح راروان وو. د اخبره هم خرگنده ده چی دوی په یو وارنه بلکې په پېلو پېلو ډلو او پېلو پېلو وختونو کی راتلل به او لکه خنګه چی په آبادی کی زیاتوب راتلی او بیا په نوونو هپوا دوکی د استوګنی ضرورت پېښې دی، دوی د هند شمال ختیخ خواته غزې دل. تردا انه چی پنجاب، یو پی (اترپردیش) او د بهار لوپدیئخی سیمی د دوی استوګن ئای شوې. او د "آریه ورت" په نامه ونومول شول.

قدس کتابونه

د هغې زمانې د حالاتو که درک لکېږي نو هغه د هغه
وخت مقدس کتابونه دی چی (وید) ورته ویل کېږي.

⁴³ یورپی (لوپدیخ) تاریخ پوهان دا نه منی، هفوی په پېلو پېلو دلائلو د ویدونو زمانه اټکلوي. دوی رگ وید ترپولوزور بولی او د دی زمانه د عیسیٰ ترزو کړي دوه نیم یا درې زره کالده له مخه وايی. او دوی د اخبره هم کوي چی د ویدونو بېلی بېلی برخی په پېلو پېلو وختونو کی لیکل شوی دي.

(الف) ویدونه خلور دی،⁴⁴ رگ وید.⁴⁵ یجر وید.

سام وید.⁴⁶ اتھروید

ددی لرغونی ژبه سنسکرت ده، کومه چی داوسنی سنسکرت نه ھېرەپله ده. د هندوانو دا خیال دی چی ویدونه سامی کتابونه دی او د دی ابتدایه د نازل پدویی ۱۹۵۵۸۸۵۴۴ کلونه شوی دی. د خدای لهار خم دده و خاص بندگانو ته را پلبل کېدل.

ویدونه په زیاته توګه د نظم په شکل کي دی چي د هغۇو شعرونو ته مترويل کېرىي. د دی مترو و تولگى ته سنتها يا سنگھيتا ويل کېرىي. د ويد د تولو اشعارو يامترو هىچ تفسير نشته، د کوم په وجه چي د سنسکرت د پوهانو تر منج ھېرلۇي لوی اختلافات دی. ييا هم د ويدونه وروسته په لرغونو کتابونو کي د تفسير داسي سلسە شتە چي پکبىي د منتنو خەنا خە معنات لاسە كېداي شي. دې سلسە تفسير ته برهمن ويل کېرىي. پەدا توګه درگ ويد په هكله دوه برهمنه (تفسير) دی، (۱) آتىترے (۲) کوشىكىي د يجر ويد دوه برهمنه (۱) شت پتھ (۲) تىترے

⁴⁴ د ويد ي ادب په هكله چي کوم معلومات ليکل شوی دی هغە د لاله لاجپت رائى د تاریخ هند حصه اول نه اخذ شوی دی.

⁴⁵ رائىس ھيودس

⁴⁶ لاجپت رائى

⁴⁷ د کارونو په لحاظ داسي تقسيم درگ ويد په دې منتر کي موجود دى، د کوم ژباره چي داده.

"برهمن د دە (لاشعور) خُلە ده. چھتري (لاسونه) ويش (ورنونه) او شودر (پښې) لakin دا نئشى تسلیم پدای چي د ذات پات سختي او پابندى د هغې زمانې نه رائى جي وي. دا پابندى په خاصه توګه د منوشاسترنه وروسته زياتي شوي.

- د سام و ید در پ برهمن ه (۱) تاندیا (۲) سدویش (۳)
چهاندو گیه او د اتھر و ید په هکله هیخ برهمن نشته.
- (ب) د ی و ید و نو او برہمنو ماسوالس نور مقدس
کتابونه شته، کوم ته چی اپنیش د ویل کپری. د دی نومونه په دا
ډول دی. کین، هرشن، سندک، ماندو گیه، ایش، ایترے،
چهاندو گیه، تیترے، برهدار، نیک. د اپنیش لفظی معنا د بهید
(راز) ده، یعنی د هغه اسرار الھی دی د کوم په واسطہ چی د
ذات جل جلاله په هکله علم تر لاسه کپری.
- (ج) د دی ماسوا په و یدی ادب کی اپ و ید هم شامل
دی چی هغه خلور دی.
- (۱) دھرو ید ..... فن حرب.
(۲) گاندھرو ید ..... فن علم و موسیقی.
(۳) ارتھ و ید ..... فن صنعت و حرفت.
(۴) آیور و ید ..... علم طب.
- (د) د دی و یدی علومو په ویلو او ڄان پوهولو د پاره
دا علوم ڈپر ضروري دی. دی علومو ته ویدانگ ویل کپری.
- (۱) مکھشا ..... علم تلفظ یا قرأت
(۲) چھند ..... عروض
(۳) ویا کرن ..... صرف و نحو
(۴) تیرو کتا ..... لغت، تشریح و الفاظ
(۵) جیو تشن ..... علم هئیت
(۶) کلپ یا دھرم شاستر ..... احکام مذهب
- ددی کتابو د کتلو و روسته چی کوم اصولی چیت
رمانخ ته کپری هغه دادی.

دو ڀدونو مذهب

داخلگه پرمذھبی وو، لakin داولس د حقوقو یې خیال نئه کاوه. د غپر آریه وژل⁴⁸ یا وهل د دوی د پاره هیچ جرم نئه او. فاتح پر مفتوح باندی حاکمانه یا مالکانه تصرف کولای شو. دوی په پیلو پیلو قبایلو کي پېشل شوي وو، او دا قبایل یا په خاندانو کي، د دولت او عمارت په لحاظ هیچ اختلاف نئه او. یعنی نئه خوک ڈپرامير او نئه خوک ڈپر غریب. هفوی پر پیلا پیلو دیوتا گانو یقین درلود. د دوی دا عقیده وہ چي اکثره کارونه د فطرت او د قدرت د دې دیوتا گانو اظهاردي. د پیلگي په توګه اګنۍ (اور) اندر (باران) ورن (باد، هوا، شمال) وغیره. د دې علاوه تر ټولو لور او پر اعلى ذات یې هم یقین او، کوم ته چي دوی برهم او پیلو. په آریه سماج او په سناتن (غیر سامي) مذاھبوکي هم په دې خبره اختلاف و چي د دیوتا گانو چي کوم بپلا پیل نومونه دي، داد برهم اصفات دي. یاد ده یوه خانته پله هستي ده. آریه سماج پلی هستي نئه مني، بلکي دانومونه د برهم اصفات گئي. په دې خبره ټول متفق دي چي د ویدونو په زمانه کي نئه خوبтан وو او نئه مندرونه او دا دواره خیزونه ڈپر وخت وروسته جو پر کړل شول. ټول برهم ازلي او ابدی گئي، دا دوہ مترونہ د ثبوت د پاره د دې گواهي ورکوي.

(۱) "په هغه وخت کي نئه است و نئه ست. نئه حمکه و نئه اسمان، هیچ یو خیز پر ده غالبنئه او، او د چا د پاره خئه او؟ دا سمندر هغه وخت چېري او؟"

رامائن او مهابهارت⁴⁸

(۲)"دانپری چی د خه پیدا ده هغه یود دی دهارن (چلولو) والا دی. کوم چی په دی لوی ویر اسماں کی دی، او کوم چی پردی قادر دی هغه په دی خبر دی."

ویدی آریه پر روح هم یقین در لود، او د دوی خیال و چی روح د وجود نه بیل شی دی، کوم چی د وجود فنا کپدونه وروسته هم پاته وی. لکن د ویدیانو په دی ساده مذهب کی د شه موده وروسته بدلون راغی، بپلا بپلور سوماتو خپل ئخای جور کر، بر همن (تفسیرات وید) هم په دغه رسوماتو جو ردی. په دی کی یگیه یا یجن (قربانی) کولو ھپرزور دی. هون هر ئخای ضروري جز دی. په هون کی د دیوتا گانو د خوشحالی د پاره بپلا بپل خوش بولرون کی شیان سوئل کېری او خاص مترونونه ویل کېری.

په انپشدو کی د مرگ او ژوند پر بپلا بپلو مسئلو فلسفیانه او عالمانه بحث شوی دی. او د دوی رجحان صرف او صرف د ویدانت (تصوف) خواته دی. هم د دی خخه په هندوانو کی "همه اوست" او د "همه ازوست" نظریه منع ته رائی.

په ویدی مذهب کی بدلون

د حالت و بدلون، د بهرنی تمدن را تلل او د تی نسلی اختلافات و اثرات پردی مذهب پرپوتل، او په دوی کی بت پرستی خوره شوله. من درونه جور شول او د ذات پات⁴⁹ فرق منع ته

⁴⁹ د جین مذهب اصل بانی پارس ناته ؤ. کوم چی په اتمه صدی ق، م کی زب پر بدلى ؤ. لکن د دی خاص تنظیم مها ویر در همان کړي ؤ. دی په ۵۹۹ ق، م کی زب پر بدلى ؤ او د سالی د حاکمانه نسله ؤ. دی په ۵۷۲ ق، م کی مړ شوی دی. جین ماده او روح دواړه ازلی بولی. او د خدا د موجودیت

راغی. مذهبی پیشوابر همن، حاکمان، دجنگ کولو والا چهتری او تجارت او کنست کولو والا و بش و بلل شول او غیر آریه قومونه د مربی او دشود رپه نامه و نومول شول. رامائنا او مهابهارت چی د کوموژبو ذکر کوی په هفوکی د آریاؤ په ساده ژوند کی د تصنع او تکلف اضافه شوی وه. د وید په دور کی بسارونه نه ول، په ورو و رو قبایلو کی تقسیم وو او په کلیو کی او سپدل. د دوی په سیاسی ژوند کی ماسواد بزرگ کهول د عام او لس تعريف نه. لакن د رزمیه^{۵۰} نظمونو په زمانه کی بسارونه جور شوی وو. د جامو، خوراک د تولنی د روزگار ژوند، په سادگی کی او لس وو.

د حاکم او رعایه فرق خرگندو. دراجاد مرگ نه وروسته حاکمیت د او لس نه بلل کبدی، بلکی د هغه د وارشانو حق بلل کبدی. هغه خپل ولی عهد خپله تاکل پیل کرو، او ترده را چاپره یو لبکر جور شو. په مذهبی توگه هم بقول لاله راجپت رائے د "ویدونو پرا یشور پرستی" (خدای پرستی) باندید

بالذات د منلو منونکی نه دی. دا خلرو یشت ۲۴ تیر تهنکرو (هادی) منونکی دی. په دوی کی مهاویر اخري تیر تهنکرو. په دوی کی دوی فرقی دی. ۱، دی گمبر ۲، سوتبر

دی گمبر لوخ گرخی او سوتبر په سین رخت ئاخان په یو. د دوی په نزد اهنسا (هیخ یو جاندار نه تنگول)، ربستیا ویل، غلا نه کول، توهم پرستی پرپنسول، او پاک ژوند تپرولو کی سوکش (نجات، سوکالی) تر لاسه کپری. دوی خود کشی (ئاخان و زنه) تر تولو غوره مرگ بولی او خپل وجود ته آزار (سختی) ور کول بنه کار بولی. جین لفظ د جن نه اخذ شوی یا اخستل شوی دی. مهاویر ته د جن (پری) درجه حاصله وه. هم په دی وجد ده منونکی جینی و بلل شول.

^{۵۰} رئیس ڈیوپس، امریکی تقریرون، بدھ مذهب د هغه تاریخ او د هغه ادب. (مخ. (۳۱، ۳۳)

دیوتا پرستی، رنگ لوپدالی و دویدک دیوتا گانو پر حای "وشنو" او "شیو" دھرچا زرۂ ته نزدی وو. او دیگیانو سلسلہ هم کر کچھ شوپی وہ. په رامائین کی د "مھاراج رام چندر جی" په مہابھارت کی "شری کرشن" ته د وشنو لہ ارخه او تار (پیغمبر) وویل شو. داد او تار خیال هم د ویدک خیال نہ دی.

هم د دی تو لیو او رو حانینو تر خنگ یو خو فلسفیان هم ول کوم چی د خدائی د تصور قائل نہ وو. روح او مادہ یې ازلی او ابدی گھنله. هم د دی تو لیو نہ وروستہ بیا جین مذہب جو ر شو.

ددی پیلا پیلو نظریو دا تیجہ راوو ته چی د گوتمن بدھ د زو کری پر وخت په آریه ورت، دانساني ژوند په هکله ۶۲ دوشپیتہ نظریي رائجی وې. چنانچې په ویگ او مجھم نکایه کی د دغۇ نظریو ذکر شوی دی او هرە نظریه یې د باطل گرخولو هڅه شوپی او دا ویل شوی چی بدھ چی کومه نظریه او د دی د امورو په هکله وراندی کرپی و هغه صحیح ۵۵. د دی لر لیک په واضح توګه دادی.

د ۱ نه تر ۴ پوري

ششت واد: هغۂ خلگ چی د درو فکرونو په ذریعه او منطقی استدلال په وجہ دا یقین کوی چی د دنیا ظاهري او انفرادي ارواحوي غیر فاني دي.

د ۵ نه تر ۸ پوري

الگ ستیکا: هغۂ خلگ چی پر خلورو طریقو دافکر کوی چی بعضی ارواحوي فاني او بعضی غیر فاني دي.
 (الف) هغۂ خلگ چی دا یقین لری چی خدائی ازلی او ابدی دی لاکن انفرادي ارواحوي داسي نہ دی.

(ب) هغه خلگ چي دا يقين لري چي تول ديotaگان ازلي او ابدی دي خوانفرادي او راحوي داسي نه دی.
 (ج) هغه خلگ چي صرف دا يقين لري چي لوی ديotaگان ازلي او ابدی دي.

(د) هغه خلگ چي دا يقين لري چي د وجود شکلونه فاني دي، لakan داسي يوشى شته چي هغه ته زره، دماغ او شعور (پوهه) ويل كېري، او هغه ازلي او ابدی دي.

د ۹ نهتر ۱۲ پوري
 انتنيتکا: هغه خلگ چي د محدود او لامحدود په هکله بحث کوي.

(الف) هغه خوک چي نړۍ محدوده ګندي.

(ب) هغه خوک چي نړۍ لامحدوده ګندي.

(ج) هغه خوک چي نړۍ دواړه ګندي.

(د) هغه خوک چي نړۍ دواړه نه ګندي.

د ۱۳ نهتر ۱۶ پوري.

امرود کهیپکا: هغه خلگ چي د نېکي او بدي په هکله تأؤ راتاؤ خبری په دې کوي چي هغوي وېږي.
 (الف) داسي نه چي په صفا ويلودوي ته خه ضرر ورسی.

(ب) هغوي وېږي چي داسي نه چي د داسي شيانونه دوي متاثره شي او وروسته له دې دوي ته تکليف ورسی.

(ج) هغوي په دې وېږي چي داسي نه یوه بنکلې منظره دوي قائله کړي.

(د) يا محض په دا يې مني چي د هغوي ڏهنونه خام او هغوي ناپوهه دي.

د ۱۷ نه تر ۱۸ پوري

ادھک سڀشنيكا: داسي خلگ چي دوي گمان کوي چي د خيزونو اصل بغير د خه علت نه هم پري پوهه داي شي.

د ۱۹ نه تر ۵۰ پوري

ادهم رکھتكا: هغئه څوک چي وايي چي روح به په مستقبل کي همو وي.

(الف) شپارس داسي نظريات دي چي پردي خبره دعوه کوي چي د مرگ نه وروسته يو شعوري وجود به پاته وي.

(ب) اته قسمه داسي نظريات دي چي په کوم کي ديوه غير شعوري وجود دعوه کېږي.

(ج) اته قسمه داسي نظريات هم شتہ چي د ادعوه يې کړي چي د شعور او غير شعور تر منځ وي.

د ۵۱ نه تر ۵۷ پوري

اچهيدواد: هغئه خلگ دي دابنېي چي په او وو قسمه ارواحوکي يو قسم داسي روح هم شتہ چي د مرگ نه وروستو هغه فناشي. دا خلگ د ابدی مرگ معتقد دي.

د ۵۸ نه تر ۶۴ پوري

دته دهم سنهان داد: هغه خلگ دي چي د دې مدعيان دي چي روح شتہ، که په دې دنيا کي وي او که هر چوري وي، په بنه خوشحالی سره په دې طريقو تر لاسه کېداي شي.

(الف) د حواس خمسه د پوره او مکمل استفادې او لذت په ذريعه.

- (ب) دیوپلئونکی محویت (په خیال کی ډوب) یا استغراق په ذریعه.
- (ج) دیوه غیر انتشاری ذهنی لذت بغیره په کوم کی چی هیچ تجسس او خپونه نه وي. (دویم، جهان یا دهیان)
- (د) یوه ذهنی اسودگی (بې غمی) په کوم کی چینه خوشحالی وي، نه درد وي او نه تجسس (در پیم دهیان)
- (ه) یوه داسی ذهنی اسودگی په کوم کی چی د پاکوالی احساس هم شریک وي. (خلورم جهان، دهیان) دالرلیک گواہ پراورددی، لakin دلېغور کولونه وروسته به دا خرگنده شي چی دې ته مبالغه امیز نشو ويلاي. خبره داده چی آريه، بوھیمیا، استهريا او د هنگري نه دلته آسیاته راغل، دد غه ئایه ایران، افغانستان او د کشمیر نه هندوستان ته راغل چېري چی یو مهذب او متمدن قوم له سره وجود در لود. هفوی چی خنگه خنگه مخته تګ کاوه، هفوی نوونو خیالات او نوونو نظریات او سره مخه کېدله. تردا چی هفوی د بنګال تر سرحده په ختیع کی او هماليه تر لمنو و قطب ته ورسپدلنودی ته د بیلا پیلو ما بعد الطبعیاتی او اخلاقی مسائلو په هکله بیلا پیل نظریات مخي ته راغل او هفوی و هر قسمه نظریاتو ته پخپله فلسفه کی ئای و رکړی.
- هم په دې توګه چی گوتمن بدنه دروح په هکله کوم ۶۲ دوشپیته نظریات بیان کړي دي، تبول هغه وخت موجود وو. د عصری علومو په وجہ د خلکو د اسانی د پاره دا تبول نظریات په اختصار سره د نن سبا په اصطلاح کی بیان کېدلاي شي.

(۱) Animasm (.....) داسی تولنے چی پر روح

یپی یقین در لود او د هفو داعقیده وہ چی په بی ئان خیزونو کی
هم روح وی. په دی وجہ بت پرستی، دستورو پرستش او د اور
پرستش غوندی عقیدی را منع تھے شوی. هم دغہ خلگ د
بلاگانو، دیوی، دیوتا وغیرہ قائلہ شول.

(۲) Polythiesm (کثرت پرستی) داسی تولنے چی د

قدرت په مظاہرو کی بھی د روح تصور منی، (لکھ خنگہ چی د
ویدونو د دیوتا گانو په هکلہ منل دی) یا چی دیو خدائی ماسوا
د پرو خدا یانو منونکی وو.

(۳) Ponthiesm (د وحدت الوجود او متosc طو

عقیده) هفہ تولنے چی دیو سبب العلل روح منونکی وو او دا
خبره یپی منلہ چی تول دی مظاہر دی. د ویدانت فلسفة د
تصوف غوندی هم د دی نظری پی دی.

(۴) Dualiesm : هفہ تولنے چی روح او مادہ یپی دوہ

مستقلہ جوہر گھل، (لکھ د جین مذہب منونکی) د دوی سره
ھفہ خلگ هم ول کوم تھے چی موبہ مادیئین او لذتین ویلای شو.
په دی تولو کی چی کوم امر مشترک و هغہ داؤ چی د وجود او
مادی نہ بغیر روح یو خیز ضرور دی. او د دی روح د خوشحالی،
اسودگی او سکون په هکلہ دوی پ بلاپلی طریق پی بنودلی
کېدلی. چا پر ھون باندی زور کاوه، چا پر قربانی باندی، چا د
بتانو پر عبادت، خوک دارواح خبیث د خوشحالی د پاره، خوک
پر مراقبو باندی او چا خوپ وجود (جسم) باندی سختی تپولو
یا خود کشیو (ئان وژنی) باندی لگیا وو.

د گوتمن زوگرہ

غرض د گوتمن بدھ د زوگرې پروخت ماحول د اسي و چي د خلگو پرويدونو باندي د کتب الهي يقين و سنکسرت يې د ديوتا گانو ژبه گنه له. د "منو" د قانون مطابق اولس ته د دي د ترلاسه کولو اجازت نه و د ورخني ژوند د تپرولو د پاره يوه نوي د اسي ژبه کار بدله چي هغې ته "پراکرت" ويلى گپدھ. دا پراکتونه د هري اولس والي ځان ځان ته وو. په بهار او د همالي په لمن کي پالي ژبه رواج وه. په مذهب کي د رسم غلبه وه. د قرباني، هون او يګيکه کثرت و د نسل په سوچه والي کي شدت و د ذات پات بندی ټونه ډېرسخت وو. روزگار خاندانی شوی و مذهبې پيشوا و د برهمن لقب څيل کړي و او د نجات او آخرت یې ځان یو اخيیني مالک او اختيار کل (ټهپکدار) گنلي و.

راهب (عابد)، سادھو (چي سورانگار پر ځان مژي، لخ گرخي) جو ګي (پانو ګر) رشي (مراقبه کولو والا) ځنگلونو ته د استو ګنۍ او عبادات د پاره ستانه شوی وو. پر روح باندي عقيده عامه شوې وه. د تناسخ هر سڀري قائله شوی و د کليوالو ژوند هم هغسي ساده و، او پولي پتي په زياته تو ګه سره ګډ وو. لakin د بنا رونو په ژوند کي تصنيع او تکلف و. هپواد په بېلا پېلو برخو کي وېشل شوی و. واره واره راجا ګان وو کوم چي به هر وخت د یو بل سره په جنگونو بخت وو، او د یوه لوی سلطنت د قائمولو هخي يې کولي. د عام اولس او حاکم فرق واضح شوی و او اولس چي په کي به وېش او شودر (د متوضطي طبقې خلگ) وو خپلې بې وسى او لاچار ګي به يې محسوسوله. په د اسي حالاتو کي گوتمن بدھ یو د اسي بې مثاله او روښانه فلسفة

رامنځ ته کره چې د حاکمانه فکر کولو والا خلګو په ستر ګوکي
خیره شوه. په هندوستانی ژوند کي یولوي انقلاب خورشو، د
کوم په وجه چې په هپواد کي د بدلون او برابری باد راوالي.

باب ، ۲

سوانح عمری

د هغه وخت د هندوستان په کپل و ستو سیمه کي کومه
 چي د بنارس نه سل کلو مي تره لپري د قطب (شمال) ختيئ د
 درياب رو هني⁵¹ يا رومني پر غاره واقع وه، د حضرت عيسى تر
 زب پيداني پنهانه سوه کاله پخوايوه آريائی قبيله "ساکهيه"⁵²
 او سپدله، د دې قبيلي په ختيئ کي يوه قبيله "لچاوي" استو گنه
 وه. دا هغه سلطنت و چي بيا وروسته د "مگدھ" په نوم سره خوره
 او مشهوره کپدله. د ساکهيه قبيلي په قطب کي د مغل قوم
 بنجاريان او سپدله او په پچهم (لوپدیع) کي آريه ورت اباد وو.
 لوپدیع چي د ساکهيه نزدي گاوندي وو کي سراوستي راجا
 او سپدلي. د ده او د مگدھ د راجا تر منځ به هر وخت جنگ و جدل
 روان و. په دې تو گه ساکهيه قبيله د منځني د پوال په چې ثازده
 وه. د دې قبيلي زياتره خلگو مالداري او کښت و کرونده کوله.
 دوی به د دې مھکود او بولود پاره د يوې بلې غتهي ويالي نه
 او به تر لاسه کولي کوم ته چي هان ويل کپدو.
 د دې غتهي ويالي په ابلي خوايوه بله قبيله او سپدله چي
 "کولين" نوم پده.

⁵¹ نن سبا سرهاندي بلل کپري.

⁵² شه مؤرخين دا خيال کوي چي د ساکهيه لفظ دشک نه مشتق دی، او په دې تو گه دا
 قبيله د شاک قوم غوندي مغل وو. لakin د جمهور د مؤرخيون له دې سره اختلاف دی او
 دوی دغه ساکهيه قبيله په کوم کي چي گوتمن زو کپي و آريه بولي.

زوگره

ددې قييلې د راجا د دوولونيو و دونه د ساكھيه قييلې د
راجا شدو دهن سره شوي وو. له بده مرغه له دې دواړو نه ترډېره
موده يو اولاد هم ونئه شو.

بياد ډپرو دعاو، قربانيو او منتونو و روسته د غتهي خور
⁵ چي کله هغه د ۴۵ کالووه، حمل ونيو. کله چي د ماشوم د
زوکري وخت رانزدي شوندا په دې نيت د پلار کورته ولاړه چي
ماشوم هلته وزېږوي. نو چي کله رانې لميني ⁶ باغته ورسپه د نو
دردونه پري راغل، او هغه مجبوراً د يوې وني لاندي پرپوته،
په دې توګه هغه ماشوم چي مخته به گوتمن بدنه په نامه مشهوره
کېدې ترشين اسمان لاندي وزوکېدو. راجا شدو دهن ته خبر
ورکول شو، جشنونه جوړ شول، مور او زوي دواړه پرته کېل
وستو ته راوستل شو.

دبده مور "مايا" د بدنه د زوکري پراوومه ورڅله دې
نړۍ سترګي پتهي کړي، او د ماشوم ذمه واري د ميرې يعني د ده
د خاله (ترور) په ذمه شو. دا زوکره غالباً ⁷ ۶۳۴ق، م یا ۵۶۸ق، م
کې وشهو:⁵

⁵³ د هغې نوم مهایا ئ. هغې ته په بودهيانو کي هغه مقام حاصل ئ کوم چي په عيسائیانو کي و حضرت مریم ته حاصل دي.

⁵⁴ دا وخت دا مقام د رامنديي په نامه دی. دا په نپال هپواد کي په ځنګلونو کي واقع دی. دې ته چي کوم دریاب دا وخت نزدي دې هغې ته "تیل دریاب" ویل کېږي. دغه نوم په پخوانیو مذهبی کتابونو کي هم دي. وکورئ ضمیمه (۳)

⁵⁵ "بده اور اس کامت" شیونارائئ شمیم، کي ۶۲۴ق، م لیکل شوی دي. لakin که د اشوك د تاج پوشی نه حساب ولګول شي نو دا ۵۶۵ق، م کي پیدا شوی دي.

په دې امر او روایت کي ڈپرا خلاف دی چي آياده
لومړۍ نوم گوتمن و که سدهارتہ. لakin او سنی تحقیق موبو ته دا
بنیي چي د سدهارتہ په نامه کي د شک گنجائش دی، او د گوتمن په
هکله واضح ثبوت شته چي له ماشوم توب نه په دغه نامه بلل
کېدی. البتہ سدهارتہ خطاب کېدای شي. د خطاب هم هغسي
کېدای شي چي وروسته ده منونکو ده ته نوره ڈپر خطبات ورکړل.
د پېلگي په توګه ساکه یه، سنها، سیگتہ وستها، جن بها گوا، لوک
نا ته او دهم راج وغیره. په دې توګه باید چي دې جلیل القدر هستی
ته د گوتمن په نوم وویل شي مناسب به وي.

واده

د گوتمن بدھ د ماشوم توب مستند حالات په یوه کتاب
کي همنه ترلاسه کېږي. کوم حيرت انگيز حالات چي د هغې
زماني ترلاسه شوي دي هغه یيا وروسته د عقيدت مندي تيجه
ده. بهر حال دو مره ضرور معلوم شوي دي چي په ځوانی کي یې
د یوې شهزادگي چي ڈپره حسینه و ماہ جبینه وه ورسه واده
وکړ. چي غالباً ده د ماما لوروه. د دې بنجحی په نامه کي هم
اختلاف دی، لakin ڈپر په دې متفقد دي چي هغه سوبه درا،
کنکنایا يشودھا نومېدله. د کنهني بودھي کتابونه پريوې
بنجحی اكتفا کوي او چيني بودھيان یې درې بنجحی بولي.
يشودھرا، گوتمني، او منوھرا. د بت خلک هم ده درې بنجحی
بنیي، لakin د هغه نومونه لبر پېل دي، يشودھرا، گوپیا او
اتپال لانا يا مرگا جا. دې نه بظاهره دا خرگند پېري چي يشودھراته
د بدھ شهرت او د دې دخپلی نېکي په وجہ مختلف خطبات
ورکړل شوي وو او وروسته له هغې دې خطبات او د پېلابېلوا

شخصیت نو صورت اختیار کړ. هم په دې وجهه د نن سبا مؤخر خین
صرف یشود هرا کومه چې په هر روايت کې راغلې ده، د ګوتمن
کورودانه بولی. او دا ګومان کوي چې د ګوتمن بدنه زوی "راهل"
د دې له بطنه زې پېدلی دی. د واده نه بیا ترنولس کلونو پوري د
ګوتمن بدنه حالات صرف د یوه مبالغه آمیز حکایت ماسوا هیڅ
معلومات نشه. د لوستونکو د لچسپی د پاره هغه کيسه
داسي ۵۵.

فنون جنگ

دبده مذهب راویانو بیان دی چې کله ګوتمن ځوان شو
نو ده هغه زمانې ټول فنون او علم ترلاسه کولو اراده
پربنسله. د کوم چې د یوه شهزاده د پاره د پر ضروري وي. ده چپل
ټول وخت د حسیني ماہ جیني یشود هرا د حسن په پرستاري کې
تپروو. هغه د محل په دنتي رونق کې دومره ورک و چې دباندي
له محل څخه وتل یې پربنسلې. دا خبره د خاندان په نرانو د پره
بده ولګې ده نو د شکایت کولو په توګه و راجا شدو دهن ته
راغل چې که "د شهزاده صاحب د غه حال و نوبه د پربنله
حکومت و کړي."

کله چې دا خبره د ګوتمن تر غوبو و رسیده نو ده یوه ورع
خاص د دې د پاره و تاکله چې څيل ټول هنر بنکاره کړي. او په
ټوله سیمه کې یې نغاره و وله چې د ګوتمن شهزاده سره چې خوک
په کوم هنر کې مقابله کولای شي هغه دې په تاکلي ورځ راشي.
په دې توګه خلګ هلې دلي راغل او د شهزاده ګوتمن سره یې
مقابله وکړه. لکن در اتلونکې وخت بدنه ټول عسکري هنرونه،
کوم چې په هغه وخت کې ۱۸ او پر ټولو بریالی شوا ټولو

دا و منله چي په دې سيمه کي که خوک په هر هنر کي پياوري دی نو هغه گوتمن دي.^۶

ددې واقعي وروسته ترنه دېرش ۲۹ کلوپوري دده د
ژوند هيچ معلومات نشته، په دې کال کي په گوتمن کي هغه ذهنی
انقلاب ئاي جور کړي د کوم په وجه چي دده ژوند بدل شو. دده د
عقیدت مندانو دادعوه ده چي په دې کال یوه ديوی په خلورو
پېلو پېلو شکلونو کي دده مخي ته راغله. لو مرۍ د یوه سپين بيري
کښت ګري په شکل کښي، يياد یو ناروغه سري په شکل کښي،
درېيم څل ديو بوی ناکه مړي په څير او څلورم وارد یوه ساده هو
(چي پر ئاخان سورانګاري، لوح ګرخې او ئاخان ته د علم الغيب
عالمه وايي) په شکل کښي. د بهذب منونکو دا یو اتهائي او
عجبېه بيان دی چي گوتمن په هغه وخت کي دانه وو ليدلي، يعني د
دغو سره يې په ژوند کي هيچ واسطه نه وه شوې ياتر دې له مخه
يې داسي واقعات نهؤ ليدلي. او اوس چي هم ده داولي دلنو
پرته له ده او د ده د مصاحب خاص "چنا" نه هيچانه او ليدل.

لوبديع تاريخ پوهان دا کيسه په دو وجو غلطه ګني. یوه خودا^{۵۶}
چي دکني روایات داد وادئه نه وروسته بولی او شمالي راویات داد وادئه نه مخ
کي بولی. دويم دا چي دې په مقابل کي په اوسيني وختو کي تره پره حده
بالغه امي ز الفاظ ليکل شوي دي. لakin انصاف پسندي د دې درېستونې په
هکله هيچ مشکلات نه محسوسوي. بالغه امي ز برخود ويستلو خخه دا بالکل
ممکنه ده چي په دواړو موافقه شوي وي او گوتمن په خپله قيله کي بنه
جګړن عسکر ثابت شوی وي. د هرمذه بشيان د غير معمولي شخصيت
مالکان ول او د گوتمن په هکله د غير معمولي کډو هيچ شک نهشي کېدای.

ظاهره خبره ده چی د نن سبا په ترقیافته نه ری کی چی کوم خلگ پر دیوی، دیوتا یقین نه لری نو هفو ته داسی بیانات هیچ اهمیت نه لری. لکن د دی نه دا خرگند پیری چی گوتمن د محل په تماشو کی ورک نه و بلکی هفه ته دژوند او د هفه پر مسائلو ډپر فکر مند و او د خپل مصاحب چناسره به یې پردا مسائلو بحث کوو. ممکنه ده چی ده په دی هکله یوه ورخ مرپی، ناروغه، سپین بیری او ساده هو لیدلی وي، او ده ته دژوند شهره نوره هم ترخه ایسپدلې وي. اتفاقاً دا هفه زمانه و چی د ده بسخه حمل داره وه، او د گوتمن په کورکی دیوه نوی ژوند پیل کېدی. بهر حال دژوند او د ژوند د مسائلو خواته د گوتمن فکر کوليو فطری عمل دی. بیا وروسته د عنفوان (تازه، نوی) واده او د ځوانی د ګرمی سرپیل او دی نه وروسته په ده کی متنانت (دروند والی، سنجید ګئی) راتلل او د فکر زیاتوب یقینی و. غرض دا چی ده فکر کاوه چی خه کول پکار دی؟ په دی لرکی د ده لیدن نه دیوه جو ګی (پابو ګر) سره هم وشوه او تر خبرو نوبت ورسپدی. د داسی بزرگ نه نوره خه توقع کېدای شي چی هفه پر گوتمن باندی د دنیا ټوله بې ثباتی (دوام، بقاء، پوختوب) بنکاره کړه. کېدای شي چی ده ته یې د مايا (جوړ) جال وربنودلی وي. د هغه ترغیب به یې ورکړی وي چی له دی دامو ټان خلاص کړي، او چېري ټنګلونو ته ورشی عبادت وکړي او د ابدی خوشحالیانو تر لاسه کولو هڅه وکړي.

در اهل (د گوتمن دزوی) زوکره

لهذا در او یانو بیان دی چی گوتمن ددی فقیر سره د خبره کولو و روسته خپل باعتراف را غای، هلتہ کنبنیستی او د زوند پر مسائلود هغونه د خلاصون په هکله یې غور کو و چی زپری ورباندی و شو چی د دهه بنجئی د امید په باع کی مپوهشوي ده او هغه هلک دی. په گوتمن چی دی خبری اثر و کړی د هغې اندازه له دوو خبرو خه کېږي. یوه خودا چی دی خبری د اور پدل سره چی کومه جمله د دهه د خلپ نه وو ته هغه دا وه چی "زه به دانوې او مطبوطه رشتہ هم پر پکوم".

دویم دا چی کله دی کورتھ راغی نو خوشحاله نه، په غمزده او متفرکرو. په بسار کی خرا غونه بل وو، د محل په دروازه کی ساز غږیدی، خلگو د خوشحالی نه یو بل ته مبارکی ورکوله. لakin نوی پلار پرپشانو، په ستونزو کی را ګیره، کله چی دی زنانه خانپ ته نتوی نو یو چی خینی (خوبنینی)، د بنجئی خور) یې په یوه سندره د دهه هر کلی و کړ چی په هغه کی د اسي ذکر و.

"تیول خوشحاله دی، پلار خوشحال، مور خوشحاله او هغه بنجئی د هغې خاوند فرد فرید (بې مثال) دی او زوی یې د سپوږدمی یوه ټوته ده".

پر گوتمن ته د "خوشحالی" تکی په په زړه پوري و لګیدی او هغه د خپل غاري هار دې نازنینی خینی ته ورکړي. د هغې خودا خیال ټه چی زه یې منظور نظر شوم، هم په دغه سوچ کی مخ په ورباندی ولارې چی ربستونې خوشحالی تر لاسه کېدای هم شی که نه؟

ترک دنیا

په هم دغه شپه دو ولس ۱۲ بجې گوتمن و چناته دبگۍ د
 تيارولو وویل او خپله پر بنځي او زوي آخري نظر اچولو د پاره و
 کوتې ته ورغى. دواړه په خواړه خوب ویده وو. زړئي په غونبند
 زړه توټه د مورد غېږنره راواخلي او بنډه په مينه يې بنکل کړي. لakin
 د استقامت په وجه يې خپل لاسونه را وګرڅول او پرداړو محبوبو
 يې د ميني نظر واقوه او تبول دولت، جاه و حشمت، تخت و تاج يې
 په پښه و وهل او د محله وو تو. هلتله چناد بگې سره د دهه انتظار
 ؤ. بس سمندن باد پا (د آس تانګه، بگې) يې پښه په تېزه د خپل
 ریاست نه وباله. د خپل د خسر ګنۍ دراج حدود نه هم وو تو اود
 "انوماندي" پر غاره راغى و درې بدې. هلتله دهه خپل تبول زیورات او
 شاهي جامه و چناته ورکړه، چې دا او بگې پېټه ورسو. هغه
 وفادار چنا (تانګه وال) ده پر پوهه کړي، د پر کوشش يې وکړي
 چې دامه کوه. لakin ده ترزه تېره کړي وه، هغه چېري د چا او برېدلې
 شو. چنا ورته وویل چې نویما ما خپل لو مرې مريد جوړ کړه. لakin
 ده نهه ومنله. سور، پلار خبرول ضروري و او هغه د چنابه و جه کېدای
 شو. نویما مجبوراً د حکم منلو لوط و شو. ده خپل او برده و پښتان
 پري کړل. د یوه لاروي نه يې خپل ی جامي بدلي کړي، چنایې
 په پښودي او خپله دراج ګپه د لویو لویو کندو په خواروان شو.

شعر:

نه يې د سود بود ومنله او نهه د منګل
 وو تى له کوره په لوري د ځنګل

ریاضت (پر چان سختی تبرول)

راج گرھ ھغہ وخت د مگدھ دارالسلطنتؤ. دا په داسی ناوہ (وادی) کی ابادؤ چی خلور خواتھے یہی غونہی وی۔ پہ دی غونہیو کی ھغہ وخت لوی لوی دروپشان او راہبان او سپدل. او ددوی د علم و فضل شہرت تر لپری لپری خورؤ۔ گوتمن هم په دغو بزرگانو کی ویوه بزرگ چی نومی یہی "نامی الارہ" و پہ خدمت کی حاضر شو، او د ھغہ نہ یہی تعلیم حاصلوں پیل کرو۔ لکھ چی د نامی الارہ نظری یہی مطمئن نہ کرو نودی دویم فلسفی "ادرک" نہ یہی درس اخستاو هندی یا هندو، د ڈونڈ فلسفہ زدہ کولہ یا یہی چان په پوھلو. ھغہ وخت دی فلسفی دری مدرسی وی او پہ دوی کی ترتیل لو زیات ریاضت او وجود تھے ضرر رسول یا پر وجود سختی را وستل ہ پر مقبول۔ نو پہ دی تو گہ گوتمن حلقة درس او د ارولہ ھنگل چی د "بدھ ھو گیا" نزدی دی تر شپرو کلو پوری د پنچھہ پلو یانو (بھکشو، چبلی) سره پہ پلا پیلو قسم ریاضتو نوا او وجود تھے ضرر رسول یہی وکر۔ نوبت تردی را اور سپدی چی لہ ہ پر جسمانی کمزوری دوی د ھ کی پہ شان شول۔ کلہ چی دوی یوہ ورخ د مابعد الطیعات (الهایات، فوق الفطرت) پر مسائلو غور کوی او ورو ورو ان وونود کمزوری او ڈنگرو والی په وجہ گوتمن وغور چدی او بی سودہ شو۔

کلہ چی شاگردانو دی یعنی گوتمن په سود کی را وستو نو بدھ د جسمانی ریاضت ارادہ پر پنسودله او هم د ھفی ورخی نہ یہی خورل، خبیل پیل کرل او دا اعلان یہی وکرو چی لو بہ او

⁵⁷ راج گرھ دا وخت راج گیند بلل کپری. بمیسار (اق. م. خخہ تر ۲۷۳ق، م. پوری) چی کوم بنار دلته اباد کری و او سی یہی هم اثار لیدل کپری.

ریاست ددی مسائلو حل نه دی. پنچھے واره شاگردان د ده په دی
خبره ڈر خفہ شول او دی یې د لاری چپ و بولی او دوی بپرته
حینی بنارس ته راغل.

دماغی انتشار

د شاگردانو د تللو نه وروسته گوتم تر ڈرہ حدد د
دماغی، روحانی او په جذباتی بې اطمینانی کی را گپر شو.
دغه حالت د بدھ مذهب کتابونه درپنا او د تیاری د قتو د
مقابلي نومورکوي. د هغویسان دی چې کله دنجات دهنده عالم او د
خجائش شهزاده منح کی جنگ و چپل شونو په زرگونو ستوری را
و غور چپل، وریخی راغلی او تیاری خوری شوې، سمندر د زنل لو په وجہ
پورتہ شو. دریابونو مخہ پرتہ په شا و گرچدہ. د غرونو هغۂ خو کی چې
د زرونو کلونوراهیسې پر هغه باندی بې شمپرهونی ولا پری و پر حمکه
را و غور چپل. یو طوفان عظیم په تپول عالم کی تباھی جوره کړه، د تصادم
په وجہ یو آفت خیزه شور جور شو، لم رخان په تیاره کی پېټه کړي، او د بې
سُرو بهتو (ساز) د کثرت په وجہ تپوله فضا خرابه شووه.^۵

ددی مبالغی نه د ستر گوپه پتولوکی هم باید چې دا منو چې
کله گوتم د ریاست او وجود ازاری نه خۂ ترلا سنه کړل او و ده ته هغۂ د
زړه سکون په نصیب نه شود کوم په لټون کی چې ده تخت و تاج، بنجها او
زوی یې پر پیښی و نو تر ڈرہ حده ما یوسه او زړه یې ماتشو او په فطری
تو ګه بې یې زړه غښتی وي چې درو اقیت Epicurianism پر رخای لذتیت
باندی عمل و کړي. او د ده ڈرہ زړه او د ماع کې به یوه هنگامه
جوره شوې وي. د ده کې فیت د زیاتوب یوه وجہ د ده وفاداره شاگردان،
چې دی یې پر پیښی و هم کډای شي.

⁵⁸ رائے ڈیوپس

بهر حال دی تر چه پره حده مضطرب او پرپشان شو. په هغه ورخ یادو و ورخ و روسته درنجارا دریاب دغاري خواته روان شو. د ورخ یه ډوډی د نزدی کلې یوې چینی چی نوم یې "سنجالات" ټه وراوړله. هغه د پیپل (بپ) د نوی لاندی کښنسته، د ډوډی خورلو و روسته هم هلتنه ناست غوري یې کوي.

بدنه جو پېدل

ذهنی هیجان او روحانی کشمکش برابر روان و، تردا چی ورخ په تمام پدو شوه او لمري په پرپوتو شو. نايره د لمرد پای د وړانګو سره د گوتمن په ذهن کي یوه رپا خوره شوه او ده په باطن کي د دې رپا نه هغه حل ترلاسه کړي چې ده د خو ورخو راهیسې د هغه د پاره دو مره رياضتونه او سختی پرخان تپري کړي وي. ده معلومه کړه لکه چې ده ته خوک وايې چې صرف د باطن په پاكوالې او د خلګو په مينه کي د فلاح ابدی راز پتې دی، او د انساني تکليفو نونه د خلاصون هم دا دوې ذريعيې دی.

ددې نوري کېفيت او ارتقاء یا انکشاف نه و روسته هغه بدنه یا روبنانه ضمير لرونکي و بلل شواو داونه بوده ي و نه و بلل شوه.

ددې نه د وروستو حالت د گوتمن په الفاظو کي داسي بیان شوی دی. "کله چې ما دا ولیدونو زما روح د خواهش د بدونه د دنياوي ژوند نه د غلطۍ او د ناپوهی د مسائلونه ازاده شو. نو دې ازاد ته د خپلي ازادې علم و شو، د بیا ژوندي کېدو نه خلاصون پیدا شو.

---

⁵⁹ د دې واقعې سره مربوطه یوه بله واقعه هم شته په کوم کي چې حضور بنت شعیب و حضرت موسی ته دعوت ورکړي و.

بزرگ دور پای ته و رسیدی او فرض پر خپل ئای شو.
زء به بیا دې نپی، ته نئه راهم، دا ما معلومه کړه.^{٦٠}
او س د گوتمن و مخته دا سوال پیدا شو چې دی دا حل تر
ئهان پوري محدوده وساتي، که دا دیغام په شکل کي ترتول
عالم پوري ورسوي؟

هغه په دې پوهېدی چې په "آريه ورت" کي د برهمنو
ډې را شردی او د هغوی نظریات په اولس کي عام او مقبول دي.
هغه په دې پوهېدی چې د وجود ازاری او سختی په منځ کي
پربنسلو، دی په اولس کي ډې بدنام شوی دی او په دې ډې رښه
پوهېدی چې دی په خپل هدف کي په اسانی نئه شي بېالي
کېدی، د ده په زړه کي چې د ټمول عالم میني پت ئای موندلی و
د ده هغې سخته غندنه وکړه او په دې اراده را پورته شو چې دی
به خپل دا حل "خپله نظریه" د نپري د فائدي د پاره ضرور
وراندي کوي، چې د ده رنګه هرڅوک د بیا پیدا کېدونه
خلاصون و مومي، او هرييو ابدی سکون او راحت تر لاسه کړي.

غرض د ده دې هدف دی متحرک کړو، او دی د دې د
اشاعت د پاره روان شو. د ده اراده وه چې ترتولوله مخه به دی
خپل پیغام خپلو استادانو (الاره، او ادرک) ته رسوی^{٦١}. لکن کله
چې دی د هغو و دې رو ته و رسیدونو معلومه شوه چې هغوی له
دې دنيا سترګي پتېي کړي دي. او س نو هغه د خپل بې وفا
پلويانو خواته مخه کړه کوم چې په بنارس کي وو. په تلو تلو کي
ورته په لاره کي ديو پېژندګلو برهمن "اوپک" سره ملاقات

^{٦٠} استوري آف بدنه د هرم. کې، جې سونډرس مخ ۲۳

^{٦١} جګيسو جي د ده نوم "ارز کلم" بنودلی دي.

و شو. کله چي دې برهمن د بدھ ئىلدلى مخ ولید و نويي پوبنتنه ئيني و كره " خوشحاله خوشحاله چېري روان يې "؟
بدھ ورتە وویل چي زەد اعلى ترين قانون د "پىي" د چلولو د پاره روان يم⁶². برهمن د بدھ پەخواب نەش و خوشحاله. هغە پەدې چي هغە د جپتپ منونكى ئۇ بده يې پەدې خيال بد مذهب بللى. لاكن پرگوتەم باندي د دە خبىي هىخ اثرنە و اخستو او مختە روان شو.

نود روپسان ضميري دوه مياشتى وروستە يوه ورخ د لمرد لۈپدۇپ و خت د بناسنە درې ميلە پە شمال كىي د مگاۋىيە⁶³ مقام تە ورسىدى دلتە يوه دشت غزالا و او د دەبى و فاپلويان هم دلتە دېرە وو.

كمزورە عقىدە لرونكى شاگىدان⁶⁴ د استاد د راتلۇپە تعظيم كىي نە و درېدل، او پە خىپلۇكى يې سرە وویل چي كەدا بد مذهب فقير زموږ خواتە راغى نوبايىد چي دى موبىپە خىل

چرخ حيات: دلتە د چرخ يا پىي خە مراد د داسىي شەنساھ سوارلى يا يې د كوم چي بە د تولىي نرى، فاتح وي. د بدھ مطلب دا ئۇ چي ما يو داسىي رواج ياخى د مذهب تە د دە ور كولو تاييا كېرى دە چي پە تولەنرى كىي بە خورشى. د بدھ دې ويلو پربنا پىي د بدھ مذهب ھم داسىي نخبىنە جورە شوھ خىنگە چي صلىب د عيسائيانو او هلال (مياشتە) د مسلمانانو د تفصىل د پاره و گورئ ضىيمىمە (۱).

دا مقام وروستە ييا د "دھمك" پە نوم و نومول شو. اشوك دلتە پە درېپىمە صدىق، مكىي يو يادگار جور كېي و چي ييا چىنىي سېلانيانو ليدلى و. د دې اثار او سەم موجود دى. د دې مقام معلومات پە ۱۸۶۲ عيسىوی كىي معلوم شول. او د دې سەنە د اشارقى دې پە راپورت كىي د دې ڈېرراپورونە موجود دى. دا هەنە مقام دى كوم چي پە او سەني و ختونو كىي د بدھ مذهب پوهنتون درجه ترلاسە كوي.

⁶⁴ د دوى نومان دا وو. كونديينه، دپ، بهدرىي، مهانام او اشوجت.

صحبت کی شریک نه کرو، بلکہ دئته به دناستی هم نه وایو.
 گوتمن دا محسوسه کړه چې دی د دوی په نظر کې د سختی
 پېښولو په وجه قابل احترام نه دی، په دې یې دوی مخاطب کړل
 چې تاسو تراوسه د مرګ د دامنه نه یاست خلاص شوي؟ غم،
 ستونزو او تکلیفونو تراوسه تاسو نه یاست پر پیښی؟ لakin ما
 د اسی لاره موندلې ده چې د ټول عالم خلاصون په کې کولای شم.
 دې خام عقیده لرونکو په دې یقین نه کولو، گوتمن هغه
 وخت دوی په ټوله نظریه پوهه کړل. خرنګه چې بدنه په دا خپل
 نوي مذهب باندي شاگردان پوهه کړي وو هغه په "دهم کرتی
 پوتن سوت" کی موجود دي. او د هغې انګرېزی ژباره رائنس
 ډیوډس د Buddist Suttras په نامه کړي ده. د دې تفصیل بحث
 به د بدھا په تعليماتو کې رائی. لakin د داستان د تسلسل د پاره
 د منشی امیر احمد علوی صاحب بې مثاله لیک واورئ.
د ععظ خلاصه (تشریح)

کوم خیز چې وجود لري هغه د مادې نه جوړ شوی دي.
 ماده غیر مستقله او فاني ده. په دې په هر وجود لرونکي خیز
 کي د فنا جراشيم (میکروب، چینجی) موجود وي. انسان حیات
 وجودی لري او دئته د فنا نه چاره نشته. غم، کمزورتیا،
 ناروغي او مرګ د فنا مدارج (رتبه، درجه) دي. ترڅو چې
 ناپاکه خواهشات پاته دي، حرص، فکر او آرزو به ورسه وي.
 يعني غم او کمزوري به یې نصیب وي. وجود ته ضرر رسول او د
 خواهش د ختمولو کوشش خطرناک دي. که په دې کار کې ژوند
 ختم شونو دا مرګ به ډېر ناقاره وي او د آواګون نه به نجات نه
 مومني. په کوم خیز چې انسان د مادې نړۍ سره تعلق لري هغه د

زړه بدوالی دی. ترڅو چې زره مقدار بدپاته وي، نړۍ نه به تړون پاتي وي. د زړه د بدو سره د نېکو اعمالو هیڅ فائده نشته. په دې چې د نېکې مېوه خوبه ترلاسه شي لakin د بدی په وجه به د دویم حمل زېږډنہ او د مرګ مصیبت پر حان تپروي. او په دې دوزخ کې هیڅ نه ده معلومه چې د نېکې توفيق به وي او که نه؟ په دې، بغیر د وجودي سختي خپل خواهشات لېري کول، زړه د تمامو عیبو خخه پاکول د خلاصون د پاره ضروري دی. د عدم وجود خواهش هم دومره خطرناک دی لکه د وجود. لهذا نېکه عقیده، نېک نیت، نېکه خبره، نېک فعل، نېک ژوند، نېکه هڅه، نېک خیال او د نېکي مراقبې نه نروان (فنا) ترلاسه کول دي. يعني تول اعضاد وجود دي بې حسه کړل شي. او حان دي د مرې په شان جور کړل شي.

مندرجه بالا د اټه نېکې په عمل کې راوستل او د نروان و بام ته د ختلود پاره خلور پایې دی.

لومړۍ پایه د زړه بیداري ده، يعني د غم او د بنادي د راز طلب، کله چې په لټون کې د حق، مرشد کامل ته رسپدل پوره شي نو د درجه ترسره شوه.

دویمه پایه د ناپاکو، غلیظو شهو تو پرېښو دل او د خپلولو خیال د زړه خاه ایستل دي. کله چې پر دې عمل ثابت قدمه شوې نو د درجه هم ترسره شوه.

درېیمه پایه جهالت، شک، غصه، حرص او تول کمینه خصلتونه لېري کول دي. کله چې د دې نقائصونه پاک شوې نو د زړه لوح به پاک شي او درېیمه درجه ترسره شوه.

اخري پايه عشق و محبت په سينه کي چي کينه نه وي نقش کول دي. لکه خرنگه چي مور خپل ئان په خطر کي و اچوي او د خپل يوازنې زوي پالنه او خارنه کوي، هم داسي د خلاصون طالب دي د هرجاندار د پاره ئان قرباني ته تيار ساتي. کوم د بمن باندي چي لومړي غلبه ترلاسه کول د هغه د نفس خواهشات دي او اخري مهم د عالم ګير عشق و الفت په وينه او په خوب کي د هييان ساتل دي. نه د قرباني ضرورت شته او نه د برهمنو د کومک. د هر انسان خلاصون د ده په خپل لاس کي دي.

ترپنخو و رخو پوري دا ييان جاري و. د شاگردانو شک لپري شو. هغو پر گوتم ايمان را پرو او هغوی په حلقة عقیدت کي د ګډون باقاعده خواهش ظاهر کړي. بدھ ګهوش د دوى خواهش ياد رخواست ومنلى، يو ورکوتۍ رسم ادا شو او باقاعده هغوی په سنگه (انجمن) کي داخل کړل شو. او په دې کي د داخلې دو پروخت هر یو کس به دا وايي چي "زءا په بدھ کي پناه اخلم، زءا په شريعت کي پناه اخلم، زءا په سنگه کي پناه اخلم.

گوتم په دې دشت غزالاکي درې مياشتني قيام و کړ او ده د هري ورخې ژوند په خپل تفسير کي داسي ييان کړي دي.

دهري ورخې ژوند

"گوتم سحار و ختي (تقربياً پنځه بجي) پا خپدو، او خپل ذاتي خدمت ګارا نو ته به يې تکليف نه ورکوو. خپله به يې لاس، مخ مينځلو او جامي به يې بدلو لي. د خير غونښتي د دورې له مخه به هغه یو ئحای په تنهائي کي کښښتني او مراقبه به يې کوله. کله چي به ييا هغه وخت راغي نو ييا به درو سرو خپلي مخصوصي جامي (کومي چي به په اولس کي د سنگه هر

فرد اغوستی) و اغوستی. او د خیر غونستو کاسه (د چکول په شان) کله یواحی او کله د شاگردانو سره د نزدی کلی ته د خیر غونستلو یا کرامات بنکاره کولو د پاره یا د غسی به تلی. په لاره کی به یخ یخ شمال د ڈئلا ره صفا کوله، د او بوا شاخکی به د اسماں نه د دھ خخه د گرد د لپری کپدو د پاره ورپدل، وریخو به د دھ پرسر سوری جو پر کپری، گوادی به یې د لمرد گرمی خخه د کیپدی. په خیر بچ کوی. نورو بادونو به د اسماں نه د دھ په لار کی گلان شیندل چی قدم پر نرم خای کنبپردی او دی پر نازکو گلانو قدم روانو یا او کله چی به هغه د کورونو ورتہ و درپدی نوبه یې د وجود نه شپر، قسمه رنگین "نور" خارج ڏدو. د کوم نه چی به یوزرین او شوخ رنگ د کورونو، دلانو نه او چهجې به رو بسانه شول. مرغیو او نورو چواناتوبه په خپلو خپلو ھایو په نرم او شیرین غږ کی د دھ هر کلی کولو. اسماں نغمہ به په فضا کی خوره شوه او د انسانو په وجود چی به کوم زیورات وو خپله شرنگ ڦدو. کله چی به داعلامتونه ظاهر ٻڌو نو خلگ به پوهه شول چی نن مبارک او بزرگ بدھ خپله د خیر غونستو د پاره راغلی دی. نو ییا به هغوي خپلی شوخي، بهتریني، رنگيني جامي و اغوستي او په لاسو کي به یې گلdesti او هارونه اخستي په کو خو کي را ووتل. هغه به یې و بدھ ته پبن کړل او د یوبل نه به یې سبقت ورلو کي داسي ويل چي "سرکار! نن له مور سره ڦوهي و خوره، مورستاد لسو ملګرو یا شلو ملګرو یا سلو ملګرو ڦوهي بندوبست به و کپرو." د دي ويلو سره به یې د دھ د خير غونستلو کاسه ھيني و اخسته، د دھ او د دھ د ملګرو د پاره به یې د مزرو چتایاني اواري کپري او تر هغو به ورتہ ولار وو چي

دوی به چوھی نه و ختمه کړي. د چوھی خورلو و روسته بدنه به د دوی د پوهی او عقل د لحاظ په خاطر داسي ییان و کړي چې بعضی خلګو ته به د بدنه مذهب اختيارولو ماسوا بله لارنې وه. لکن ډپرو به پرسیده لاري د تللو صلاحیت پیدا کړو او لورو مرتبو ته به ورسیدو. او هغه به په دلان کې تره ګه وخته ناست و تر خو چې د ده ملګري ډوھی نه کړي ختمه. نو کله چې به دوی ډوھی ختمه کړه نوبه یو حاشیه بردار غږ کړو چې، ټولو ډوھی و خوره. نو دی به یوې خاصې کوټې ته ولاړي. د دې وخت نه د غرمې تر ډوھی پوري بدنه په تهائی کې وخت تپروو. د دې نه و روسته هغه به د کوټې په ورکې و درې دی او څيلو اخوانو (د سنګهه ممبرانو) ته به یې داسي نصیحت کاوه.

"زما ورونو! په عمل کې هلي ځلې او خلوص بنکاره کړئ. د هیڅ یوه بدنه سره په دې دنيا کې ملاقات مشکل دي، انسان جورې دل هم مشکل دي. یو خاص صحیح وخت موندل هم مشکل دي. د دنيا پرېبنوو (ترک دنيا) هم مشکل دي او د رښتیا او رېدو موقع موندل هم ډپر مشکل دي."

بیاد شاګردا نوله خوابه داخواست و شو چې داسي موضوع دی راوبنودل شی چې د دوی د غورو فکر د پاره موزو و ی او هغه به د هر یوه صلاحیت مطابق هغه ته موضوع ورنبودله او د مراقبې د پاره به ګوشه نشین ګډو ځایو ته ولاړل او پر موضوع به یې غور او فکر کاوه. ګوتمن به له دې و روسته څلې خاصې کوټې ته چې په کې ګلان او ارول په اطمینان او سکون به د لمراود لمرد تپش نه د بچ ګډو د پاره لې سات ارام کوي. نو چې کله به د ده ارام پوره شونو د خپل کتنه به را پور ته شو او د

گپرچا پیره خلگو پر حلال تو به یې غور کاوه چي دوي په کومه تو گه د ده سره بنه کوي شي. د زوال پروخت به د شاو خوا کليو د پر خلگ به د نز رد پاره په لاسو کي گلان نيو لي ورته راغلل او جمع کيدل به. هغه به د ييان کولو والا هال (لويء کوتاه، جرگه هال) کي د موقع په مناسبت او د خلگو د مجمع په حساب د اعتقاد حق تبليغ کولو، بيا چي به ده و کتل چي او س مناسب و خت دی نوبه یې دا خلگ رخصت کړل او هغوي به ده ته د سلام کولو روسته پرته خپلو خپلو کورو ته ستپنډل. په دې تو گه به ده د ماسپينين و خت تپرولو.

د ورئي په پاي کي چي به یې محسوس کړونو به یې ولا مبل او په دې منځ کي به کرئي سنګه ي (خدمت ګار) به د ده د کوتي پر کت د ګلونو سیج او ار کړو⁶⁵ او د ورئي په پاي کي به یې د لېسات د پاره جامي اغواسې او مراقبه به یې پېل کړه. تر دې انده چي ټولو شاګردانو به خپله خپله مراقبه پاي ته ورسوله او پرته به راستون شول. نو بيا به په دوي کي یو کس داسي پوبنتني کولې چي د ده په ذهن کي به هغه نه راتلل. چا به د مراقبې حال بیانولو، چا به د شريعت د احکام د تلقین په هکله فرمائش کولو. په دې تو گه به د شپې اوله برخه تپره شو. نو چي گوتم به د هريوه حواب ورکړو نو شاګردان به یو یور خصتېدل. بيا به د شپې پاته برخه ده به د کوتي و مخته په ورو ورو تګ او

⁶⁵ دا یقيني غلط دی چي د ده د پاره د ګلونو سیج جوړ کړل شوی و. کله چي هغه د سنګه د خلگو د پاره خوشبو، لار (هار) او تيل استعمالول بنه نه بلن نو خپله به یې ولي استعمالولو؟ د بدنه غوندي د قدر ور شخصيت نه د داسي قول او فعل اميد نه شي کډای.

په غور او فکر کولو تپروله. یوه حصه به یې په اطمینان، سکون او په پرپو تو تپروله. خنگه چي به سحار نزدي کېدو، دی به په کت کي يیداره کښې نستي. خپل په ذهن کي يې د ټول عالم د خلگو تصور کاوه، کوم چي د هغوي په تپرژوند (جنم⁶⁶) کي وو. او ده به دا سوچ کاوه چي هغه خنگه د دوى د ارزو ګانو د پوره کولو مدد کولاي شي".

د گوتمن د حقانيت او تبليغ دا اثر و شو چي په لبرو و رخو کي د دي علاقې علاوه په دې خنگله کي د معتقيدنو تعداد شپېتو ته ورسېدې. یوه ورځ گوتمن دا ټول خلگ راجمع کړل او دا حکم یې ورکړو چي د شش⁶⁷ ماسوا ټول شاګردا نورو سيمو ته ولارشي او د دې مذهب تبليغ دي وکړي. ظاهره ده چي د گوتمن د دې حکم سره دې بېرته د "ګیا" خواته و ګرځبدې.

او س چي د کوم کرامت ذکر په گوتمنه کېږي هغه د "اراول" د خنگله واقعه ده. په دې خنگله کي د "سینا" په نوم یوکلی و چېري چي درو ورونه⁶⁸ د علم او فضل شهرت در لود او مذهب آتش پرست وو. گوتمن د دوى د آتش کدې په عمارت کي د یوې شپې تپرولو اجازه وغونستله، لakin "کشپ" چي په دې ورونه کي مشرؤتله دا خبره بنه نه او یاسېدله. هغه وویل چي د آتش کدې سره یو زهريلا

⁶⁶ جنم: د هندومت په عقیده چي انسان اووه واره زېږيدنه کوي. یعنې دې پیدا کېږي او مري، پیدا کېږي او مري، دارنگه دې اووه واره پوره کوي. که په تپرو جنم کي یې بنه کارونه کړي وو نوبه په راحت کي به وي او که ې بد کارونه کړي وو نوبه په ډېر تکلیفا او پرېشانې کي بدا خپل او ووم یعنې اخري ژوند تپروي.

⁶⁷ کوم خوک چي د یوې شتمني کورنۍ نه او د گوتمن په خواراتښېدلې و.

⁶⁸ امير احمد علوی

مار او سی کوم چی دشپی راوئی او ویده خلگ چیچی. پر گوتم
باندی د عشق حقیقی زار خور پدلي وو هغه چبری د مارنه دار پدلو.
خپل په خبره تینگ ولارو، اخر کشپ هم د دی مسافر میلمه خاطر
پر خای کرو او اجازت یې ور کرو.

شپه شوه، مارد هری شپی په خیر د خپلی خوری را ووت
، لکن گوتم ته یې هیخ نه وویل. کله چی سحارشو او گوتم
ژوندی ژاندی په آتش کده کی موجود ؤ نو یې د کرامت شور
جور شو. اتفاقاً په دی ورخی په دی کلی کی یوه غته مبله
کپدونکی وه، په کوم کی چی دشاو خوا مریدان راتلل او د
کشپ تقریر به یې او رپدو. او س کشپ ته دا وپره ور پینه شوه
چی که چبری دی مجموعی گوتم و لیدونو د آتش پرستی بازار
بې تپ و در پری، لکن میلمه د کوره ایستل داسی اخلاقی جرم
کنل کپدو چی دی د دی جو گه نه شو کپدای.

گوتم ته د دی خطر په احوال و شو او هغه چاته د اطلاع
ورکولو بغير په دی ورخ د دی کلی نه د باندی وو تو او د مپلی
خواته نه راغی. کله چی مابنام پر ته راستون شونو کشپ تپوس
حینی و کرو چی توله ورخ چبری و ی؟

حواب یې ور کرو چی ستاد فکرد لپری کولو د پاره پت
شوی و م. کشپ د ده په پنسو کی وغور چدی او د ټول جماعت
سره یې ایمان را وړي.

یوبل بیان

هم په دغه ئای کی د قیام پروخت یوه ورخ گوتم د خپلو
ن وو شاگردا نو سره ناستؤ چی مخامنخ د غوندی په خوکی او ر
ول گپدی. گوتم دغه او ره موضوع جور کرو او یو لوی بیان یې

و کرو. کوم چی په پتک د "روت پری پائی سوت" کی موجود دی. د دې خلاصه داده چی گوتمن وویل چی! تر کومه چی په خلگو کی جهالت موجود وي تر هغه وخته پوري به داسي اورونه لکپېري. داهغه اور دی چی د انسان دته لکپېدلی دی او کوم چی د دباندي خيزونه په بطن کي رو بانه کوي. دا خارجي خيزونه د حواس خمسه او زرهه په ذريعه اشرکوي لکيما وي. د مثال په توګه ستړکه مشاهده کوي او د دې نه دته یورنګه حس پیدا کېږي د کوم نه چی غم یا خوشحالی جو پېږي او د اغم یا خوشحالی شهوت، غصه، جهالت، زوکره، فکرا او اضمحلال (ستي، کمزوري) قوي او د مرگ او رته وده ورکوي. دغه حالت ده ګه تولوا احساساتو دی کوم چی د دويم حواس په ذريعه پیدا کېږي. لakin هغه خلگ چې خوک د بدھ د ضبط نفس په اصول عمل کونکي دي يعني د سيدها لاري خلور سره منزل یې تر سره کري دي د کوم ابتداء چې د پاكۍ نه کېږي او اتها یې پرمينه باندي ده نو په ده کي عقل راغلى وي. خارجي احساسات ده دتنى او رنه شي تېزو لاي، په دې چې د دوی سره د شهوت او رپاتي نه وي. ربستوني شاګردان د دې نه مړې دونکي او ره خلاصون تر لاسه کري، کوم چې د بدوبېخ دی. هغه پوهه یا زدکره کومه چې ده تر لاسه کري د یوه ورځ دی و کمال ته ورسوي. دی د هغه تکليفو نه هم ازاد وي کوم چې د تېرژوند تېيجه وي. او په دې ژوند کي دی د قوم قرباني او نورو مراسمو او قوانينو د

راهنمائی ضرورت نور و رته پاتی نئے شی، هغه په دې چې د ده ذات تر هر خه بالاتر شی.⁶⁹

دبمبسار راجا بدھ مذهب خپلول

دی ئحای نه بدھ د خپل نوی شاگرد کشپ سره راج گړه ته ولاړي. دا هغه ئحای دی چې دوولس کاله د مخه دی د کوره د حق په لټون کي راتښتېدلی و. دا بسارد مګدھ راج سلطنت و او بمبسارد دې ئحای راجا و. دا راجا د خپل رعب، د بدبه او ويړ سلطنت په هکله هېر مشهور و. کله چې ده دا اوږيدل چې کشپ او گوتم دواړه راروان دی نود بنه راغلي د پاره مخته ورا ووتی، او ټول بسارد دواړو بزرگانو د دید د پاره راما شو. په عام طور دا خیال و چې گوتم هم آتش پرسته شوی دی او د کشپ شاگرد جوړ شوی دی، نو چې کله نیازمن شاگرد (کشپ) د گوتم مخي ته خپل سرپه تعظيم کي بستکته کړو نود راج گړه د خلگو حیراني د کتلوا وروه. راجا په هېر درب دې دروبشانو دعوت و کړ. او د "ویلوانا" نومي د بانسو په باغ کي یې د ده د استوکني بندوبست و کړ او هغه یې و ده ته وقف کړ. په دې تاریخي باغ کي گوتم د ژوند هېر سپر لیان تپر کړل. او دا قائدہ یې جوړه کړه چې په اوږي او د مني په موسم کي به یې د نورو سیمودوري کولي او د پشكال د اوږي په بارانو کي به یې په دې باغ کي استوکنه کوله. د لپري لپري نه به خلگ راتلل او د دې بزرگ پاني (بدھي) مذهب نه به یې د خپل مسائلو د حل د پاره خبری اتری کولي.

⁶⁹ رائس ڈیوپس

دلومري سپرلي نه وروسته د کپل وستو (د گوتمن آبائي
كلى) نه هم خلگ راغل او د خان سره يې د شدو دهن پيغام هم
راورپي، چې د سپين بيرري پلارد مرگ نه مخ كي يو وار خپله
شهره بنكاره کړي.

د شدو دهن سره ملاقات

"د مور پلارد حکم اطاعت د نېکو خلگو فرض وي.
گوتمن سه د لاسه د سفتر تياري ونيوله. د پلويانو يولوي لښکر
ورسره روان شو او دا کاروان پر هرمنزل د هدايت طالبان يې
فيض ياب کول او کپل وستو ته نزدي ورسپدې. د هېږي مودې
وروسته د هماليه د غرءه لمنه، د نېپال خونک باد، زړه بنکونکي
غونډياني او د راج محل بنائسته منظره چې يې په سترګو شوه
نود گوتمن پر زړه به خه پېرشوي وي؟ د دې ګېفت دې هغه
څوک ييان کړي چې د بودي د تهال (د باران نه وروستو په اسمان
کې شين، زېړ او سره بنکلي رنګونه) صحیح عکاسي کولاي
شي. د وطن ځوزان (اغزي) د پردي وطن د ګلاب نه هم بهتروي
او د کنعان ملنګي د مصر پر باچهي بنه بلل کېږي. لاکن گوتمن
خپل جوړ کړي اصول په دې وخت کي همنه ماتولو. و بشارته د
نتو تو پر ئه اي نزدي د یوه کلي په باغ کي يې واپوله. په دغه ئه اي
يې شپه تېره کړه او په دا بله ورع يې د خير غونښتنی کچکول په
لاس کې په کپل وستو کې يې قدم کښېښودي. د ستور دا و چې د

⁷⁰ امير احمد علوی

⁷¹ زهه د مهاتمه لفظ د گوتمن د پاره په استعمالولو کي په دې دده کوم، ولې چې بقول
د کنې بوده يانو چې دی دروح قائل نههؤ. د لته خود علوی صاحب قول، منقول دی او نقل
را چه عقل.

خیرغوبنستونکو دا مجموعه د امراه خخه به خیر نه غواری بلکي د غریبانو پر دروازه به لاهم چه حله ولار وو، او په ژبه به يې سوال نه کولو. که خه هم ورته ورکړل شونو بنه، ګنې مخته به روان شول. د دې رسم د پاره په کېل وستو کي هم ده راج محل پرېښودو او د غریبانو و کېږديو ته يې د ګدائی د پاره مخه وکړه. کله چي راجاته خبر و شونود حکومت د بدبه يې پرېښوده او په بې تابي يې ئان و خپل زوي ته ورساوه او ګيله يې ورته وکړه چي د رعایانه خیر غوبنستلو پروخت دانه شود رپه ياد چي د پلار په تندی دي د بدنامې تیکه ولکوله. ګوتمن په خواب کي ورته وویل چي "مهارج! تاسو او ستاسو کورنۍ د سلطنت سره تعلق لري او د راجا ګانو او لاد یاست، او زه د راتلونکي وخت رشيانو (هندی عالمانو) او د انشن مندانو وارث یم. ستاد پاره په محلونو کي او سېدل زپیا دی او ما ته هغه مناسب دی چي انياء سلف يې له وخته کوي را روان دي. دراج د نعمتو نو سره زما خه کار؟ زمامورثي پېشه خو خير غوبنستنه ده، او هغه خورل دی."

پلار دا منطق نه ومنلو او زوي يې په زوره د شاهي محل خواته روان کرو. خنګه چي يې په کور کي قدم کښېښودو د خپل انو یوه مجموعه باندي را تو له شوه، او تو له کلا په دې کوته کي راجمع شوه چېري چي د ګوتمن پېښې راغلي وي.

ددیدار جمال او د خیریت د پوبنستني د پاره تول را غل لakin غم نصیبه یشوده را د خپل ئهای نه همنه و خوچده. هغه د قیامت شپه او هغه د خوشحالی ورئي کله چي پردي د مصیبت غر و نړپدی او ترخانه تېر خاوند بغیر د خه خطاب نوولی یوې خوا

ته ئیني ولاپى، دې تەنەن ھم پە ياد و. كله چىي چنا بگى، واندا خبر را ورە چىي خېتن جوڭ (ترک دنيا) اختيار كەرونود دنيا عيش و عشرت د دې دپارە ختم شول. سينگار ئىنىي پاتە شو، ژوند يې بې لە خاوندە (سەھاگە) او بىد شو، دادلىپۇنى غوندىي پرەممە پېپۇتە، دپانوگرىي غوندىي بە يې كفن اغosto، او د كوندەي غوندىي بە يې يوه يوه گولە ھودى خورلە. دگلاب گل مراوى شوئ و، سرەزز، مىشوي و او پر بلور⁷² زنگ پرپۇتى و. نن خېل او پردى د شەزادە دپارە مندەي را وھلى. لەكىن د فراق درد خورلى پە خېلە كوتە كى سرپە ھنگۈن ناستە وە، او خېل ناقاراززە يې داسىي قاراولو چىي "زماخور" خاوند زەپە خوانى كىي پېپۇدمۇ او نن د دوولس، ديارلىسو كلو وروستە خېل گەۋە شىكل رابىكارە كول او د هەۋە پە مخ كى ذليلە كېدىل ضروري دى؟"

دبې كسو فريادي يې پە ياد شوا پە مامات زەپە يې درەممە او بە توئى شوپى. و گوتمن تەي شۇدەرا پە ياد راغلە او د خېلانو پە مجمۇعە كى يې سترگى يو خوک لەپۇل. چىي كله يې پە سترگۈنە شوھ برا بىرەنوي يې تپوس و كەۋو چىي يشودەر اژوندى دە؟ خواب ورتەور كېل شوچىي ژوندى خودە لەكىن د مەرى نە بد ترە دە. پە زەپە يې و خورلە او د حالد پۇبىتىي دپارە خېلە دەھىپە و كوتې تەور غى. دەحان او ايمان خاوند يې نابىرە مخى تە راغى، يشودەرabi قابو شوھ او سەم دلا سەي پېپۇتە ولۇپىدە او د خاوند پېپۇي يې خېلى سترگىي كېنپېپۇدە او پە چىغۇ چىغۇپە ژراشۇ، بىا يې سوچ و كەۋو چىي خاوند خومىي ترک دنيا شوئ دى او د ئەتە دې بىخىي و وجود تەلمىس (لاس و روپل) ور كول جائز نە دى.

⁷² بلور: د او سپىنى يَا استەپىل پە شان يوه تىپە دە چىي زنگ يې نە و هي. يوه خر كېدىلى معدنىي تىپە.

ئان يې په وپره وپره کي سره راتمول کړو او بلې خواته ودرپده. راجاد نبور سفارش وکړي او د هغې د نفس کشي. حال يې بیان کړي. ګوتمن دا خبری پر زړه و خورپې خود خپل عهدو پیمان خخه مجبورو، بس که خه يې ورته وویل نو هغه دا چې د صبر کولو تلقین يې ورته وکړو. معشوقي په وپره وپره د آرزو وکړه چې هغه هم پخپلو پلويانو کي شامله کړي، لakin عرض قبول نه شو، او ورته وویل شو چې د فقیرانو په لبکر کي بسخه د ئان سره کول خطرناک دی. ستم و هلې بسخه مايوسه شوه او ګوتمن محل نه رخصت شو.

دويمه ورځ د ګوتمن ناسکه ورور د واده ورځ وه، د عيش نشاط مجلس جوړ، چې ګوتمن دې محفل ته تشریف را وړي او هیڅ نه شو معلوم چې اندته يې په غورد کي په کراره خه وویل چې هغه د واده جامي خري کړي او کچکول يې په لاس کي واخت دا د نګروده باعې خواروان شو کوم چې د دې جو ګیانو (فقیرانو) استوګن ځای و. او س د ګوتمن د هري ورځي دا معمول جوړ شو او دې به محل ته د خوراک د پاره راتلى او لېري په محل کي د خپلو پلويانو سره به يې خوراک کاوه او بیا به پېر ته د خرو د ګاه (د محل نه د باندي د ګوتمن استوګن ځای) ته ستښدی. يوه ورځ حسب د ستوره وړي يې خورله، د دید تړې یشوده را د لېري نه د جمال جهان د دید زیارت کوي چې د دې زوی "راهل" مخي ته راغي. مورډه ته بنسکلي جامي ورپه غاره کړې چې ورشه د پلار مخي ته او د خپل میراث د عوه وکړه. هلك د خو ساعتو وو چې پلار پرپښودو، نیکه يې پالنه وکړه او ده هغه خپل پلار ګنه. سورپه اشاره ده ته وروښو دل چې ستابې

وفاپلاره چوگی دی کوم چی د فقیرانو په ټولی کي د لمر غوندي څلپري.⁷³

ساده هلك په خوشحالی خوشحالی پلارتہ ورغی او گوتمن ته یې عرض وکړ چې! زءَ ستازوی یم او خپل میراث غونبستلو ته راغلی یم. گوتمن ده ته په کراره دعا وکړه خو ټواب یې نه کړو ور. هغه میراث میراث چیغی و هلپی او د پلار سره د نګرو ده باغته ورسپدی. هلتنه دولت ور کړل شو یعنی دی یې په سنگه کي شامل کړو.

کله چې د راجا شدو دهن نابالغه لمسى هم تارک الدنیا شو نوده ته ډېرہ صدمه ورسپدہ. لکن غشی د لېندی نه و تی و، او د ده پېرتنه راتلل محال و. خود گوتمن نه دالوظ واختسل شو چې په ائیندہ کي بې یو نابالغه هلك به هم د موريا پلار د اجازت بغیر د ترک الدنیا خواتنه شې مائل کولای. گوتمن دا شرط تهول عمر تر سره ورساوه او د کېل وستونه راج ګړه ته ستون شو. سوانح نگاران ليکي چې دا وخت د گوتمن د حصولِ کمال اتلس میاشتی و تی وې.

څه مخصوصه پلويان

څو ورئي وروسته گوتمن د ځای نه روان شو او د دریائې انوما د غاري په باغ کي یې استو ګنځای جوړ کړو چېري چې دی په وړومبي څل د محل نه دلته د دمي د پاره و درېدلی و او چنا یې پېرتنه محل ته لېپلی و. دلته په دې مقام د ده ډېر عزيزان

73 رائس ډیوپس دا واقعه غلطه ګنې. د دې نزد د دې واقعې منل د یشوده را سپکاوی دی. لکن دا ولې نه منل کېږي چې یشوده را هم دغه غونبنتل چې راهل ته د پلار د دولت، بصیرت میراث و رسپری. او ده ته هم د نروان (فنا) ریاست ترلاسه شي.

راغل او په سنگه کي شامل شول. په دې خلگو کي اند، ديودت، اپالي او انورادها په خاصه توګه قابل ذكردي. اند د ده ماما زوي و، او د ده تر تولو زرهه ته نزدي مرید جور شو. ديودت د ده تر بوره، لکن وروسته يياده د گوتمن بدنه بغاوت و کرو او په مقابل کي يسي و در بدی. اپالي يياله ذاته نايي و لاکن د چيل محتا او اخلاص په وجهه په سنگه کي يسي ځانګړي چيسيت و موندلو. انورادها د بدنه مذهب تر تولو لوی فلسفې د مابعد الطبيعاتي (الهيات، فوق الفطرت) ستونزو د حل کولو والا جور شو.

د دې ئای نه گوتمن بېرته راج ګړه ته ستون شو او هلتنه يسي د پشکال⁷⁴ په بارانو کي د قيام وروسته سراوستي ته⁷⁵ ولاړي، کوم چي د بناس د غومره لپري په قطب کي دی، خومره چي راج ګړه په ختيئ کي دی.

دا هغه وخت د کوشل راج دار الحکومت و، او د دې ئای راجا پرسناجيت و. د سراوستي يو تاجر گوتمن مېلمه کړي و، او د ده استوګني د پاره يسي د بناس تر خنگه يو باع نظر کړي و. هغه به قول عمر د تبليغ په سلسله کي دلته راتلى او ارام به يسي کولو.

⁷⁴ د بدنه مت کال د پشکال د باراني موسم(برسات) نه پېل کېږي. وجهه يسي دا ده چي گوتمن به په کال کي اته مياشتني تبليغ کاوه او د پشکال په باراني موسم(څلور مياشتني) به يسي په يو مقام تېرولي. د پشکال باراني موسم ته په پالي ژبه کي "داس" ويل کېږي. کوم چي غالباً د سنسکرت لفظ "ورثا" خراب شکل خرگندېږي، په لنكا کي نن هم د بدنه مذهب منونکي د پشکال د باراني موسم د پاره د "داس" لفظ کارو وي او د کال پېل هم د دې موسم نه کوي.

⁷⁵ د جنرل کنکهم خيال دی چي دا هغه مقام دی چي په او سني وخت کي د ساهت ماht په نامه او ده کي موجود دی.

وپومبی دری کاله: د حصول کمال درو کالو حالات چی تراوسه بیان شول دا په جاته ک تفسیراتو او چینی تصنیفاتو کی لیدل کېږي. وروسته د درو کالو حالاتو تفصیلات هیڅ یو ئحای نشته. د متفرق او منتشر کرام تو ذکر په "دهم پارا" کی شته. یا په هغه کتابونو کی کوم چی بگینډت او سپنډ هاره ی راټول کړي دي. د غودو مؤخرینو ګلنې واقعات بیان کړي دي کوم چی په زیل کی لیکل شوي دي. د لته دا دیاد و په خبره ده چې لومړی د پشکال باراني موسم ده د بنارس نزدې په دشت غزا لا کی تېر کړو. دویم او درې بیم یې په راج ګړه کښې، په دې توګه او س د خلورم پشکال باراني موسم حال پېل کېږي.

څلورم کال: گوتمن اګاسین نتې په سنګه کی شامل کړو، او د ګنګا دریاب نه واښتود وسالی سلطنت په مهاون باع کی یې استوګنه و کړه او هلتې یې د پشکال باراني موسم تېر کړو. هم د دې ئحای نه دې په هوا کې والوت او ساکھیه او کولین قبایلو ته ورسېدو، او د هغنوی د منځنې دې بمنې په ودرولو کې بريالي شو.

پنځم کال: د پشکال په باراني موسم کې ده ته د خپل پلار شدو دهن د ناروغۍ حال ورسېدو نو یې زترزره د کېل وستولاره خپله کړه. د پلار آخری دیدار، د هغه کريا کرم (سوئولو) او خپلو خپلو انوته د صبر تلقين کولو وروسته بېرته کل ګړه دهار کوم چې په مهاوت باغ کې و راغې. هم د لته د دې خاله (ترور) میره پراجتې او کورو دانه یشوده را او نوري بنئحي راغلي. د هغه په اصرار گوتمن بدنه د بنئحینه سنګه و خلاص لو ته مجبور شو او د هغود پاره یې قائد هاو قوانین جوړ

کرل. دې کارنه وروستودی الهاباد سره متصل سمبھي ته نزدي
يو ڻونهئي ته ولاري.

شپرم کال: د پشكال باراني موسم يې هلتھ په غرۂ کي
تپر کرو او بپرته راج گپھ ته راغي، او د بمبار کورودانه
"چهما" ته يې په بنھينه سنگھ کي د داخلپ دو اجازه ورکره.
دلته د یوه مرید د کرامت نمائي نه خفه شو او د کرامت نه بسولو
پرپکره يې وکره. لakin خلگوچي کله لغازونه وويل نو بپرته
مجبور شو او کرامتو نه بشكاره کول يې پيل کرل او د هغه ئاي نه
واسمان ته والتو او د مورسره يې ملاقات په دې وکرو چي
هغې ته د مذهب تلقين وکري دا په دې چي هغه د ده د زوکري په
اوومه مرۂ شوي وها او د دې نعمت نه محروم ووه.

اووم کال: په سراوستي کي جتاون و هار ته ولاري. دلته
د ده مخالفينو د "چنچا" په نامه بنڌي يې ده خلاف په دې خبره
راضي کره چي دادي و وايي چي بدھ زما عصمت دري کري ده.
لakin د دې دا تور داسي معلوم شو او داسي مخي ته راغي چي
بدھ بي قصوري ثابت شو. هغه داسي چي دې بنڌي چي کوم
لرگى پر خپل نس د قميض لاندي پتکري و، هغه لاندي
و غور چيدو. او د دې پرسپيدلى نس بپرته پر خپل حالت برابر شو.

اتم کال: د پشكال باراني موسم يې کپل وستو ته نزدي د
غرۂ په یوه فرشه (تيره) تپر کرو. دلته يې د "نكل" او "مڳالي"
مور او پلارنه هم بدھ جور کرو. ييا کوسمبھي الهاباد ته نزدي
ستون شو.

⁷⁶ دا اقععد یوسف او د زلپخاد واقعي سره ورته والي لري.

نهم کال: مگالی خلگ دده په خلاف کرل او په سنگهه کی انتشار جور شو. چي کله د گوتم په پوهولو هم د جگرې خاتمه نه و شوه نو دی خفه شو او پاري لیاک ته نزدې ھنگله ته ولاری.

لسه کال: دلته کليوالو د ده د پاره سه د لاسه يوه کي بدې تيارة کره او هغه د پشكال باراني موسم دلته تېركرو. پښمان پلويان دلته پسې راغل او د دهه په خدمت کي حاضر شول. گوتم د دوي قصورور معاف کرو او هغوی يې د خان سره کرل. اول سراوستي ته ولارې او ييا مګدھته ورسېدې.

يوولسم کال: راج گپه ته نزدې په يوه کلي کي "بهاردواج" نومي برهمن نه يې بدنه جور کرو او د پشكال د باران نه وروستو په کوسل کي سيتايانا نومي يو کلي ته ولارې.

دوروولسم کال: د دې ھای نه ويرنج ته ستون شو او د پشكال باران يې هلتہ تېركرو. بيا د هغه ھای نه يې د خپل عمر تر تولو او برد سفراو کرو، د دکن نه تر سنتال پوري ولارې، بيا بنارس، وسالي او د وسالي نه بېرته سراوستي ته راغي. دلته د رارسېد وروسته ده خپل زوي راهل ته هغه نصيحتونه وکړل چې وروسته د "مها راهل سوت" په نامه ونومول شو.

ديارلسم کال: گوتم په چاليه کي د پشكال باراني موسم تېركرو، او بېرته سراوستي ته ستون شو.

څوارلسم کال: د سراوستي په جتاون و هار کي يې راهل باقاعده خپل خاص بهکشو (مرید خاص) جور کرو او هغه وعظ

یې ورتەوركروچى ورتە "راھل سوت"⁷⁷ ويل كېرىي. ددى
واقعى نەورۇستە كېل وستو تەستون شو.

پنغلۇسم کال: دا پشکالىي بارانى موسىم يې پەنگرۇدە كىي
تېركرو. ھەم دلتە گوتمن خېل تېبورتە خېل خىالات ييان كېل، خوکچىي
دا وخت ددە دېپلاپر ئاي دساكىھىي راج راجاۋ. دەھەنۈم "مەھانام"
و اوھەنە دەگوتمن پەمعتقىدىنۈكىي و. دكولىي راجا سپرا بەدەد
يىشودھارا پلاپىھۇما مەجمۇعە كىي دخېل لور دېپېنىولوپەھكىلە و
گوتمن تەبىرد ووپەيل، خەمكە و چاودە اوھەنە كىي غرق شو.⁷⁸

گوتمن دەھە ئايىھە بېرتە جتاون و ھارتە راغى اوھلتە يې دا
خېرىھە و كېرە چىي پرمىزە تىلل دخىر ورکولۇنە پېر بەتىرى.

شپارسەم کال: هەنە دەھە ئايى نەلاوي تە ولارى اوھلتە يې
يو داسىي دىۋو (دېپ) نە بدە جور كرو كوم چىي بە ماشومان خورل.

اوولسەم کال: دا اوولسەم پشکالىي بارانى موسىم يې پەراج كېرە
كىي تېركرە. ھەم دلتە يې دىۋو فاھشىي سەھىي "سرستىي" پەر مەرك و عەظ
و كېرە. بىاد هەنە ئايى نە سراوستىي او بىاپسى لاوي تە ولارى. ھلتە
يې پەدە خېرە اصرار و كروچىي ترخويو انسان و يو و بىي سەرىي تە
ھۈچىي نەوي ور كېرە زەترە ھەنە و عەظىنە ورتە كوم.⁷⁹

⁷⁷ ددى دىۋو چىي حصىي ژىابە پە انگىزىي ژىبە كىي سر كانو سوامىي د "سوت تپات" پە نامە كېرە 55.

⁷⁸ دقارون د واقعى سەرە ورتە والى لرى.

⁷⁹ غالباً پە وحشىي قومونو كىي يو آدم خور بەۋ.

⁸⁰ ددى نە دلورىي احساس ظاھرېرىي، او د فاقى نە ممانعت.

اتلس م کال: په چالیه کي يې د پشکال باراني موسم تېر کرو او هلتنه يې و يوې کوري (قاتلي مور) ته د تسکين و عظوه کرو. چا چي په غلطې کي خپله لور و ژلې وه بيا راج گړه ته ستون شو.

نولسم م کال: په ديو دنا وي هار کي د پشکال د باراني موسم تېر لو و روسته د مګدھ راج په کلي کي يې تبليغ و کرو او بيا پېرته سراوستي ته روان شو.

سلم کال: د پشکال باراني موسم يې هم هلتنه تېر کرو، اندته يې د فقر ته کري په لاس ورکرو او د خان سره يې د تګد پاره روان کرو او ځنګله ته ولاپي. هلتنه يې د یوه غله (دا کو) "زنګو مال" سره ملاقات و کرو او هغه يې په خپلې خوبې ژبي داسي قانع کرو چي هغه هم بدھ جور شو.

ځینې مهم واقعات

ددې خه و روسته هيڅه متوقع واقعه نهه ترلاسه کېږي. په دې د کال پسې کال واقعات نهه شي بیانې دلای. البته خه مهم واقعات د بیانې دلوا شته. هغه به په نمبر سره بیان کړل شي. لakin په نمبر کي پس و پېش کېداي شي، دا دې نهه ګئنې چي دا واقعات د یو د بل پسې، پسې دې. په دې کي خو ځینې داسي شته چي د هغې زمانې دې او ځینې د هغې نهه و روستو زمانې دې. د یوه تاریخي ثبوت له کبله دې واقعاتو ته ترتیب نهه شي ورکول کېداي، صرف دا په و شوق سره ویل کېداي شي چي دا واقعات داسي دې چي د دې په وجه دې مذہب او د دې مذہب په منونکو يې د پراثر و کړ، دا واقعات حسب ذیل دي.

(1) په سراوستي کي یوه مالداره نئه "ويسیا کها" نومې بدھ جوره شوه او دې د سنګه د پاره یو باغ و قف کړي او

هله یېپې یو ویهار جور کرو کوم چې پوبارام (پوربی (ختیع)
باغ) ونومول شو. دې باغ او ویهار نه بدنه مذهب ته په پیل کي
دېره گتې رسپدہ. لakin وروسته د دې باغونو په وجه به کشو
(پلویان) آرام پسنده شول.

(2) د گوتمن زړه ته نزدي ملګرۍ "د ډیودت" د کوسمهبي
د خلکو خفه شو او راج گړه ته ولارې. او هله د بمیسارزوی
"اجات سترو" د هغه د پاره یو باغ ولکوی، په کوم کې چې به
هغه استوګنؤ. خو ورخې وروسته گوتمن خپل معمول په دوره
راج گړه ته راغى نو ډیودت دا خواهش وکړو چې د ده په مشری
کې دی دلته د یوه نوي سنګه بنسته د اینې ولوډه ته اجازه
ورکړي. بدنه دا خواهش مسترد کړو. ډیودت په دې خبره خفه
شو او د بدنه د سنګه نه پیل شو. په دې زمانه کې ده د بمیسار
زوی اجات سترو د خپل پلار خلاف کړو او هغه یېپه مرکړو:
هم په دې سازش ده د نورو خلکو په ذريعه گوتمن د قتل درې
واره هڅه وکړه. لakin خوک چې خداي ساتي هغه خوک وژلای
شي؟ هغه خلک ناکامه شول او یې د ډیودت د گوتمن و مخته د
سنګه په هکله د اسي شرطونه کښېښول.

(1) به کشو دې په میداني علاقوکي استوګنه کوي او
بنارته دې نه دا خلپېږي.
(2) د نورو خلکو غورهولي خري جامي دې اغوندي.

⁸¹ دا واقعه بقول مهاونس یېګنډت او هارډي د بدنه د تبلیغ د مشن په ۳۷م کال کي
وشوه.

(۳) همپشنه‌دی پر دروازه‌ی، دروازه‌ی باندی خیر غواری او خوری دی او داسی خوراک دی نه خوری چی ددوی و آرام گاه ته راستول شوی وی.

(۴) د غوبنو خورل دی قطعی منع کړل شي.

گوتمن په ئواب کې ورته وویل چی دارنګه سخت قانون بلا وجهه او بلا سبب نه شی جور پداي. که به کشو په دی خبرو خپله عمل کوي نوبنې خبره ده گنې نود شريعت له خواهیش سختی نشته. غوبنه وی که نورد خوراک خیز، به کشو ته د هغه د خورولو اجازت دی کوم چی په دی هپواد کی په عامه توګه خورل ګېږي. صرف دومره شرط دی چی کوم خیز دید خوندوري ڈائئقې په وجه نه خوری. هغه وویل چی "دوني لاندي هم، په کورکي دته هم، غوبنه خورل هم او د غوبنو خورلو ماسوا هم. پاک صفا او سپدی او د شريعت پابندی ممکنه ده". د یو قسم قانون جورول دی خلکو په لاره کی خنډ اچول دی. خوک چی روحانی علوم ترلاسه کول غواری زما په نزد باید چی زهه و هغوته دالاره و بنایم.⁸²

دیودت په دی خفه شو او حیني و لاری. هغه د اجادت سترو په مرسته یو نوی سنگه جوړ کړي، لکن دیودت تر ډپرو ورخو ژوندی نه شو پاته. د دیودت د مرګ نه وروسته اجادت سترو بظاهره د بدھ پپرو کارشو، لکن هغه د گوتمن په ژوند کې د خپل سلطنت د وسعت په نیت کېل وستو برباده او لوتي لوتي کړه او د بدھ مذهب پر مرکز سراوستي باندی یې قبضه و کړه.

⁸² رائس ډیوپس

(3) د سراوستي بسارتنه نزدي د انته پنهان به باعگي گوتمن استوگن و د ده زرهه ته نزدي ملگري اند بسارتنه د خير غوبنتني د پاره تللوي و كله چي هجه تندي پرسرو اخستونود او بو ويوه شاهته ورغى . يوي چندلي (د لاندي ذات) پيغلي چي نوم يي "پراكerti" و د شاه خخه او به را ايستلي . اند د هغي نه او به و غوبنتي ، جيني حواب و رکرو چي هجه چندله ده . د دي د لاس او به هي�وك نه خينبي . اند ورته و ويل چي خوري ! زله تا ستا ذات نه پوبستم ، كه او به را كولاي شي نورايي كره . جيني په د چي خونگه به د ده سره استوگنه په نصيبيشي . د چي اند په خچل دام کي درا گپرولو ھپره هخه و كره خونا كامه شوه . يوه ورخ د چي د اند پسي خار و كرو او ورپسي روane شوه ، په تلو تلو كي تر گوتمن پوري و رسپده ، په خبر و خبرو کي يي زرهه لده دنيا مات شوا و دا هم په بنجئينه سنگه کي شامله شوه⁸³ :

د چندالى جيني په سنگه کي د شاملپدو په وجه
برهمنو ته ڈپره بده و ايسبده . ولی چي د چي حكم نه ذات په
هكله قيد پاي ته ورسپدی ، او هفوی و گوتمن ته د ضرر رسولو په
هكله فكر پيل كرپي ، لakin د خدای کول و د دوى هره بده پرنئه
بدلپده او کوم راجا چي دوى د گوتمن خلاف کولو هجه به د گوتمن
مرید جور شو .

آخرني دري مياشتني

⁸³ په د چي واقعي د لور ذات به کشو (پلويانو) ڈپره خوابده کره . لakin بدھ دوى ته هيج
اهميتنه د چي ورکري .

د گوتمن پو مبی چل کپل و ستو ته تلل او د دې نسارد
بر بادی حلات چی کوم یان شول دا ټولي پر کیسو باندی ولا ری
دی، لاکن د ده د مرگ نه درې میاشتی مخ کی واقعات د پتک په
هغه حصه کی چی "مها پری بنان" بلل کپری ترلا سه کیدای شي.
ددی مطابق گوتمن خلور خلو پشتمن د پشکال بارانی موسم
په جتاون و یهار سراوستی کی تپر کرو. او د هغه ئای نه دراج
گپھ په ناوہ کی د گدھ خوکی ته راغی. اجادت سترو دا وخت پر
وجین قبیلپی باندی د حمله کولو تیاري نیولپی وه. گوتمن د گنگا
دریاب نه په هغه ئای واوبن تو کومه چی دا وخت "پتهنه" بلل کپری
او هغه وخت اجات سترو هلتہ یوه کلا جورو له. دغه کلا وروسته
بیاد مگدھ د با چاھانو در السلطنت پا تلپی پتر جوره شوه.

گوتمن د هغه ئای نه امبا پالی⁸⁴ ته ستون شو. د هغه ئای
مشهوري جسم فروشی چی نوم یې "وجین رو سا" و، ده ته
دعوت و کرو. وجین رو ساته خیال هم نهؤ چی گوتمن به د هغې
دعوت قبول کرپي. لهذا یارانو د دی کوچنی چلھ غته خبره و کپه،
د پر خه یې ورتھه وویل. هغه د پر غمزده او په زړه ماته شوه او چپ
چلھ په ژړا کښې نسته. نابیره گوتمن د دی کورتھه راغی او بغیر د خه
عزرنه یې ډوډی و خوره. تیجھه دا شوھ چی هغه په هغه وخت
تائبه شوھ او په بنسحینه سنگھه کی یې شمولیت اختیار کپ. گوتمن
تر دی ئای نه تر پیلو گا پوري ولا رپا او تر پشکال بارانی
موسم پوری هلتہ استو گن شو. په دی ئای هغه دومره نارو غه
شو چی د ڙوندہ ما یوسه شو. او دا ویل یې پیل کرو چی زه زیاته

⁸⁴ امير احمد علوی صاحب په غلطی سره امبا پالی د "جسم فروشی بنسحی" په نوم
بللپی وه. دا د مقام نومؤ، دا کلپتنه ته نبندی او سه هم موجود دی.

ورئی نورژوند نه شم کولای، لakin دپشکال دبارانی موسم د ختم پدو سره دی په دغه ها لات کی ولارشو او په بیلوبیلو کلیو کی یې وعظ پیل کرو او هم دغسی یې خپل پلویان او راهبان را تول کرل او هفو ته یې د اتفاق، استقلال او د پاکی هدایت و کرو او د هغه ئای نه یې د کوسی نگر خواته مخه و کره. دا مقام هغه وخت په "کسیا" نامه مشهور، او د گورکه پور په ضلع کی د یوه تحصیل صدر مقام دی. په هغه زمانه کی دلتہ د "ملا" قام راج و او د دوی د یو بشاخ دارالسلطنت کوسی نگرا او دویم پاواؤ⁸.

دې مقام ته گوتمن د پنځه سوه پلویانو سره ورسپدو، او د چندا سنار په باع کی یې دېرې واچولې. د دې ئای مشرانو دلتہ یونوی سنت کور "سنت گهر" یا اولسی جرګه هال جور کړي و. د دوی په وپنا گوتمن په خپلوا لاسود دې پرانسته و کړه. دې نه وروسته گوتمن بنه پراش رو عظ و کرو. په دویمه ورځ چندا سنار دعوت ورته و کرو او پلویانو ته یې وریئي او کمبې⁸ د جرېري ترکاري ورباندي و خورډه. د دوډی خورلو وروسته گوتمن د لې.

⁸⁵ د پاوَا متعلق دا خیال دی چې هغه په او سنې دور کي پاوَا پوري دی. لakin پاوَا پوري د پتهن په ضلع کي و بهار شریف ته نزدې دی او د هغه ئای نه کيسا تقریباً ۶۰ میله لپري دی. په دې ناممکنه دی چې گوتمن د مرد سفر په یوه ورځ کي هغه هم ناروغه تر سره کرو. عقل دا وايي چې هغه پاواد کوم چې په دې سلسله کي ذکر راغلی دی او چېري چې گوتمن د چندا دعوت و خورډه کيسا ته نزدې یو مقام کېدای شي.

⁸⁶ کمبې: خېږي ته ويل کېږي.

⁸⁷ په اصل پالي کي "سکر مرود" لفظ رائحي. لوپدیج ژبارونکي د دې ژباره د خنځير (سور) د غوبني کړي ده، لakin دا صحيح نه ده. سکر مرود معنا ده کمبې، نه چې د خنځير (سور) غوبنه. (و گورئ ضميمه، ۲).

سات د پاره ارام و کرو او ماسپینین یې د کوسی نگر (کسیا) په خوا مخه و کره. لېلپری تللی و چې په نس کی یې مروور پیدا شو او د پېچش اشار بنسکاره شو. نزدې د کوکشتا وياله بهدله، هلتہ دمه شو او په اند یې او به راو غونبتي او هغه یې و خبلي، ولا مبیدی او په دغه ورخ په ډېر مشکله کوسی نگرنه دباندي یوه باعثه ورسپدی. دغه یې اخري ارام ګاه وه. د کوکشتا ويالي غاري ته گوتمن په دې پوهه شو چې دی او س د خو ساعتو مېلمه دی. هروخت دافکر ورسه و چې داسي نه چې خلگ چندا ته دا الزام ورنه کړي، ولی چې هغه گوتمن ته داسي څيز په خوراک کي ورکرو چې د گوتمن و زوند ته خطره شوه یا تمام شو. په دې د څيل زړه ته نزدې خاص مرید اند ته وویل چې "چندا ته ووایه چې په دویم جنم (ژوند) کي به هغه ته ډېر انعامات ورکړل شي په دې چې د ده راکړي خوراک په وجه زه دې دنيانه رخصتېږم". او هغه ته ووایه چې تا دا خبره زما د څلپه او ربکلې ده. دوه هديې به تر تولو زياته مبارکي وي، یوه هغه چې ماته د بوده ي وني لاندي د بدنه جور پدونه مخ کي ترلاسه شو او دويمه د چندا دا تحفه کومه چې زما د مرګ نه مخ کي ماته را کړل شوه.

ددې وروسته یې اند ته د څيل تجهيز و تکفین په هکله وویل او د بدنه مذہب د شريعت په هکله یې اخري هدايات ورکول پېل کړل. نو چې کله اند ته دا یقين شو چې د شفیق مشر اخري وخت دی نو په چیغو شو، گوتمن ده ته داسي تسلی ورکړه. "اند! مهه پېشانه کېږه، ژړا مهه کوه، آیا ماتاته دانه وویل یې موبهده دا هرڅه پېړدو، د کومو سره چې موبه مينه کوو، یاد کومو په وجه چې موبه خوشحاله کېږو. هیڅ یوشی که هفه هر

رنگه پیدا شوی یا جور شوی وی دزوال نه نه شی بچ کبدي.
کوم چي دده په ترکيب او ترتیب کي شامل دي.
اند! ته خپل نېک كردار، اقوال او د خیالاتو په وجه د
يوې او بدي مودې نه راسره ملګري يې، او ته همېشه کاميابه
او سېدلې يې. د استقلال نه کار و اخله نو بيا به ته هم د ژوند د
تندي او د جهالت د ځنځيرونه به ځان ازاد کړي".
دي نصيحت نه وروسته يې پرپلويانو باندي د اندر
فضيلت بشکاره کړو او تاکيد يې ورته و کړو چي هغوي دي د ده
هر وخت قدر و منزلت کوي.
آخری وعظ (بيان)

د شپې سوبه درا برهمن د خو پونښتو د پاره راغي. گوتمن
دا وخت نيم بي هوشى په حالت کي و. اندر هغه منع کړو خو
گوتمن د هغه غږ او پړدونويې سترګي خلاصي کړي او خنګ ته
يې را وغونښتو. هغه خه د ما بعد الطبيعاتي مسئلو په هکله
پونښته ئيني کوله. گوتمن بدنه ورته و وييل چي په ماکي دومره
طاقت نشه چي ستاد پونښتو خواب در کرمه، البته په خپل
مسلک دي پوهولي شم. نو په دې عالم نزع کي يې خپل اصول
داسي ورته بيان کړل چي سوبه دارا ايمان را پرو او بدنه جور شو.
بيا يې به کشوان خپل ځان ته نزدي را وغونښتل او هغه
ته يې نصيحتونه او هدایتونه و کړل. د ده اخري الفاظ دا وو.

به کشوانو (پلويانو)! زه تاسو ته په پوره قوت سره
وايم په هر مرکب خیز کي زوال پزيري په خلقې (فطري) توګه
موجوده وي. د خپل خلاصون د پاره هر وخت تيار اوسي. د دې

خبری سره دی بې هوشەشو. او هم په دې حالت کي يې لە دې
دنیا سترگى پتىي كېرى.
دا واقعە پە ٤٨٨ق، م کي پېپنە شوھ.^٨

تجمیز و تکفین

دپلويانو تر منچ تر ھېر دې خبرە بحث رووان و چي تجهيز و
تکفین خرنگە اوپە كوم عنوان ترسره شى. بالاخرد انتد فصلە ومنل شوه
او مرىي يې پەبئە ساز و ھلود "مكتابندهن" و مندرتە يۈرۈۋا دەچكروتىي
راجا گانوپە خىريي و سوخۇي او دەپرچتىي يې دكىورىي (كېرى) او
گلاب ھوار كېرى وو. "يىايى دە سوئلى ھەونە راجمع كىرو اود
كسياستنگەرەتىي راپو، چىرى چى يې د سىخانود جالى او غشۇپە
حصاركىي كېپىسندو. دې راجا گانوپە دې مقدسە كاركىي برخە غۇنىتىلە
لەكىن ھەنە مېرىك ھەونە صرف راجگانپاوا او كوسىي نىڭلاتە تقسىم كېرل
شول كوموچى عاليشانى گىنبدىي (ستۇپونە) پە خېلۇ خېلۇ حصو تعميرى

⁸⁸ د سوندرس او امير احمد علوي صاحب دا خيال دى چى بدھپە ٨٠، م کي مې شو.
او رائىن ڈيودس يىا ٣١٢ق، م ليكلى دى. شيونارائن شىميم يىا ٥٢٤ق، م ليكلى . لەكىن
پە اوسنې دور كىي داشوك د دورىيە كتبە موندل شوپى دەپ كوم كىي چى ليكلى دى چى
د ٢٥٦كلۇنو وروستە د گوتمن د مرگ او ٣٨ كالە وروستە د تخت نشىنى د اشوك لگۇل
شوى دى.

پروفېسر مکرجىي دا ثابتە كېرى د چى د اشوك د تخت نشىنى. ٢٧٠ق، م پە عمل كىي
راورپل شو، پە دې توگە د گوتمن د مرگ 38+270=256 كىي وشوي ىيني ٤٨٨ق، م.

داشوك د تاج پوشى كال ليدلۇ د پارە و گورئ "اشوك" مصنفەر، ك، مکرجىي

⁸⁹ چتا: دلرگۇر كوتىي امباريا پېرى چى مرىي پتىي سوخۇي.

⁹⁰ تائۇن ھال

⁹¹ امير احمد علوي

⁹² صحىح لفظ كوسىي نىڭدىي. د چىنىي مؤرخىنۇ چې تلفظدا كوسىي لىنگا جور كېرو.

کري. په دې کي يوه گنبده (ستهوب) په اوسني وخت کي د کسياسره نزدي دريافت کړل شوه او هغه سنجينه کتبه ترلاس کړل شوه د کومنه چي دا ثابتپري چي کوسي نګلا (کوسي نگر) د. لakin د پاوا په هکله د هنوذ تحقيق غير مکمل دي.

دبده تعليمات

لکه چي موبمخ کي وویل چي د گوتمن بدنه په دورکي
 كتابونه نه لیکل کدل، مهم مذهبی تعليمات د جامع و مانع
 لفظونو کي د نظم په شکل کي په ياد به و راي زده کول کدل، او
 هفوته به "سوتر" ويل کدو. د دي حفظ کول به پر مقدس فرض
 ګنل کېدی. هم په دې توګه تردرې سوه کالو پوري د بدنه
 تعليمات په ضبط تحریر کي راوستل ضروري نه ګنل کدل. د
 شهنشاه اشوك د حکمرانی په اتلسم کال کي يو کانفرنس
 ۲۵۲م وشو. دئلومري ئحل دې معتقداتو ته کتابي شکل
 ورکولو پېکره وکړه. دا كتابونه د تري پټک (درې توکري)، په
 نامه و نومول شول او هغه د هغه وخت په اولسي ژبه بهاري، پالي
 کي ولیکل شول. هغه درې پټک چي په پتنه کي تيار کړل شول دا
 وخت معدوم دي. لاکن دې يو نقل "مېهنډ" له ځان سره لنکاته
 یورو. په دې وجهه د هغې ژباره د هغه خای په سنگالي ژبه کي
 وشو. بيا تر پنځمه صدي، عيسوي پوري يعني او ووه سوه کاله دا
 مقدس كتابونه په سنگالي ژبه کي ووا د پالي تري پټک معدوم
 شول. په ۲۴۰هـ کي بدنه ګوش نومي د "ګیا" او سپدونکي راهب
 لنکاته ولاړي او ده سنگالي ژبي نه پېرتنه دا مقدسه كتابونه په
 پالي ژبه کي و ژباره. يعني د بدنه ګوش ژباره شوی تري پټک تر
 تولوزيات لرغونی او مستند ګنل کېږي. هم په دې باندي د دکني
 بودهيانو يعني هنیان فرقې خلګ عقیده لري. او داد دې مذهب
 تر تولوزا په كتابونه دي. د حافظې د کمزوری په وجهه او د ژبارې
 د تې راتې نه وروسته د گوتمن بدنه تعليمات تر کومه خایه صحیح

ترموبرارسپدلي دي ددي په هكله هيچ نه شو ويلاي. بيا موبير
دي هم يقين نه شو كولاي چي لوپديع زيارونکو (يسوري
مؤرخينو) چي كومه زباره دپالي نه انگرېزي ته کړي ده هغه ده
بالکل صحيح او درسته وي.

خدای اوروح

بهرحال د او سنی تحقیق له رویه چي د گوتمن د تعليماتو
په هكله په اتفاق سره منل کېږي هغه په دې باب کي په تفصيل
سره به بیانېږي. لاکن د هغود بیان نه مخ کي د دې امر واضح
کول ضروري دی چي د دې تعليماتونه دا ظاهرېږي چي گوتمن
چي هر خه پېښ کړل هغه یې د یوه مذہبی⁹³ باني په حیث نه بلکې
د یو مصلح اخلاق یاد یو فلسفې په چېټ پېښ کړه. د ده تول
зор پر اخلاقو او عمل باندي دی. هغه انسان په مابعد
الطبيعاتي جګرو او ستونزو کي را ګپرول او هفوته په گوته
کشمیر نه جوروو، بلکې د دوی ژوندې⁹⁴ ځمنکى جنت جورو
غونبت. هغه د خداي په هكله هيچ واضح او صفا خبره نه ده
کړي. د ده خيال و چي د هغه په هكله غور او فكر د ده ژوند د
پاره ګټور نه دی. هغه د دې دنيانه علاوه د پېرو دنيا او منونکي
و. لاکن هغه د یو بل عالم منونکي نه و. هغه د دې دنياد
جورښت او علل په هكله هم خه خاص رنیانه ده اچولي. د ده توله
فلسفه هم د دې ژوند او د هغه اخلاقي تائیجو په هكله ده. ولې
چي ده په داسي ما حول کي ستر ګي غورولي وي کومه چي پر
تناسخ⁹⁵ سخته ولارو. هم په دې سوب ده په خپلي فلسفې کي دې

⁹³ رائس ډیوپس

⁹⁴ تناسخ: د یو صورت نه بل صورت اختيارول

نظريهٔ ته‌ئاي ورکري او هفه‌ي په دا خلاقي اصلاح د اهميت په هکله خاص آله جوره کره. هغه د روح منونکي نهؤ او نهؤ يې د وجود نه بېل خيز بلله.

فلسفه

هفه په دې خبره ډپر تينګار کاوه چي په کائنات کي چي خومره خيزونه دې هفه تول د اسباب و عمل ماتحت راهي او هر خيز په هره گپري کي په غير محسوس او نامعلومه طريقه باندي بدليپري را بدليپري. يعني هر خيز د قانون تغير و تبدل او د علت (سبب، عيب) تابع دي.

هفه زموږ غوندي د جنت او د وزخ منونکي نهؤ، لakin دا به يې هم تسليمول چي داسي دنياوي شته چپري چي ديوتاگان (فرشتې، بزرگان) او سپري. لakin د هفه په خيال چي د دې ديوتاگانو ژوند هم تردي حده مادي یا غير مادي کېدلاي شي ترکومه حده چي هفوی په تېر ژوند (جنم) کي خومره نېکيانې کپري وي. هفه به ويل چي ديوتاگان هم د انسانانو په شان مرءه شي او د هفوی دنياوي هم د هفوی په شان ختمي شي. هفه به ويل چي داسي تکلیف رسونکي ځایونه هم شته چپري چي د انسانانو او ديوتاگانو په بد عمليو په هفه ئاي کي مفهوم (ارادتاً) او مهجور (جدا، بېل) ذاتونه پيداشي. لakin کله چي د لومړي ژوند (جنم) د بدیوا شرخې نو هفه دنياوي هم غائبې شي. په دې ټولو دنيا وکي برابر تبديليانې کېپري، بدلونونه پکښي راهي، او د دې د جورې دو او وراني دو دور مسلسل روان وي. د کوم د ابتداء او انتهاء د انسان د علم نه بهرده.

د ترکیب او تحلیل قانون عامدی. د دی نه که انسان دی که دیوتا هیخوک خلاصون نه لری. هفه عناصرد کوم په ترکیب سره چی یوزی مس وجود جور شوی دی د دی تحلیل به یوه نه یوه ورع ضرور کېږي او د انسان جهالت او خود فربی ده او هغه دا خیال کوي چی هغه په ټول عالم کي د هر خیزنه پل دی او هغه موجود بالذات⁹⁵ دی.

ماشوم چی کله ورو ورو غتپېري نود ده په دماغ کي یوه په ګرد لړلې آئينه کي د شاوخوا دنیا عکس لوپېري او هغه په یو غیر شعوري توګه ئان د دی ګرد لړلې دنیا مرکز بولی. یا په کراره کراره دا دائره غتپېري. لakin تر خوانی پوري د رسپدو پر وخت هم انسان د ئان په هکله په د هوکه کي وي. هغه خپل ژوند په خواهشات او فکرو کي تپروي او د داسي خیزون د حاصلې د هڅه کوي چی هغه تر لاسه هم کړي نو خوشحال نه وي، بلکې د دویم او نوی خواهشات سبب جور شي او په دی توګه هغه د یوه نه یوه خواهش په پوره کولو پسې لګیاوی هخي کوي. د اکثرو خلګو دا خواهشات د پر مردار او ذليل وي. لakin دا اقلیت چی ارزو ګانی یې په هوا وي خود نمائش او خود غرضه وي او په تیجه کي ئان غمزده او په رنځ کي مبتلا کړي.

د خیزونو عناصری ترکیب

موږ د دی وجې نه مجبوريو چې پر خود نمائش او نورو اسبابو نظر و کړو. د گوتم د نظرې مطابق انسان د بیلابلو اغراض او صفاتو مرکب دی او دا ټول خیزونه مادی دی یا خود

⁹⁵ Composition and de composition

⁹⁶ Self existen

مادی تیجه. په دې توګه ده دانسانی مرکب د اجزاءو ترکیب داسی بیان کړی دی.

(1) مادی صفات و خصوصیات یا شکل ۲۸ دی.

(الف) عناصر اربعه (خلور عناصره): خاوره، اور، او به او هوا

(ب) حواس خمسه (پنځه حواسه): سترګی، پزه، غوبونه، ژبه او وجود.

(د) لمس د پاره

(ج) د مادی پنځه خواصه: کړه و ره، غړ، بوی، خوند او جوهر

(د) جنس: نرا او بنئه.

(ر) درې مهم حالتونه: خیال، قوت حیات^{۹۷}، مکان و زمان^{۹۸}:

(س) د اطلاع دوې زرائع: خبری اتري او اشاره.

(ش) د ژوندي و جود او وه صفات: د بحالې دو صلاحیت، د مجتمع (جمع کړل شوي) کېدلو صلاحیت، د تصرف صلاحیت، استداد (بېرته اخستل)، انحطاط (کمېدل، تنزل)، تغیر او لچک.

(2) احساسات (ایمان) په شپږ قسمه دی. پنځه خو هغه چي د پنځو حصو په ذريعه پیدا کېږي او شپږم هغه چي د حافظې، د ذهن په ذريعه پیدا کېږي. په دوی کې د هریوه درې قسمه دی.

⁹⁷ Vitality

⁹⁸ Space

۱، مقبول. ۲، غير مقبول. ۳، معتدل، يعني هجه چي نه
مقبول وي او نه غير مقبول.

(3) تصورات مجرد و مشزع⁹⁹(سينا) شپر قسمونه دي.
داتول د احساساتو سره تعلق لري. د پلکي په توګه رنگ،
مرغى، ونه وغيره د تصور باصره سره تعلق لري. د خوبوالي
تعلقد خک سره او د خوشبو تعلقد شامه(بوی) سره وغيره
وغيره.

(4) قوت او در جهان (سنگهارا)¹⁰⁰، ۵۲ قسمونه دي. دا
قسمونه يو د بل مانع (منع کول) نه دي، او په دوي کي بعضي
مذكور الصرمات هموي. لاکن د دي (سنگهارا) تر منځ به دا
فرق وي چي تراوسه خومره شيان ذكرشوي دي د هغې تعلقد
خارجيت سره دي. لاکن او س چي کوم يانېږي هجه ټول داخلې دي.

(۱) پهاسا: التصال

(۲) دوان: يعني د التصال په وخت احساس

(۳) د سامان احساسات تيجه، متزع خيالات يا

تصورات

(۴) چشنا: خيالات يعني د تصوراتو جو ربست

(۵) مناسيکار: غور او فکر کول، د خيالاتو

را گرخول، اخوا دې خوا کول

(۶) ستی: حافظه،

(۷) جيونتدریه: قوت حیات

(۸) اکاگانا: شخصیت

⁹⁹ شيو نرائين شميم د دي ڙباره تفهيم کړي ۵۵.

¹⁰⁰ ډېر خلگ د دي ڙباره تحت الشعور کوي.

- (۹) ونک: توجہ
- (۱۰) ویکار: تفتیش، پلتنه
- (۱۱) ویریه: سعی
- (۱۲) ادھیموکہ: استواری
- (۱۳) پتی: خوشحالی
- (۱۴) چند: تشویش و تحریک
- (۱۵) مجھتنا: بی اعتمائی
- (۱۶، ۱۷) تھین او بدھ: نوم او بی حسی
- (۱۸، ۱۹) موه او پنا: ذہانت او کند ذہنی
- (۲۰، ۲۱) او بھ او الوبھ: حرص او قناعت
- (۲۲، ۲۳) اتپ او انوتپ: وپرہ او غصہ
- (۲۴، ۲۵) هری او اھریک: حیا او بی حیائی
- (۲۶، ۲۷) دس او ادوس: نفرت او مینہ
- (۲۸، ۲۹، ۳۰) وسیکچا، سدھا، وتهی: شک، اعتقاد
- او توہم.
- (۳۱، ۳۲) پسدهی: سکون وجودی یا دماغی.
- (۳۳، ۳۴) لھونا: دماغی یا وجودی چستی و بیداری
- (۳۵، ۳۶) مدونا: وجودی یا دماغی لچک یا نرمی
- (۳۷، ۳۸) کم تا: وجودی یا دماغی تصرف، پنیری و اثر پنیری^{۱۰۱}.
- (۳۹، ۴۰) پگوناتا: چالاکی یا مهارت وجودی یا دماغی

¹⁰¹ Pliany
¹⁰² Adoplability

(۴۱، ۴۲) احلوکاتا: استقامت، وجودی یا دماغی
 (۴۳، ۴۵) ستما: تقریر، عمل یا دژوند په مناسبت و

معقولیت

- (۴۶) کرونا: دپردو دغم دپاره غم کول، دردمندی
 (۴۷) مورنا: دپردو په خوشحالو کی خوشحال
 او سپدل، مسرت، اخوت
 (۴۸) افتا: دپردو په خوشحالو غمزده کېدل، رشك
 (۴۹) مچاریه: په خپلو خوشحالو کی دنورو خلگو
 گهون نه خوبنول، خودغرضی
 (۵۰) کوککه: تریو تندی
 (۵۱) اودھکه: خودبینی
 (۵۲) مانو: غرور.
 (۵) ونان: خیال و شعور، دا اخری سکنده‌دی، د دې
 عھای زړه‌دی او د دې نهه اتیا ۸۹ قسمونه‌دی. او د دې تقسیم
 پربنو او بدوسوی دی.

دانسان وجود او د ماغ هم د دې پنځو مرکباتو دی،
 لهذا بدھ د یو تمثیل په ذریعه دا مسئله داسی را بنو دلې ده.
 "لومړۍ، د ګروه (استاد) د مادی صفاتو مثال د یو ټګ غوندي
 دی کوم چې په کراره کراره سره یو عھای کېږي او ییا بېرته ورک
 شي. د نورو ګروګانو (استادانو) د احساساتو مثال د او بود
 کوبې په شان دی کوم چې داوبو پرسراتن کوي. د درېیم ګرو

103 ګوګرلې.

مثال د سراب¹⁰⁴ دی، کوم چی د لم په گرمی کی بنکاری د خلورم گرو د دماغی او اخلاقی رجحاناتو مثال د ونی د ڏڻ غوندي دی، کوم چی نه سخت دی او نه وچ. او د آخری گرو د خیالاتو مثال د بهترین خیال یا جادو (سحر، کوڈی) په شان وي، په دې کی وي وته هم روح نه شو وي لای. وجود هم پشہ بدل پری، په دې تو گه د ده کارونه او صلاحیتونه هم بدل پری. انسان په هره دويمه لمحه کی هغه انسان نه پاتی کېږي کوم چی د دې له مخه وي. دا د ده جهالت دی چی دی خان غیر متغير و ګنهي او په خان کی دنه یوه روح ګنهي. لهزاد بدھ مذهب منونکو دا خاص فرض جو پرېږي چی هفوی دی د شخصیت او روح د خیال خخه پر هېز و کري. په دې چی پر روح اعتقاد (ایمان) منجمله او د اسبابو یو خاص سبب دی. زوکره او زوال، مرگ او غم او افسوس و رنج. د بدھ د خلی نه دروح پر مسئله حسب ذیل¹⁰⁵ یان منقول دی.

عدم روح

"بهکشاونو (پلویانو)! دروح په هکلہ پلا پل معلمین او برهمن چی کومه نظریه و راندی کوي هغه هم دغه ده یا خود پنځه وارو سکندهو (صفاتو) مجموعه ده یا له دې نه یو سکنده (صفت) دی. په دې بهکشاونو! جاهل او غیر مشرع (پابند مذهب بدھ) هغه دی خوک چی نه خود مشرع خلګو په صحبت کی اوسي او نه د دوی پر شريعت (بدھ مذهب) پوهېږي، او نه د هغه په خير ژوند تېروي. داسي سپړی د

¹⁰⁴ سراب: په صحراء کی پر خمکه د او بول په شان د لپری نه بنکاری، خو چی شومره ورنزدې کېږي هغومره لپری کېږي.

¹⁰⁵ اسپنس هارډي.

روح په هکله دا خیال کوي چي ياخو هغه روپ (مادي خصوصيت) دی يا په روپ کي شامل دي يا په روپ کي اوسي. ياهغه دا خیال کوي چي ويدان (احساسات) شته، يا په ويدان کي اوسي يا ويدان لري يا په ويدان کي شامل دي. هم په دا توکه نور دري واره سکنده هو (تصورات، رجحانات او عقل) په هکله هم داسي سوچ کوي. نو هم په دې توکه د روح په هکله په دې تولو طريقو کي په یوه یقين کول داسي دي لکه دهه چي "زه" په خیال کي پيداشي. په دې کي پنهه واره حواسه، ذهنی صفات او جهالت سره گهه شي. ددې احساساتونه چي د جهالت او اتصال کومه وجه پيدا کېږي حسياتي (پابند مذهب بدھ) غير متشرع سړۍ په دې مغالطي کي راګيرشي چي "زه" يم، زما وجود شته، زه به يم، زه به نه يم، زه به د مادي صفات لرونکي يم، يانه يم. لکن بهکشو! متشرع مرید با وجود حواس خمسه لرلو د دې جهالتنه ازادي تر لاسه کره، او هغه ته پوهه راغله. هم په دې وجهه ده "زه" سوچونه او سنہ رائحي". غرض د روح نه انکارد بدھ مذهب یو مهم جز (هنيان يادکني بود هياني مطابق) دی.

او سبه د دې مسئلي حل ډې ضروري و چي روح یو خيزنه دی او تناسخ (دي یو صورت نه بل صورت ته تلل) يعني هر واره پيدا کېدل هم صحیح دی نو هغه کوم انساني خیزپاتي شي چي دی هروار هروار پيدا کېږي؟

برنو. 106

تناسخ او کرم

گوتمن چونکې په هندوستان کي زوکړي و او د دې ئهای د فلسفې مطالعه يې کړي و، په دې دهه د تناسخ نه انکار نه شو کولای. هغه د انسان هرواري پیدا کېدل او جنم اخستل ومنل، لakin هغه د روح قائل نهه او هغه يې د وجود نه پېل خیز ګنلو خخه انکار کړي و. په دې دهه د مذکورالصدر سوال تسکین بخشه خواب ورکولو. هغه د دې حل د "کرم" د نظریې په صورت کي را مخته کړو، او هغه ته يې راز او معمه وویلو او سائل يې د نورو پونښتو خخه را وګرځوو.

د نظریه کرم مطابق خنګه چې يو ئخاور (انسان، چوان، دیوتا) مرشی دهه د پاره یو نوی ژوند کم و بیش په ارام سره پېل شي. دا ژوند خوشحاله یا غمجن په دا چیشت کېدای شي په کوم تناسب چې ده نبشه یا بد افعال او اعمال کړي وي. هغه سبب چې د نوی ژوند باعث جورېږي هغه "ترشنا" (تشنګي) ده یا "اپاوان" (دنیولو هڅه) ده، یياد حواس د ظاهري دنيا سره اتصال وشي او احساسات پېل شي. د دې احساساتونه یياد ضرورياتو تنه د يعني خواهشات پوره کول پیداشي. د دې تندی تتيجه دا شي چې د دې خواهشات په قابو کي راوستلو فکر (اپاوان) کي شدت راشي. دا فکر د هغه نوي فرد په وجود کي راوستلو، د هغه نوي فرد ماحول، فطرت، مستقبل هغه "کرم" ترسره کوي کوم چې دهه د لوړې ژوند (جنم) مېوه وي.

د "کرم" د دغې نظریې د دوو حدودو په منځ کي يو اعتدال پیدا کړي دي. پريو حد خو هغه خلګ دې چې د روح منونکي دي، او هغه یو غير فاني خیز ګنلي.

پر دویم حد هغه خلگ دی خوک چی اخلاقی انصاف او د حساب آخرت منکر دی. بدنه مذهب منونکی دروح منونکی نه دی، لakan هفوی په دې باندی تینگار کوی چی د اعمالو تیجه به ضرور رسی. نو په دې توګه دا د انسان اخلاقی فرض دی چی هغه دی نېک کارونه او عمل صالح وکړي.

لakan سوال دا پیدا کېږي چی که روح نشته نو د اعمالو تیجه د خه؟ بدنه مذهب وايي چی روح نشته لakan کرم پاته وي. یعنې د هرو ګرۍ اعمال، وېناوي او د خیالاتو تائج پاته وي او دا کرم نه فنا کېږي. دغه کرم د یوه مرې شخصیت اجزا یو ظای سره راټول کړي او د یوه نوی وجود او یو نوی فرد صورت اختیار کړي. لکه څرنګه چی یو ختمې دونکی نسل خپل تول بنه او بد راټلونکی نسل ته په میراث کې پرېږدي، هم د غسی هرو ګرۍ چې کله فنا کېږي نو هغه خپل تول بنه او بد و دې نوی و ګرۍ ته ور ګرۍ. په دې توګه که د دې دور د تسلسل نه خلاصون غواړئ او د هرو اړه زې پېدو (جنم اخستو) د مصیبت نه ځان خلاصوں غواړئ نو انسان ته پکار دی چی د گوتمن په بنودلي لارروان شي. کومه چی خوشحالی، اطمینان، عقل، نېکي، راحت، سکون او د نروان (فنا) پوري یې رسوي.

سیدهالار

دا سیدهالار پرڅلورو حقائقو باندی منحصره ده. غم، سبب د غم، انسداد غم او فنائي غم. د دې اجمالو تفصیل داسي دي.

- (۱) د سپري په ژوند کې هغه واقعات کوم چې د زو ګرۍ احساسات انحطاط (کمېدل، تنزل) و علالت (ناروغي) او د مرګ متعلق دی، او هغه چې د څیزونو نه یې جدا کوي یا یې د

خوابدیا سره اشنا کوی یاد ملکیت دنا شکره خواهش سره تعلق لري، په دې ټولو صورتونو کي هغه حالات پېښ رائي کوم چي د غم والمنه ټک وي.

(۲) د احساساتونه وروسته چي کومه تنده یا خواهش پیدا کېږي، د کومنه چي د څل شخصیت پېلوالی یاد ځانګړي فکر غلط فهمي پیدا کېږي چي ییا د زیاتوب په وجهه په هوس بدلهې ی کوم چي د راتلونکي سباون غوبنتونکي یاد موجوده دنیا سره د تړون (میني) باعث وي د ټولو غمو جرر د.

(۳) په دې که موږ دا تنده، دا خواهش او دا هوس ووژنو نوبه موږ له هره غمه خلاصون و مومو.

(۴) د دې مقصد د ترلاسه کولو یوازنی لاره "سیدها لاره" (صراط مستقیم) یا د بدنه بنودلي تګلار ده. د لاره څه کړکې چنه نه ده. دا یې د پیمائش پر بنياد په اتهءَ برخو تقسيم کړي ده، هغه اتهءَ برخې دا دې. (۱) صحیح نظریه (۲) صحیح مقصد (۳) صحیح الفاظ (۴) صحیح کردار (۵) صحیح طریقه معاش (۶) صحیح هڅه (کوشش) (۷) صحیح احتیاط (۸) صحیح فکر و سکون.

څلور منازله حسب زیل دي.

- (۱) د مذهب تبدیلی. دا پر څلور و شیانو اړه لري.
  - (الف) د نېکو خلګو سره ناسته.
  - (ب) د بدنه مذهب شریعت.
  - (ج) پر دې شریعت غور او فکر.
  - (د) نېک اعمال.

پردی لومپی منزل بدنه منونکی نه خود روح منونکی وی اونه رسم و رواج او بیا هغه د گوتمن بدنه پر تعليماتو د شک پرته کامل یقین لرونکی شی.

(۲) صرف یو وار په دی دنیا کی زپرپدل، کوم خوک چی خپل مذهب تبدیل کړی وی نو هغه د شک، وهم او د انفرادیت خخه ازادي ترلاسه کړي. نفرت او وهم د کم نه هم کم کړي، نو په دی توګه به دی یو وار لا یا ژوندی کېږي چې دا تول څیزونه فنا کړي. په دی توګه د ده یو کرم به هم پاته نه شی (سالک دویم منزل ته ورسپدی)

(۳) دی دنیا ته به یانه را ګرئخي. کله چې هوس او نفرت د اسی ختم کړل شي چې خپل یو خواهش یا د نورو د پاره خه بدنه جذبه یا خیال نه شی پیدا نو ییاد دویم وار زپرپدنی ضرورت نه پاتی کېږي. (سالک دریم منزل پای ته ورسوو)

(۴) ارهت: دا هغه منزل دی چېری چې د علم او بصیرت چینې به پرې، د جهالت خودبیني او غرور نوم نه پاتی کېږي او د مادی او غیر مادی هیڅ یو ژوند خواهش نه پاتی کېږي (دا آخر منزل دی)
خنځیرونه

ددی منازلو ترسره کولو وروسته سالک دغه لس خنځیرونه بنکوی چې هغه دادی. (۱) د شخصیت وهم (۲) پر بدنه شک (۳) پر رسمونو یقین (۴) نفس پرستی او هوس پرستی (۵) نفرت (۶) په دی دنیا کی د ژوند خواهش (۷) د جنت خواهش (۸) غرور (۹) خان نسءاً او ربستونی بل (۱۰) جهالت.

د بدنه مذهب پابند چي کله لومري پنهانه حنخironنه وبنکوي نوبه هغه "ارهت" شي. چي کله لس سره حنخironنه وبنکوي نوده ته به دده مرتبه تر لاسه شي او ددي مرتبه تر لاسه کولونوم "نروان" ده. د لفظ نروان لفظي معنا "فنا" گيده ده، لakan دافناد روح مفروضه نه ده، بلکي دا هغه ذهنی او وجودی رجحان دی کوم چي د کرم د نظریي مطابق حانگرپي زپېبدنه (جنم) په واروار منع ته راوري. دار جحان هغه وخت فا گدائی شي چي کله موبود دې خلاف (متضاد) رجحانات خپل کړو. چي کله دا خلاف رجحانات خپل حد کمال ته ورسی يعني چي مکمله نېکي، عقل او اطمینان حاصل شي نودا نروان (فنا گيده) ده.

د نروان تر لاسه کولو و روسته نه خوبه فکروي او نه غم، نه خواهش نه حانگرتيا، نه کرم او نه دويم حل زپېبدنه. انسان به له دې تولو ستونزو نه خلاصون تر لاسه کري او د دې ژوند په ختمېدو به ييا په وجود کي نه رائي¹⁰⁷. لakan د بدنه مذهب

¹⁰⁷ مفكرين دې سوال ته له ډېره وخته فکرمند دي چي پلا پيل خلګ له عېبو سرهولي پيداشي، او په ژوند کي داسي اختلاف ولې دي چي يوراجادي او بل پرجا (رعایا) شوک اميردي شوک غريب، شوک په محلونو کي اوسي او شوک په کيږي ټونکي. د دې سوال ټواب په دوو قسمونو دي.

يوه ډله د اهل مذاهب د قسمت يا نصيб (تقدير) منونکي ۵۵. د دوی په خيال چي د خلګو خه ناخه احوال مخ کي هم تېر شوي دي. هم دغه د ده قسمت يا نصيб دي. اوس چي هرڅه په علم الهي کي راغلي دي هغه غلط نئشي گدائی. په دې هرسري به هغه ژوند تپروي چي د ده په قسمت کي وي. په دې توګه په قسمت باندي یقين لرونکي خلګ د خپلي ناکامي. تول الزام پر قسمت واچوي او خپله حاند افالو او کدارو د ذمه واري نه چي کړي.

پیروی صرف د کرم او جنم د لانجو خه خلاصون نئدی بلکې په ژوند کي نروان¹⁰⁸ ترلاسه کولو په ذريعه اطمینان، نېکي، عقل، د نفس پاکوالی ترلاسه کول د ي کوم چي دا دنياد انسان د پاره جنت جورولاي شي.

اخلاقی احکام

ددې اصولي تعليماتو ماسوا اخلاقی احکام هم شته. او د احکام صرف د مذهبی ژوند د تپرولو يا بهکشو (پلویانو)

دويمه ډله په کوم کي چي هندفلسفی او خه یونانی حکماء، لکه فیشا غورث او افلاطون وغیره د تناسخ قائل دي، د دوي په فکر انسان په وار وار زپیدي. کله د انسان په شکل کبني، کله د ځناور (حیوان) په شکل کي او کله بیا د بنا تاتو په شکل کبني. هم دې ته زپېبدنه وايي.

هر موجوده ژوند د تپرژوند پر اعمالو روان وي. که تپرژوند خومره خوبه يا بد تپر شوی وي هم هغسي به روان ژوند خوشحاله په راحت يا په رنج او تکليف کي تپرپوري. که موږ نېک کردار وو نوزموږ روح به د ژوندانه د پلاپلو اداوارو نه تپرپوري او هغه به په لوبي روح کي جذب کېږي. کوم ته چي خدای يا برهمما ويل کېږي. که موږ مسلسل بد عملونه کوونو نو موږ ته به اوږده اوږده ژوندنونه په نصیب کېږي. تر دې انده چي د ژوند د ستونزو په تپرولو کي موږ و بنو کارو ته مجبوره شو او په دا طریقه پاک او سپیخلي تر برهمما پوري به پيرته رسو. د داړو نظریو منونکي روح د وجود نه پېل خیزبولي او دې ته غیر فاني وايي.

پروفیسر میکس ملر، پروفیسر چلدرس او رائس ډیوډس په ټول پتکو او پلاپلو بوده هي کتابونو کي د لفظ "نروان" پسي ګرچدلي دي او په هر مقام بي په د استعمال په تيجه کي دا شرگنده کې په چي دې معنا مرګ نئدی کوم چي د کرم او جنم نه خالي وي. د دې خاص مفهوم د پاره "پارلي نروان" او "انپارلي سيشها" استعمال پدل. د نروان صحیح معناد دنیاوي جنت ده، یعنی داسي ژوند چي له فکره او خواهش خنځه خالي وي او د اطمینان او عقل خنځه که.

د پاره نئه دی بلکې عام دی. او د هررنګه خلګو د پاره د دې حکم ورکول شوی دی.

(۱) غصه، شراب خبیل، ضد، تعصب، د هوکا، حسد، پرئان سختي تپرول، د نورو بد ویل، غرور او بد گفتاري غلیزه دی، د غونبو خورل (غلیزه) نئه دی.

د ماھي (کب) او غونبو نه پرھېز، لخ او سېدل، وېښته خرول، د ئاننە خېرى جوپول، پنډ رخت اغostل، د اورديوي (اڭنى ديوىي) تە قرباني ورکول، هيچوک ھم لە توھماتونه نئه شي پاكولاي.

دويدونو تلاوت، برهمنو تە خير ورکول، د ديوتا گانو مخته قرباني ورکول، پرئان پې يخيا گرمى کي سختي تپرول، هم دغسيي نور عبادات کوم چي د بقائي دوام د پاره كېرىي، دا خبرى هيچوک ھم نئه شي پاكولاي او نئه دا توھمات لېرى كولاي شي.

(۲) مستقل مزاج او سه، کتے کتې خندا پېرىد، د باچا ھانو بې ھوده کيسې مئېيانوئ، ژرل او د هوکا ورکول پېرىد، او بغير د خەلالچ، حسد، تشدد او جهالت نە بغير ژوند تپر كرئ.

(۳) اتە احکامه ورکړل شوی دی چي اتە علوم يا اپوستھ بلل كېرىي.

ژوند مئا زاروئ، چي تاسو تە نئه درکول كېرىي هغه مئا خلئ، دروغ مئا وايast، نشه لرونکي خيز مئا خښئ، ناجائز جنسى تعلق مئا جوپوئ ولې دا بې اتها تېت حرکت دی.

ما خوستن چېره مهه خورئ، گلو نومه اچوئ او خوشبو
(عطر) مهه لگوئ، پر حمکه صرف یوه پوزی (چهائی، نری،
دری،) اچوئ او پر پرپوزی.

په دې اتو احکاماتو کي لومړي پنهانه فرض او
وروستني درې مستحب دي.

^۴ (د دین دارانو د پاره دا هم بنسه ده چې هغه دی د قمری
میاشتی اوله، اتمه، خوارلسمه او پنځلسمي ورځی روزه
(اپوسعتو) نیسي.

^۵ په درې یم زیل کي د اتو احکاماتو علاوه دوه نوردي
(۱) اتن، سندري، ساز(موسیقی) او تمیل نگاري (ډرامه
بنودنه، نمائش کول) نه پرهېز کول. (۲) د سپینو او سرو زرونه
ډډه کول.

دالس اخلاقی قانون "دس سیلا" بلل کېږي.

^۶ لس ګناهوي یې هم رابنودلي دي. درې وجودي
(جسماني) دي لکه، مرۍ کول، غلاکول، او ناجائز جنسی تعلق
جورول. خلور د وپناسره تعلق لري. یعنې درواغ وي، شیطانت
کول، بدnamول، شکنڅل کول، او فضول خبری کول. درې
دماغي دي. لالچ، حسد او شک (یعنې د بدنه په تعليماتو کي
شک کول)

^۷ گوتمن په یوه بیان کي د دنيا شپږ اطرافه بنودلي دي.
لوپدیج (مغرب)، ختیج (شرق)، سهپل (جنوب)، قطب (شمال)
حmkه او اسمان. هغه ویلی دي چې "هر سړی ته پکار دی چې د
شپږ اطرافو، د نېکیو په ذریعه حفاظت وکړي. خپل مور او پلار
ختیج و بولی. بنده او ماشومان لوپدیج و بولی. استادان سهپل،

خپل ملګري او خپلوان دي قطب. مذهبي خلگ (که هغه برهمن وي که بدھ) اسمان. غلامان او مينځي دي Ҳمکه و بولي. دغه حکم یې په نور تفصيل سره داسي بيان کړي دي.

(۱) مور او پلار او اولاد: پر مور او پلار فرض دي چي

(الف) خپل ماشومان له بدرو او ګرځوي.

(ب) هغوتهد نېکي تعلیم و رکړي.

(ج) هغوتهد علوم فنون تعلیم و رکړي.

(د) د هغود پاره مناسب خاوند یا بشحده دي و ګوري.

(س) د هغود پاره دي ميراث پر پېډي.

پر اولاد فرض دي چي

(الف) زء به د هغو خلگو پالنه کوم خوک چي

زمانيونکي وو (يعني مور او پلار)

(ب) زء به د هغه کورني چاري تر سره کوم کومي چي

پر دوی وي.

(ج) زء به د هغو د ملکيت حفاظت کوم، زء به د هغود

جانشين جور پيدو هڅه کوم.

(د) د دوی د مرء کېدو وروسته به زء دوی په عزت سره

يادو م.

(۲) شاګردا او استاد: شاګردا دي د استاد عزت داسي

و کري.

(الف) په ولادي دي د استاد تعظيم و کړي.

(ب) د هغه خدمت دي و کړي.

(ج) د هغه حکم دي مني.

(د) د هغه ضرورتونه دي ورپوره کړي.

- (ر) د هغه و پنادي په غور سره اوري.
استاد دي پر خپلو شاگردانو داسي مينه کوي.
- (الف) هفو ته دي هغه خبری و روښو دلي شي چي هغه
بنېي دي.
- (ب) هفو ته دي دا و راي زده کري چي کله علم حاصل
کري نونه دي يې هپروي.
- (ج) هفو ته دي مذهبی کيسې او سائنس و روښو دلي شي.
- (ه) دده و ملګرو ته دي دده تعريف کوي.
- (ر) هفوی دي له خطرو بچ کري.
- (۳) خاوند او بشئه: خاوند باید له خپلي بشئي سره
داسي مينه و کري.
- (الف) د هغې دي عزت و کري.
- (ب) د هغې سره دي نېکي کوي.
- (ج) د هغې سره دي و فاداري کوي، يعني د خپلي
بنئي ماسوالې بنئي سره دي تعلق نه جوړوي.
- (د) په نورو کي دي د دې عزت و کري.
- (ر) هغې ته دي مناسبې جامې او زپور و رکري.
بنئه دي د خپل خاوند سره داسي تعلق و ساتي.
- (الف) هغه دي دده د کور بنه نظم جوړ کري.
- (ب) دده د خپلوا نو او ملګرو دي خدمت و کري.
- (ج) په پرده (عزت) سره دي اوسي.
- (ه) فضول خرڅه دي نه کوي.
- (ر) کار دي بنه په هنرمندي او بيداري سره کوي.

(۴) دملگرو سره: با عزته سپری دی د ملگرو سره داسی رویه و کری.

(۱) سوغات دی و رکرپی (۲) خبری دی په اخلاق سره و رسه کوی (۳) د هغه د فائدي د پاره دی هشنه کوی (۴) د هغه سره دی په انصاف سره سلوک ساتی، یعنی داسی سلوک چی هغه یې د ئان د پاره بنسه و گنی (۵) په خپل دولت او امارت کی دی شریک کری.

هغه خلگ دی خپل اخلاص له ده سره داسی و کری.

(۱) هغه و خت دی د ده ساته و کرپی چی دی نه وی خبر. (۲) د هغه د ملکیت دی هغه و خت ساته و کرپی چی دی بې پرواه وی (۳) د خطرې پروخت دی هغه ته پناه و رکرپی (۴) په بد قسمتی کی دی د هغه ملگری شی (۵) د هغه د خاندان سره دی بنسه په نېکی سره تعلق و ساتی.

(۵) خبتن او غلام (مریمی): خبتن دی د خپل او غلامانو (مریانو) سره داسی سلوک و کرپی.

(۱) د هغه د طاقت مطابق دی د هغونه کار اخلي (۲) هغونه دی بنسه مناسب خوراک او معاش (تنخواه) و رکرپی (۳) په ناروغى کی دی د دوی حال پونستي (۴) په عامه توگه نه پخیدونکي خوراکو کی دی دوی شریک کړل شی، کله کله دی دوی ته ناغه و رکرپی.

بیا دی غلام (مریمی) داسی د اخلاص اظهار و کرپی.

(۱) د هغه تعظیم دی کوی (۲) د هغې نه و روسنه دی خوب او ارام ته حئي (۳) شه چې ورکول کېږي په هغه دی قناعت

کوي (۴) کاردي بنه په اخلاص سره کوي (۵) د هغه سره دي په
ادب سره خبری کوي او پشاپي دي د هغه تعريف کوي.

(۶) عام (معمولی) بدنه او مذهبی بدنه : نر دين دار به کشو
او د برهمنو دي داسي خدمت و کپي.

(۱) د زرئنه دي مينه ورسره وکپي (۲) په ژبه دي مينه
ورسره وکپي (۳) په خيال کي دي مينه ورسره وکپي (۴) د هغو
دي په خوشحالی سره هر کلى وکپي (۵) او د هفوی دنياوي
ضرورتونه دي ورپوره کپي.

مذهبی خلگ دي له خپل کور به سره داسي تعلق
وساتي.

(۱) هفوی دي له بدو را و گرخوي (۲) دنپکي خواته
دي يپي و بولي (۳) هفو ته دي د مذهب تعليم ورکپي (۴) د هغو
شک دي لپري کپي او هفو ته دي د نروان لاره و روښاني.
منع کړل شوي کارونه

(۱) وسله خرڅول (۲) مينځه خرڅول (۳) غونبه
خرڅول (۴) شراب جورول او خرڅول (۵) زار خرڅول.
په دغوا حکامو او هداياتو باندي عمل کولو والا سړۍ ربستونې
خوشحالی تر لاسه کولای شي او که بدنه په دې عمل وکپي نو
هغه به د "ارهت" و درجي ته ورسپېږي.

باب، ٤

سنگھه یاد خیر غوبنستونکو جماعت

ددی مذہب ابتداء د گوتمن تارک الدنیا د ورئی نه و شوه. څنګه څنګه چی د منونکو او معتقد دینو په بدھ کی زیاتوب کېدی، هغسي دا ډلي هم ودہ کوله. لکن مذہب تر دی خیر غوبنستونکو پوري محدوده نه، دا مذہب هغه خلگو هم منلو یا یې منونکي وو چا چي کورنی ژوند کاوه. او هغه چا هم چي تجارت، کښت او په نورو پلو کارونو بونخت وو. داسي خلگ هم وو چي هر څه یې پربنی وو او راهبانه (عبدانه) ژوند یې خپل کړي و. داسي هم وو چي صرف عقیدتآ د شریعت بدھ منونکي وو، او د دنیا نور کسب او روزگار به یې هم ورسه کاوه.

په فطري توګه هغه خلگ چي به یې هر خه ورته پربنی وو ډېر قابل احترام وو. د گوتمن په دور کي د داسي خلگو یو ان جمن غوندي جو پشو، هم دې ته یې سنگھه ويلو. تر ټولو ورو مبي په دې سنگھه کي هغه خلگ داخل شول کوم چا چي گوتمن پربنی و او "د شت غزا لآ" ته راغلي وو. کرار کرار نور خلگ هم په دې کي داخل شول. په پیل کي پر داخلې هیڅ قسم رسم نه و او نه قوانین ورته جو پړ کړل شوي وو. وروستو یا د دې د پاره قواعد جو پړ کړل شول او منظم چېتیت یې اختيار کړو.

ولي چي صرف رومن کي تهولک مذہب نه علاوه د دنیا په یوه مذہب کي هم د سنگھه غوندي پر مذہبی پیشواو مشتمل منظم جماعت نه. هم په دې توګه په دې کي د داخلې اصول او په دې کي شامل دراہبانو ورخنی ژوند او د دې علم د دلچسپی نه نه

شی خالی کپدای. په دې لې تفصیل وړاندی کوو کوم خوک چې په سنګه کی دا خلېږي هغه تر تولو له مخه داسې اقرار کوي.
شرائط و طریقه داخله

- (۱) دی د، چهوت^{۱۰۹} په ناروغری کی نئه دی اخته، نئه نری رنځ (دق) نئه توره غاره او نئه میرگی ناروغری لري.
- (۲) هغه نئه مری^{۱۱۰} دی، نئه قرض دار او نئه عسکر.
- (۳) هغه خپل ذمه وار خپله دی، هغه په خوبنې داخله غواړي.

(۴) ده د خپل مور او پلا^{۱۱۱} نه اجازه اخستې ده.
کلې چې درخواست کنده د دې خبرو اقرار و کړي نوبه د هغه سرو خرول شي. هغه به پنډي جامې په غاره کړي، او يو خوابه ګوشه نشین شي او يابه د تعليم او عمل په ذريعه دی دا هڅه کوي چې دی به د "ارهت" درجې ته رسپږي.

په پېل کې به د سنګه تول غرې برابر ګنډل کېدل، هیڅ مشرک شرنۀ و، د هیچا هم خه خاص عهده نئه وه. لاکن په وروستني زمانه کې په کراره کراره په دې کې پیلا پېل منزلونه

¹⁰⁹ لومړي، قاعده د صحت د روغتیا اصول ده.

¹¹⁰ چهوت: هغه جلدی ناروغری چې د بل انسان د لاس ورولو سره پر هغه هم لګېږي، د طاعون په شان جلدی ناروغری

¹¹¹ د دویمي ضابطي نه خرگندېږي چې (الف) په هغه دور کې مریې توب و، او مریې د خښتن ملکیت ګنډل کېدو. (ب) دا ویدي قانون جاري و چې قرض خوا، قرض دار خرڅولی شي، په دې توګه هغه مریې د ده ملکیت و. (ج) دا هم خرگندېږي چې بدنه مذہب د حکومت سره تصادم ته نئو تیار.

¹¹² دا قاعده ګوتمن بدنه د راهل په سنګه کې د شاملې دو پر وخت د شدودهن پر احتجاج جوړه کړه.

و تاکل شول او بپلابلي عهدي جوري کولشوي. تردي انده چي په تبت کي دا وخت يوه منظمه سلسنه کومه چي د "دائئي لاما" پوري رسپري. په لنكا⁴ کي چي کومه طريقه رائج ده غالباً تر تولو لرغونې ده. په دې چي په تري پېک کي هم داسي ذكرشوي دې، دې خلاصه داده.

کوم د مالدار سپري چي په سنگه کي دا خلېدل غواوري نو هغه وخت باید چي د هغه عمر کم از کم اته کاله وي. لکن با قاعده داخله به هغه وخت ورکول کېږي چي دې د شلو کلو شي. دا خلې پروخت به تقریباً د لسو راهبانو کومېتې کښېني. د دې کومېتې صدارت (مشرتابه) به داسي سپري کوي چي تقریباً د لسو کلونه د سنگه غړي وي. د دې کومېتې د غوندي د پاره به دوي پوزي (چتایاني) یو بلته مخامخ او اربېي، غړي به پردي پوزو کښېني او صدر مجلس به د دې دواړو پوزو په سرکښې پريوه پوزه کښېني. اميدوار به په ساده جامه کي "گردادرست" (د پنهو جامو غوته) په لاس کي دا خلېږي. د دې په مخ کي به یو داسي راهب وي چي د اميدوار نوم به په سنگه کي دا خلې دو د پاره اخلي. اميدوار چي خنګه صدر مجلس وويني نو به سلام ورته کوي، او یو خه هديه (شکرانه) به ورکوي. بيا به هغه درې واره د خپلي دا خلې د پاره داسي الفاظ ادا کوي او درخواست به کوي چي

"محترمه! پرما رحم و کره، له ما خخه دا جامي واخله او ما په سنگه کي دا خل کړه چي زه د غمنه خلاصون و مومن او نروان (فنا) تر لاسه کرم."

صدر مجلس به دامیدوار نه دپندو جامو غوته و اخلي او خه خاص کلمات دانسانی وجود د فنا کدو د پاره پر چله جاري کري او هغه غوته به داميدوار په غاره کي و رواچوي. اميدوار به يوې خواته گوشه شي او خپلي جامي به وباسي او هغه پندوي جامي به په غاره کري. د جامو داغوستلو پروخت به هغه خو مخصوصه فقرې تکراروي چي د هغه مطلب به داوي چي هغه جامي صرف د حيا او د شرم د پاره اغوندي، په دې چي د يخ او گرمي نه بچشي. د پندو جامو داغوستلو و روسته اميدوار بېرته د صدر مجلس مخته حاضرشي او "درې مامن"^۳ او "لس احکامه" درې درې واره تکراروي.

درې مامن دغه دي.

(۱) زه په بدنه کي پناه اخلم.

(۲) زه په قانون (شريعت بدنه) کي پناه اخلم.

(۳) زه په سنگه کي پناه اخلم.

لس احکامه دادي.

(۱) زه قسم خورم چي زه به هيچ يو جاندار نه و زنم.

(۲) زه قسم خورم چي زه به غلا نه کوم.

(۳) زه قسم خورم چي زه به ناپاکي نه پرهپز کوم.

(۴) زه قسم خورم چي زه به نشه نه کوم، هغه د ترقى او د نېکي په لاره کي خنه جور پېري.

(۵) زه قسم خورم چي زه به دروغ نه وايم.

---

¹¹³ مامن: (پناه اخستل) د پناه د اخستوه غه اجازيي اقرارونه چي په سنگه کي د داخلې د پروخت د کومېتې او صدر مجلس په مخ کي به ادا کېږي. مامن بلل کېږي.

- (۶) زءَ قسم خورم چي زءَ به په من نوع (منع کړل شوي) وختونو کي خوراک نه کوم.
- (۷) زءَ قسم خورم چي زءَ به د اتن، سندري، ډرامه او ساز نه پرهپز کوم.
- (۸) زءَ قسم خورم چي زءَ به لار (د ګلونو هار) تيل، او زپور به نه استعمالو م.
- (۹) زءَ قسم خورم چي زءَ به بنگري او جگ کتنه استعمالو م.
- (۱۰) زءَ قسم خورم چي زءَ به د هيچانه سره زراو سپين زرنئه اخلم.

ددې سوگند سره اميدوار و درېږي، دا به تسلیم کري ييا به د کوتې نه د باندي و وزي نوبه هغه باقاعده اميدوار جور پشی. هغه د سنگه د غرو سره او سپدای شي لاکن هغه ته تر او سه به کشو نه شي ويل کبدای. د به کشود جور پدو د پاره به هغه خو ورخي د تپول و روسنه ييا درخواست کوي. ييا به هغه د یوې کوم پتې مخي ته حاضرېږي. کله چي اميدوار د کوم پتې مخي ته ورشي نو هغه خپلي پنډي جامي و باسي او په ساده جامو کي به ييا هغه تپول رسمونه تر سره کوي کوم چي دله مخه ادا کري وو. لاکن دې ځلې د مامن او د احکام د اقرار کولو و روسته د باندي نه شي وتلى او صدر مجلس ته به درخواست کوي چي هغه دي زما ګرو (استاد) جور پدل قبول کري. نو چي کله صدر مجلس اظهار درضا مندي و کري نوبه اميدوار یوې گوشې ته ولا پشي، چېري چي به د ده په غاره کي د خير غونبستي چکول (د خاور و غته پياله) اچول کېږي. ييا يوراهب کوم چي

داده د داخلی و کیل وی دی د حان سره کری او د کومپتی مخی ته به یه حاضر کری، او په ناستورا هبانو کی به یو ده ته را پورته شي، او س به دری سره داسی ولارو چی امیدوار به د دوازو راهبانو په منع کی وی او دوازو رهبان ده بنسی او کینه ارخ ته. او س به د دوازو راهبان ده و کیلان بلل کېری، هغوی به د ده خخه دا پونستنی کوي.

ستانوم خه دی؟ ستاد گرو (استاد) نوم خه دی؟ ستاد سره د خیر غوبنتنی کچکول او د بهکشوانو جامی شته؟ تاته خو خه من نوع ناروغی نه ده؟ ستامور او پلار تاته د داخلی اجازه در کری ده؟ ته ازاد یه او په خپله خوبنې په سنگه کی داخله غواړي؟

کله چی د دې ټولو پونستنو دوی ته بنه مطمئنه څوابونه ورکول شي نو هغوی و کومپتی ته اطمینان ورکری چی دی د دې قابل دی چی په سنگه کی داخل کړل شي. کومپتی ده ته په سنگه کی د داخلې دو اجازه ورکری، او امیدوار ورته په ګودوشی او درې واره دا ووایی چی، بهکشوانو! زله تاسونه د داخلی اجازه غواړم، پر مارحه وکړئ او ما پورته کری. و کیلان ییا خپلی پونستنی درې واره په زوره تکرار کری او درې واره د کومپتی نه پونستنے کېری چی د چا خوبه د اميدوار پر شامي لې د اعتراض نه وي. نو چی کله د چا اعتراض مخی ته نه شي رانو دوی د صدر مخی ته تعظیم آسر کښته کری او ووایی چی"

¹¹⁴ Sacread Book of ast,
Vol; 8. Page; 230 to 236

فلانی یې په سنگه کي داخل کرو، فلانی د ده گرو دي، کومپته
د دې سره اتفاق کوي په دې خو خاموشه ده."

ددې مراسمو په پای کي یو غړۍ ولاړشي او د سنگه
قواعد اورول پېل کړي او و داخل شوي اميدوار ته هدایات
ورکړي چې پر ده دغه قوانينو پابندی لازمي ده. نوی راهب د
نوی گرو سره اوسي، د هغه د حکم تعامل کوي، او د هغه هر
قسمه خدمت کوي. گرو ده ته د شريعت تعليم ورکوي او پر ده
پوره حال احوال کوي.

دغسي مبتدی (نوی راهب) سمزه بلل کېږي. مکمل او
اعلى ترين درجه د سمرن او به کشوده.

د سنگه د تولو غرو په هکله په تفصيلي احکام ورکړل شوي دي
کوم چې په هره میاشت کي د دوی په غونډه کي ور اندي کېږي. د
دې احکامو په هکله معلومات په پنځمه صدیق، م کي کېږي او
ددې د صحیح یقین کولو ډېراسباب دی چې دا ګوتمن خپله مقرره
کړي وو.

ددې مختصر تفصیل داسي دي.

(۱) خوراک: راهب وچ خوراک صرف تر غرمې خورلی

شي. د غرمې نه بیا تر بلی ورئي پوري صرف شودې خبلی شي
یا د دې غونډي او به ایز خوراک. د نشي نه پرهپز واجب دی. هغه
صرف هغه خیزونه خورلی شي چې ده ته په خير غونښتي کي تر
لاسه شوي وي. د خير غونښتي طریقه به داسي وي چې دي به
خپل د خاورو پیاله و اخلي او د هر کور پر دروازه به چې خله
و درېږي. که چا ولید او یو شه د خوراک خیزې د ده په پیاله
کي ورو اچو نودي به هغه ته دعا کوي او مخته به روانېږي، یا

به چوچه خله بلی دروازی ته و در پر بی، ددی خیال به نه کوی چی د
کور څښتن امیر دی که غریب، بر همن دی که به نگی. ده ته چی
هر شه تر لاسه کېږي هغه به خپل استوګن ځای (کته) ته و پی،
هله به کښینی او دا غوبنستلی خوراک به خوری، او د ځان سره به
دا سوچ کوی چی دا وجود (جسم) خومره ازیت ناک دی چی د
دې د پاره خیر غوبنستنی ته انسان مجبور کېږي.

په راهبانو کی چی کوم خلگ پر لورو مرتبودی د
هفوی د پاره غوبنسته خورل، په مېلمستیا تلل او نور دا سی
خوراک کول ممنوع دی کوم چی بغیر د خیر غوبنستنی وي.

(۲) استوګنه: د استوګنی د پاره یې نه ځای ئنگل
ښودلی دی. لکن راهبان به په زیاته په با غونو کی او سېدل. د
گوتمن په دور کی دولت مندو او عقیدت مندو دده او دراهبانو د
پاره دا سی ځایونه (متیه) جور کړي وو. دا سی ځایونه وروسته
بیانور هم جور شول. د گوتمن په پیروی کی خلور میاشتی هم په
دا سی ځایونو کی د استوګنی حکم و، نوري اته میاشتی به په
تبليغ کی تپرول لازمي و.

(۳) جامه: د دې په هکله دا سی هدایات دی چی خومره
چی کې دای شي د خلگو غور ځولي، خري، زړې جامې دی
اغوندي. لکن د گوتمن په زمانه کی د راهبانو د پاره پندې جامې
متعين شوي وي. دا جامه پر درو کېرو مشتمله ده. لنگوت (د
چډۍ په شان)، ته بند (لنگ) او او بد خادر چی د پښې سره
دا سی را چا پېره شي چی ییا هغه پر کینې و بې و اچول شي او بنې
و بډ لڅه بسکاره وي. دا درې سره کېږې په خاص طریقه پېکول

کپري او يسا گنديل کپري چي و روسته ييا دا په نور مصرف کي رانه شي او د زينت (بنائيت) سبب ونه گرئي.

(۴) پرهيزگاري اولوړه: د راهبانو د پاره جنسی تعلق قطعي منع دي. د دې د گناه درجه د غلا او د قتل برابره ده. که په دې گناهونو کي خوک د سنگه غږي راغي نو هغه به د سنگه نه ايسټل کپري. د لوړي په هکله هم د پرسخت احکامات دي. راهب په يو وخت کي هیڅ کله هم د اټه خیزونو نه زيانت نه شي ايسپودلي. يعني درې سراو کپرو سره يعني، لنجوت، تهبند، خادر، یوکمربند، یو د خير غونتنې پياله، یوه استرا، یوه ستنه او یوه چان. دا اخري الذکر په دې ايسپولی شي چي هرد خبلو خیز به په کي چني او يسا به یې څښي. داسي نه چي یو جاندار د دې په معده کي ولارشي او داسي نه چي یو راهب په ناخبری کي د یوه جاندار د هلاکت باعث جوړ شي.

(۵) فرمانبرداري (اطاعت): اطاعت صرف د شريعه لازمي دي. د یوه بزرگ یاد حان نه مشربه صرف تعليم او تکريم ورته کافي دي. هیڅ یونوی اميدوار یوزوړ او لوی راهب خپل د حکم پابند نه شي جوړولاي. گني په هغه به په دې سلسه کي د حکم عدولي الزام ولګپري. لکه خرنگه چي د افسر ماتحتي د ملازمانو له خواکپري په بدھ مذهب کي داسي هیڅ نشته. د یونوي راهب د ورخني ژوند یيان په "ونيا چرياؤ" کي داسي راغلي دي.

"هغه به د لمراختونه مخ کي راپورته کپري او لامي
به. ييا به په وهار (بده مندر، بدھ عبادت خانه) کي جارو
لگوي. ييا به د بودهي وني (درختي) د بېخ خاوره (تها لا) صفا

کوی او د خسیلو او بھے ڈکوی، هغه بھے چنی او د استعمال قابل بھے یې جو روئي. بیا بھے په یوتک تناھائی کی کنبپنی او پر احکام شریعت به غور کوی. بیا بھے د باغ نه گلونه شو کوی او هغه بھے پر دی مندر اچھوی چیری چی د بدھ یادگار بنسخ دی. کلمہ چی گلونه پر پاشی نوبه دا سوچ کوی چی گوتم بدھ خومره جلیل القدر او عظیم الامر تبھ انسان او دی خپله خومره بې ایمانه او ذلیل دی. د هغې نه وروسته بھے دی د خیر غوبنتنی کچکول اخلي او د خپل گرو سره به خیر غوبنتنی تھئي. د هغه ئی نه چی راشی نوبه او بھے او بھے را ورپی او د خپل گرو پسپی به ورومینځی او هغه تبھ ڈوډی ورکوی. د هغه د خورپل وروسته بھے دی خپله ڈوډی خوري او دواره کچکولونه بھے مینځی. بیا بھے تریو ساعت پوری یو ئای کنبپنی، د بدھ او د هغه پر تعلیمات او به غور کوی، بیا بھے یو مذہبی کتاب را اخلي د خپل گرو نه بھ سبق واخلي یا بھے دی کتاب نقل کولو ته کنبپنی او هروخت به په دی کی لیکلی احکام، معنا او مطلب باندی غور کوی.

د دھیان قسمونه

د پلويانو په وجہ بھے د گرو ڈپروخت بچت شی. دا ټول وخت به هغه په دھیان کی تپر کړي. د دی دھیان پنځه قسمونه دی.

(۱) پتابھاؤنا (دمینی دھیان): په دی دی غور و کړل شی چی د مصیبت او ستونزو خخه ڈک ژوند نه خلاصون او خوشحالی به خنګه تر لاسه کېدای شي او که دارنګه خوشحالی دنیا ته ورکړل شي نو هغه به خومره بنسه وي، یعنی د دھیان کولو والا دی خپل زړه د خلکو د مینی نه د مرد ڈک کړي چی وغواړي نوبه ټول جاندار د مصیبت او ستونزو نه خلاص شي او حسرت او خوشحالی به

ومومي. مختصر داچي هغه به د تول دنيا دميني نه خپل زرهه دك
کري او د تولو به بنيگره غواوري.

(۲) کرونا بهاؤنا (د همدردي دهيان): دهيان کولو والا
به دا سوچ کوي چي دنياد غم او وهم نه دكه ده، او د دي هشنه به کوي
چي د تول عالم مجبوره او مهجوره خلگو تکليف محسوس کري، او
په دي توگه د هغوي د پاره په خپل زرهه کي همدردي پيدا کري.

(۳) مدита بهاؤنا (د خوشحالی دهيان): د نورو خلگو
د خوشحالی خيال به ساتي، او د هغوي د خوشحالی نه به
مسرت موسي.

(۴) اسو به بهاؤنا (د نجات، خلاصون دهيان): په دي
به غور کېري چي وجود خومره خراب خيزدي، او هغه خرنگي د
ناروغى او مرگ سره مخه کېري، او د دي د پابنديونه خلاصون
خومري قدر ضروري دي.

(۵) اپکشا بهاؤنا (د دماغي اطمینان دهيان): په دي
دهيان کي به دروپش ياراهب د تولي دنيا بنيگري، بداني،
رنخ، خوشحالی، روغتىا، ناروغتىا، دولت، مسکيني و غيره
باندي به غور کوي، او داهشنه به کوي چي د دي تولو خبر و پرده
باندي خه اثر و نهشي.

دراهبانو دسره د گوتمن اخري خطبه

په دي سلسله کي د گوتمن اخري خطبه قابل ذكر ده کومه
چي هغه د مرگ نه مخ کي په "کوتا گاره هال" کي د راهبانو د
راجمع کېدو پروخت کري وه. موږ دي خطبي ته د سنگه د
فرائضو مغزويلاي شو. په "بده سوت" کي چي د کومو الفاظو
نقل شوي دي هغه داسي دي.

گوتمن وویل "ای دروپشانو! دغه قانون (شریعت) کوم چی ما پر تاسو ظاهره کرئی دی بنه یې په یاد کرئ. په دې عمل و کرئ، دا مکمل کرئ او د دې تبلیغ و کرئ چې زما مذهب په دنیا کي د همدردي، ديوتا گانو او د خلگو د پاره تر ډپرو ورخو پاته شي. دا قانون (شریعت) خه دی؟ دا خلور مخلصه مراقبې دی، خلور غې ی هخي دي، تربود هيست پوري خلور و اته سړکونه دی، پنځه اخلاقې طاقتونه دی او افضل و اشرف اټه اړخیزه لاري دي."

په دې جامع فقرو کي چې خه وویل شوی دي هغه ډپر تفصیل طلب دي، او په دې مختصر کتاب کي دومره ګنجائش نشه. په دې د دې معناوي په مختصره توګه ییانولو باندي اکتفا کوو.

(۱) اټه اړخیزه لار: د اعلیمات د بدنه په سلسله کي بیان شوی دي.

(۲) خلور مخلصه مراقبې: (ستهی پتهانا) دادی.

(الف) د وجود د کثافت (نجاست، پندوالي) په هکله.

(ب) د هغه ګناه په هکله چې د احساس په وجه پیدا کېږي.

(ج) د خیالاتواو تصوراتو غیر مستقل او غیر مستحکم کېدو په هکله.

(د) د ژوند د حالاتوا او پابندیو په هکله.

(۳) خلور غې ی هخي: (سمبدهانا) دادی.

(الف) د دې هڅه چې بد صفات نه شي پیدا.

(ب) د پیدا شوو بد و صفاتونه ډډه کولو هڅه.

- (ج) غير موجود نېټگري پرته په وجود کي در او ستلو هڅه.
- (د) د دي نېټگرو زياتوب او ترقىي کومي چي موجودي دي.
- (۴) د ولایت خلور لاري (ادهي پدا) يعني د ولایت خلور پايو (زيني، سڀري) دي.
- (الف) د ولایت ترلاسه کولو مستحکمه اراده.
- (ب) د دي ترلاسه کولو هڅه.
- (ج) د دي د حصول د پاره د زره پاکي (طهارت).
- (د) تلاش حق (د حق لپون).
- (۵) پنهانه اخلاقي طاقتونه: (پلاني) ياده صلاحیتونه (اندرپالي) دا دي.
- (۱) اعتقاد (ایمان، یقین، مذهب)
- (۲) سرگرمي
- (۳) ياد
- (۴) غور
- (۵) وجودان
- ددي پنهانه واره اخلاقي طاقتونه د اعتقاد ماسوا خلور نور صفتونه شاملوو. يعني خپننه (تحقيق) کتب مذهب، مسرت، اطمینان و سکون او وجودان په دې کي ګډوو. دې ته او وه پوهی (بوده یونگونه) ويل کېږي.
- په دې اړه دوې طریقې دراهبانو وجودان د پاره نېټگرو شوي دي او دې ته "جهان" او "سمادهه" ويل کېږي.

(۱) جهان: داد پالی ژری تکی دی، په سنسکرت کی ددې متراوف تکی دهیان دی، په عربی کی دې ته استغراق ویل کېږي او په پښتو کی یې معنا د "خدای په یاد کی ورکېدل" دی. ددې جهان خلور منزلونه دی.

۱، لوړۍ منزل د خوشحالی او مسرت هغه حالت دی کوم چې په دې تنهائي کی پیدا شوی دی، کوم چې به په غور او فکر کې تپږدي.

۲، دویم منزل هغه کېفيت او سروردی کوم چې د اطمینان او عميق (ژور، کامل) نه پیدا کېږي، چېري چې د غور او تامل (برداشت) واسطه نشته. په داسي حالت کی په خیال کی اسودګی او انکشاف وي.

۳، درېیم منزل هغه اسودګی ده کومه چې د نفس د خواهشاتو په ژل پیدا کېږي، په کوم کی چې د مسرت څې په تول وجود کی غور خنګ و هي، په کوم کی چې قناعت، یادونه او خوشحالیاني دی.

۴، خلورم منزل هغه دی په کوم کی چې بې اشري لاتعلقي تردې حده وي چې، نه خود یو امر خوشحالی وي او نه د کومي خبرې غم. هله د مسرت، رنځ د دواړو وجود نه وي او نه د دغوه اثر.

په لوړۍ جهان کی دروېش په یوه دقیق مذہبی نکټې باندې غور کوي، فکر کوي او هر اړخیز نظر پرې اچوي. په کراره کراره د ده د ماغي ستونزي په تلوشی او انکشافي کېفيت پیدا شي. ددې کېفيت د پیدا کې د سره دویم منزل پېل شي، په دې چې موضوع غور او فکر د ده د ذهن نه غائې بشي او د دې پر حای یوه لویه خوشحالی په تول وجود کی محسوسېږي. یوه بې خود ی خوره بشي.

ددی کفیت نه در پیم منزل پیل شی. لبرسات و روسته دا احساس مسرت هم په تلوشی او صرف د هغه یادونه پاتی شی او پرسالک هغه کفیت خورشی چینه خویوه خوشحالی پاتی شی او نهه یورنخ. بلکې پرده بې پروائی او استغنا (بې فکری) خوره شی، او دات کمیل ریاضت دی. دی ته "ابها" ویل کېبی او داد ارهت درجهه.

(۲) سماهی: دا هم هغسي په یورنگه د سمریزم (ورد) ریاضت دی. د کوم په ذریعه چی پر خپل ځان داسی کفیت راولی چی هر رنگه احساس په وختی تو ګه ورک شی او انسان د وجود او وجودیت نه ځان منزه (د عیونه پاک) محسوس و ګنې. د دی ریاضت په وجه هغه کفیت پیدا کولای شی په کوم کی چی یوژوندی انسان د مری په خیر معلوم شی او د لبرسات د پاره په دهه او په مری کی هیڅ فرق نه محسوس پېږي. د داسی مهارت د ترلاسه کولو په هکله په بدنه مذهب کی په وجود باندی تر تولو لویه فتح بلل کېبی. او "تبت لاما"^{۱۱۵} په دی کی ید طولی (کمال مهارت) لري.

ددی ریاضتونو په هکله دو مره ویل ضروري دی چی داد گوتمن بدنه مخ کی په هندوستان کی وو، او خپله هغه د جپت پ (پرستش، بندگی) په وخت کی دا زمايلی وو او ییا یې پرېښی وو. نويقیناً داد گوتمن بدنه و روستود بر همنو په مقابله کی شامل کړل شوی دي، او دا بدنه مذهب اصل جز ګنډ غلطی به وي.

---

¹¹⁵ لاما: د تبت د بدنه مذهب پېشواو لقب.

باب، ۵

تبديليانى او زياتوب

په تپروپانو کي د بدھ د تعليماتو په هکله بحث و شوچي د دې مذهب تر ټولو لرغونو کتابونو کي موندل ڪپري. لکه خنگه چي ليکل شوي دي چي په چپله د گوتمن د زمانې هیڅ ليکلي اشار نشته، تر موږ چي رارسپدلي دي هغه د تري پټک ژباره پسپي ژباره پسپي ژباره ده، کوم چي درې سوه کاله و روسته د اشوک په دور کي د نظم په شکل کي ليکل شوي و. او د دې منبع (چينه) صرف حفظ و. په دې کي شک نشته چي په آريا قوم او خصوصاً په دې هندوستانی بناخ کي حفظ کول باقا عده د یو فن په جېت گر چېدل و، او پوره پوره کتاب يادول دوی ته هیڅ خبره نه وه. بيا هم د ژبي، لهجي، تلفظ او د الفاظو درو بدلتنه انکارنه شي ڪپدائ. او د ژباري په وخت یوه ساده خبره تر کومه ئاييه ورسپري. د تحریف (بدلولو) او افسانې امکان هم شته، او د هنيان^{۱۱۶} او ماہنيان فرقو د تفسيرونو اختلافاتو گنجائش هم شته.

موږ تردې وخته دې خبri هڅه کړي ده چي هغه خبri
بيان کړل شي پر کومو چي د ټولو اتفاق دی.

متفق عليه (د ټولو رائي او خوبنې) امور و نتائج

(۱) د دې متفق عليه امور و د مطالعې نه چي کوم امور مخي ته راغلي هغه دا دي چي گوتمن بدھ د خداي د وجود نه

¹¹⁶ بدھ مذهب سلګونو کلونو وروسته په اتلس فرقو کي تقسيم شو. لکن په دې کي دوې غئي فرقې دي. یوه "هنيان (ورکو ټې گاډي)، دويمه ماہنيان (لویه گاډي)". د لنکا او برما خلگ هنيان دي. د بت، چين، جاپان او د شمالي بدھ د ماہنيان منونکي دي.

انکار نه دی کړي، لakin هغه د دې په هکله شه واضح خبره هم نه ده کړي، د کوم په وجه چې د ده و منونکو ته هدایت شوی واي.

(۲) هغه د روح نه انکار خو کړي لakin د تائجو منونکي

و. دغه مسئله بغیر د روح د وجود د تسلیمولو یو ګام هم مختنه نه شوه تلى. په دې ده دې د حل د پاره د کرم نظریه رامخته کړه او دا یې په یوه توګه غیر فاني و ګرځوله او ورسره یې په وجود کې د راوستلو باعث و ګنله. لakin هغه د دې سوال هیڅ خواب نه وویلو چې انسان وروم بي خل ولې په وجود کې راغې؟ هغه وخت خو هیڅ کرم نه، بیانو هغه څه وجه و چې بیا عناصر و صفات د رجحاناتو سره جمع کړل شول او یوژوند یې و بخښي؟

(۳) هغه د دیوی او دیوتا ګانو دنیا تسلیمه کړه، لakin هغه دوی هم د کرم پابند، او د انسان غوندي فاني یې و ګرځول. لakin نه خو هغه د دیوی او دیوتا ګانو پر ژوند څه رهنا و اچوله او نه یې د انسانانو او د دوی تر منځ څه فرق بنودلو ضرورت محسوس کړو.

(۴) هغه د انسان تر ټولو لویه ترقی نروان (فنا) تر لاسه کول و بنودل. یعنی په اطمینان او سکون سره ژوند او د تل د پاره فنا. دې څیز د انسان د ترقی، د بنه نه بنه جو پېدلو فطري خواهش و اخستي. په هندوستان کې چې خومره مذاهب و هغه د دې منونکي وو چې،

ژباره

له دریاب نه و راوتی دا ګوهر

بېرتهورک شو په دریاب کې دا

ددوی داسی نروان چی دوی دابدی پرخای خاک
نشین کری په هیخ توگه د سکون جوگه نه شی کپدای.
(۵) هغه د رسم مخالفت و کرو. ذات د فرق نه یې انکار و کرو،
او په سنگه کی یې نائی او بهنگی دواړه داخل کرو. داد آریائی
روايات او مزاج خلافه. آريا همپشه د نسل د پاکی تر حده
زياته خيال ساتي. هغوي ټان تر نورو قومونو بنه او لور ګنه،
او هغوي د دود، کلتور او نخبو ډېر زيات منونکي دي. په دې
له سره په دې مذهب کي ډېری داسی نيمګړ تیا وي وې چې په دې
کي د تبدیلی او اضافې بغیر پاته نه شو.

په پېل کي د جپ تپ (عبدات، بندگي، پرستش) نه ډډه
کول او د وجود سختي خلافه، خو وروسته د دهه به کشوانه د
گوتمن په ژوند کي چې کومه تنظيمي بنه خپله کړه په دې کي جپ
تپ، وجود آزاری ټول موجود دي. به کشوان به راه بانه ژوند
ټبروي. د جنسی خوندنه به محروم وي. خير به غواري. زړې
څري جامي به اغوندي. پرنمه بستره به نه پرپوزي. خوشبو،
عطر، غور به نه استعمالوي. صرف ترغرمې به وچ خوراک
کوي، او بیا به تر ډېر و بدي اوسي. دا توله د اسانۍ بر عکس د
وجود ازاری صورتونه دي. په دې توگه مختلف جهان جپ تپ
دي. لاکن د گوتمن شخصيت، د دهه عامه همدردي، دراج کمار
(شهزاده) او سېدو با وجود ډیوه به کشو غوندي ژوند ټپرول د
دهه وجاهت او علمي قabilite یوه خاصه غونښته در لوده او د دهه
په مخ او ژوند کي د دهه تعريف يا زيان را ايستل ډېر زپور کاره.

د اختلافاتو پېل

بیا هم د ده په ژوند کنېي د اختلافاتو علامات موجود وو. د بهنگی په سنگه کېي د داخلې پروخت د لور ذات غړو ډېره بدنه و ګنله. "جګال" د ده خلاف راهبان و پارول. د یو د خو مخامنځ بغاوت کړي. کله چې گوتمن مرشونو په تجهيز او تکفین کېي جګړه پېل شوه، تردا انده چېي د ده مرګ سل کاله وروسته د "ویسالي" په مقام یو کونسل و شونو په سنگه کېي پېخي پرورو ورو خبرو جګړې پېل شوې. د پېلګېي په توګه چېي د بنکرپه لوشي کېي مالګه ټولول جائزدي که نه. د غرمې دا وخت خورلې شي که نه. کله چېي لمردوي گوتی شاته ولاړ شي یعنې د غرمې نه د ماسې پښين خواتنه نو مستې (ماسته) خورلې شي که نه. د بهنگو استعمال جائزدي که ناجائز. چهائی یا ریلی که بې کناره (غاره) وي نود هغه د پاره مقررها او بدوالی جائزدي که نه. د سره زرو او سپینوزرو اینې سو دل جائزدي که نه^{۱۱۷} وغیره.

غرض نوي نوي قوانین جور شول، د گوتمن الفاظنو وي جامي واغوستې. بدنه مذهب هره ورځ یوه نوې چغه بدلو له، او په لړو ورڅو کېي دومره اضافې و شوې چېي د هر ھېواد بدنه مذهب د بل ھېواد د بدنه مذهب نه پېل شو.

د گوتمن نه مخ کېي بدھيان

ترټولوله مخه چېي کومه خبره د گوتمن په هکله وویل شوه هغه دا وه چېي گوتمن پېڅله ويلى و چېي "زه په څلوا پېش رو بدھيانو کېي یويم". چېي معناي پې دا شوه چېي د ده نه مخ کېي ډېر بدھيان راغلي وو، او د ده نه وروستو به هم رائخي. نو په دې

¹¹⁷ لاله لاجپت رائے

تو گه دا وویل شو چی یوبده په دنیا کي راشي، د حقیقت او ربستونولي لاره و بنايي. لکن کله چي دنیا دده تعليمات هر کري نوي با بل بدنه راشي، بيا هغه راهنمائي کوي. په دې تو گه بدھيان رائخي. د گوتم په هکله وييل کېږي چي هغه څلرو ینبنتم (۲۴) بدنه ده. ده نه مخ کي دروينبت (۲۳) بدھيان راغلي دي. د گوتم نه مخ کي چي کوم بدنه راغلي و د هغه نوم "کسيپ" و او د هغه تعليمات چي په "سوت پېک" کي دي د گوتم د تعليمات تو سره ډپر ورته والي لري. نو په دې تو گه د کسيپ او د ده پېش رو بدھيان منونکي په هندوستان کي سراوستي ته نزدي تر خلورمي صدي عيسوي پوري موجود وو، او فاهيان د دي خلگو ذكر کري دي. دا خلگو گوتم بدنه منلو بلکي مرتد یې ګنلو او د دي منونکي وو چي یوبده به رائخي چي نوم به یې "ستر بدنه ياد رحمت بدنه" وي.

د گوتم په هکله دا خبره هم مشهوره وو چي هغه اعلم (لوى عالم، په ډپرو خه خبر) او معصومه ده د زوکري په هکله داسې کرامتونه او د معجزو یقين خلگو ته و بنسودل شو کوم چي د برهمنود خپلو ديو تا ګانو په هکله وو او کوم چي د هر

118 عيسائيانو راتلونکي "متريه بدنه" ته د مسيح نوم ور کري دي او هفوی بدنه مذهب خلگو ته وايي چي حضرت عيسی متريه بدنه ده. مسلمانان د دي مذهبی پيشگوئي په هکله په بشه انداز و بيلاي شي. ولې چي د قرآن له رو یه د رسول کريم تعریف هم رحمت اللعالمين دي، د متريه بدنه سره هم معنا دي. هسي هم د مسلمانانو دا عقيده ده چي دنبي کريم د راتللو نه مخ کي ټولو غنو مذهبی كتابونو کي د ده د راتللو اطلاع موجوده ده.

مذہب د بانیانو په هکله د هغوي په مذہبی کتابونو کي ييان شوي دي.

گوتم د اولوهيت پر درجه

دا خبره هم کېلنه چي گوتم خپله د انسان زوي نئه و هغئه خپله د يو سپين فيل (هاتهي) په شکل د مورپه نس (رحم) کي داخل شو. کله چي هغه وزوکېدی نو حمکي او اسمان هغئه ته سجده و کره، ونه خپله کړه شوه او د ده پرموري ی سوري جوړ کړو او ديوتاګانو د دايانو کارتسره کړو. ولی چي د ده د موردن س نه د داسي جليل القدر هستي د زوکړي نه وروسته د بل او لاد زوکړه مناسبه نئه وه. په دې هغئه د گوتم د زوکړي پراوومه اسمان ته پورته کړل شوه. کله چي هغئه د مورونس (رحم مادر) ته راغي نو دودپرش (۳۲) علامتونه ظاهر شول. لس زره نړۍ (دنياوي) د رنائونه ډکي شوې، پندو سترګي و موندلې، گونګيانو ژبي، او کهو ته غبورونه، کاره سيدهاشول، گوډ پر ګرجبدو شول او بنديان ازاد شول. ټول فطرت په مسکاشو، د حمکي او اسمان ټول مخلوق خوشحاله شو. د دوزخ او رسور شو، د معصومينو په عذاب کي کمي راغي. هغئه لس مياشتني د مورپه نس کي داسي چارزانو ناست و چي د هغه نوري مجسمه صفا بنکاره کېلنه او هغئه په دې حالت کي ديوتاګانو ته تعليم ورکولو او د حق خبره یې ورته کوله.

معجزات

د زوکړي نه وروسته هغئه او وه گامه روان شو او په لور غږيې دا وویل چي "زه د ټول عالم مختار او مالکيم او دا زما اخرنی ژوند دی". کله چي د زوکړي وروسته د مذہبی رسوماتو

مطابق ورومبی خل مندر ته د دیوتاگانو مخي ته يې یورو نو
تول بتان د ده په تعظیم کي ولارشول او د ده په پبنو کي په
سجدو پرپوتل. کله چي د ده د تعلیم د پاره د لپري لپري نه
استادان راوغونستل شول نو هفوی په ورومبی ورخ دا معلومه
کره چي هغه په هرفن او علم کي د خپل استادانو نه ماهر او کامل
دي. په ژوند کي يې هم داسي ډپري معجزي ییانپري، د پلگي په
توګه هغه خواره ديو ځای نه تربل ځای پوري په الوتوتلى و.
تخيل يې تردا ځای پرواز و کړچي د تبلیغ په شپږم کال کي هغه
په الوتوترا سمانه ورسپدی چېري چي هغه په تشنې دیولک¹¹⁹
کښي خپلي مرې مورته د شريعه تعلیم ورکړو:

د گوتمن د مر ټبدونه وروسته کله چي د ده یومري د
کاسيپ "دا خواهش و کړو چي کشكې ده د گوتمن د پبنو یو وار
زيارت کړي واي په کوم چي د چکروتی راجا گانو علامات او
نخبسي موجودي وي نود گوتمن پښې پخپله د کفن نه راووتې او
چي کله هغه خپلي سترګي پرولګولي نو بېرته داسي په کفن کي
د تنه شوي چي نه خويوه غوته خلاصه شوه او نه یو ځای کفن
څيرې شو.

ددې سره سره په هر ځای کي د بدنه عقیدت مندانو د
خپل هپواد برتری بنکاره کولو په خاطرد گوتمن په ژوند کي يې د
داسي واقعاتو اضافه کړي ده چي نه خويې عقل مني او نه څه

¹¹⁹ تشنې دیولک: د بوده یي مذهب مطابق په اسمان کي هغه ځای چېري چي د مړو
ارواح او سپېږي

¹²⁰ بهگوان گوتمن بدنه (هندي) مصنفه جناب بودها نندجي او پنډت چندر کاپرشاد
جي.

تاریخي ثبوت لري. د پلگي په توګه د لنكا خلگو پچلو مذهبی کتابونو کي داليکلي دي چي گوتمن درې ھلي لنکاته راغلى دي او د هغه غابن په لنکا کي بسخ دي. دوي دا خبره کوي چي د گوتمن د سوئولو وروسته "ارهات کتم" د ده غابن د چتا (د سوئولو ئاي) نه راوا خستو او دا مقدس يادگارونه يې لنکاته راورو. د برماء او د سیام خلگ هم د خپلو هپوادو په هکله د داسی واقعاتو او يادگارو مدعی دي او بنې مالگه مصالحه پري لگوي او فرضي قصې د واقعاتو په ھېثيانيوي.

د "ماهنیان" فرقې خلگ کوم چي په تبت، نېپال، چين، جاپان او په منگوليا کي او سپري دي مذهبته يې داسی جامه ورپه غاره کړي ده کوم چي د "هنيان" فرقې خلگ يعني د لنکا او برما بدھيانو د اعتقاداتونه بالکل پل څيز جوړ کوي دي.

قطبي (شمالي) بدھيان او گوتمن

د دي شمالي بدھيانو په نزد د دھيان (استغراق، د خداي په ياد کي ورکېدل) پنهانه منزلونه دي، او د دي دنيا پورته د ديوتاكانو دنياده. او د هغې پورته د برهما شپا پس دنياوي يابرهم لوک دي. د هر دھيان سره درې برهم خلگ تړلي دي. کوم سپري چي د استغراق منزلونه په دي دنيا کي ترسره کړي هغه نهم برهم لوک (عالما رواح) ته ورسپري. څوک چي خلور دھيانه پوره کړي هغه لسم يا يو ولسم برهم لوک ته ورسپري. نور لوکونه هلتنه په دھيان سره ترلاسه کېږي. د هرودرو لوکو سردار يو دھيانو بدھ دی او تهول برهم لوک هم په دغه پنهانو دھيانی بدھوانو باندي تقسيم دي. د هر دنياوي بدھ يو همزاد دھيانی بدھ وي. هغه دنياوي بدھ فاني دي، لakin سماوي (ابدي) بدھ يعني

دھیانی بدھپاتھوی. پنځه دنیاوی بدھیان هغه دی په کوم کي چې درې د گوتمنه مخ کي راغلي دي، خلورم گوتمن خپله دی او پنځم "متريه بدھ" راتلونکي دي. ولی چې د دھیانی بدھیانو تعداد غیر محدود دي. په دې دا سوال پیدا کېږي چې په پنځه بدھیانو کي برهم لوک ولی تقسيم دي؟ د دې ټوابدا ورکول کېږي چې د دنیا په واروار ورانېږي او جوړېږي او تردې ميعاده ترڅو چې د دنیا ده. دې ته کلپ (د خداي یوه ورع، چې زر کاله ده) ويل کېږي. په کلپ کي صرف پنځه دھیانی بدھیان او د هغوي او تار (پیغمبران) دنیاوی بدھیان وي. د دې موجود کلپ پنځه بدھیان دي. د بتا او نپالد بدھیانو د دې نظرې نه هیڅ تسكین ونډ شو. هغوي په لسمی صدی عيسوی کي په دې سلسله کي یو واجب الوجود بل زيات کرو چې ورته "ادي بدھ" ويل کېږي. د دوی عقیده داده چې ادي بدھ کوم چې همېشه او همېشه به یې د پنځه بدھیانو په ذريعه پنځه دھیانی بدھیان د ځاننه پیدا کړل (يعني د خپل وجود نه). دې دھیانی بدھیانو د خپل عقل او قوت فکر په ذريعه له خپل ځاننه پنځه بدھستو پیدا کړل. دې بدھستو یا خپل د عقل و دانش نه کاروا خستو او په یو غير مادي جوهر کي یې یوه مادي دنیا پیدا کړه. زموږ دا موجوده دنیا د خلورم بدھستو تخلیق کرده ده. د کوم نوم چې "اولوکي تسور" دي. او د غهه بتا دلائي لاما په صورت کي طاهرېږي.

سرحدی بدھ: د سرحدی بدھیانو پر دې هم تنده ماته نه شوه. هغوي د مرۍ کول (قتل کول) عادي انول او د "شیوجي"

پجاريان². نويما چي کله "اسنگ راهب" هلتنه په شپرمه صدي عيسوي کي بدھ مذہب خور کرو نو دئي مذہب ته یوبيل رنگ ور کرو. اسنگ د بدھو برهم لوک يو ٿه خاص لوک سرحدی ديوتا گانو ته ور کړل او سرحديانو ته یې وویل چي دا ديوتا گان هم بدھ پجاريان او د "لوکي تسور" منونکي دي. دئي سري کوډي (جادو) مترزده کول هم بدھ مذہب په رياضت کي شامل کړو. د دئي تيجه دا وخته چي په بدھ مندرونو کي د مختلفو ديوتا گانو و بتانو مخي ته عبادات کول یورواج جور شو او صرف دغسي هغسي رسمي رسمنه د مذہب جزنه بلکي باقاعدہ مترويل او ٿه کوډي ووډي کول د بدھ مذہب خاص عناصر جوړ شوي.

---

¹²¹ په مو亨جودارو کي چي کوم اثار موندل شوي دي، دئي نه ثابتپوري چي د شيو د آرياؤ نه مخ کي دراور منونکي وواو آريما چي راغلل نويي چيل کړ. وکورئ د ڈاکټر ايشوري پرشاد (تاریخ هند) مخ ۱۴ او ۶۳

باب، ۶

د سنگه کونسلونه او اختلافات

په دې امورو ئان پوهول چي ددي مذهب خور بدن
خنگه و شوه، او په خپلو کي يې خەئەختلافات وو او دې بېل
بېل صورتونه ولې خپل کړل؟ د سنگه د تاریخ او د دې د
کونسلونو د فېصلو په هکله هم علم ضروري دي. په دې باب کي
په اختصار سره هم په دغه امورو بيان شوي دي.

لومړۍ کونسل

د گوتمن بدنه د مړيني نه وروسته لومړۍ کونسل
(غونډه) ۱۸۸۴ق، په راج ګھږي کي دراجا اجات سترو په
مشري کي وشو. دې صدارت یو عالي مرتبه مواري "مها
کشپ" کړي و. دا کونسل د پېشكال په باراني موسم کي پېل
شو او برابرا اووه مياشتی جاري و. په دې کي پنځه سوه راهبان
شريک وو. بقول دکني بدھيان چي په هم دې کونسل کي د بدنه
تعلیمات سوتر "مختصر و جامع نظم" په شکل کي واپول شول
او د "ترداد" په نامه په زمزمه سره یاد (حفظ) کړل شول. د دوى
دعوه ده چي هم دغه ترداد و روستود تري پټک په نامه سره
ونومول شو. يعني تري پټک په معنا لفظ به لفظ ترداد د.
لو پدیع ڇورخین دا دعوه صحیح نه بولي. هغوی وايی په تري
پټک کي داسي داخلي ثبوتنه شته چي دا خبره د منلو ده چي د
دي ډېري برخې یقیناً گوتمن بدنه د مرګ نه وروستو تيار کړل
شوې دي. په دې، دې ته خاص ترداد نه شو ويلاي. د دې د پاره
دا امر قابل لحاظ دي چي په "دیپ ونس" کي چي کومي خبری د

¹²² رائس ډیوډس

ترداد ییان شوی دی هغه د دی پر خونه پری بپلي دی کوم چي په تري پتک کي یې ورکپري دی او د دواړو موضوعات هم یو بلته ورتنه نهه دی. په دی معدوم (نابود کړل شوي) یا مفروضه ترداد تري پتک ګنل د عقل خلاف خبره ده.

بهرحال دومره خوتول مني چي په لومري کونسل کي د پری پرپکري شوی وې، او منظم سوترونو کي چي یې څه په یاد کړل د هغه خهنا څه برخه په تري پتک کي ضرور شته.

دويم کونسل

ددې نه وروستو تريوه صدی پوري د هیڅ یو کونسل معلومات نشته. البته تقریباً د یو په صدی وروستو د ویسال پر مقام یو ستره جلسه وشوه. د دی کونسل وجهه دا وه چي څه راهبانو د سنګه د قاعدي خلاف ورزی پیل کپري وه. لهذا یو په ډلي به پر بلی ډلي دا تور لګوی چي هغه د شریعت خلاف پر امور ترسره کوي. نو په دې دا سوال پورته شو چي د دې ټولو امورو متعلق یو قطعی پرپکره وشي چي آیا د دې د کولو اجازه شته او که نهه.

دا خلافاتو بنیادي امور هغه وو چي موبد د دې نه مخ کي ییان کړل. يعني د غرمی خوراک د زوال تروخته خورپلی شي که نهه، په دې وخت کي مستپي (ماسته) یا چکه خورپلی شي که نهه، سره زر، سپین زر راهب اخستی شي که نهه وغیره. د پر بحث نه وروستو دا پرپکره وشوه چي دا تول امور مثل سابق من نوع به ګنل کپري. لakin جدت پسندانو ته دا خبره بنه نهه ولګډه، او د هغه وخت نه دو په ډلي (فرقپي) جو پري شوي. د دواړو به ئahan ئahan ته کونسلونه کېدل، او هر جماعت به ئahan بنه او دويم بد ګنلو

هشە کولە. د منھنى اختلاف پە وجە قصە دا ئاي تە را ورسپە
چى بودھى راھبان پە اتلسو ھلوكى سرە ووبشل شول. اوھرى ۋۇ¹²³
د صداقت او حق پىرىتى دعوپدار ئە.

درېيىم كونسل

درېيىم كونسل داشوک دباچا جورپىدو وروستە پە
اتلسەم کال كىي پە پاتلىي پتر (پتنە) ۲۵۲ق، مكىي وشۇ. پە دې
كونسل كىي زركسە بزرگ تىرين راھبانو شرکت درلۇد او ددى
صادارت تىيسە¹²⁴ ولد موگلىي و كرى. پە دې كونسل كىي د بدە
بىودلى لومرىي ھل سوتىي او لىيكلې بىنە "تىري پەتك" پە نامە
سرە اختيار كىر. دا حكام، هدایيات، قوانين او قاعدى د نظم پە
شكىلىي ولىكىل شول، او پە واروار پە تىكرار يى ور حفظ كىرل.
دا كونسل ترنەھە مىياشتۇپورىي جارىي ئە او هەم د دې پە نامە
اشوک ھە پىغامونە ولپېل چىي پە غرو باندى كىنە¹²⁵
(پېرىليكونە) دى. د مىڭدە باچا "پىاداسىي" (رحم دل) د سنگە
پە هەركللىي كىي د ھەندى خير دعا كوي.

محترمو بزرگانو! تاسو خبرىاست چىي زە د سنگە او د
بدە شريعت خومە عزت كوم او دا خومە محترم گىنم. محترمو
بزرگانو! بزرگ بدە چىي شە فرمائىلىي وو ھەنگە ڈې مناسب وو. كە
مۇ بىد دە شريعت خپل ماخذ جور كىرو نوبە رېبىتونى قانون
(شريعت) تر ڈېر ورخۇپورىي قائم شى. محترمو بزرگانو! زە

---

123 مهاونس

¹²⁴ tissa

¹²⁵ گىاتە نزدىي يوه غوندەي ھە، پروفېسر مكرجىي دې ئىحي تە "بھيرو" او رائىس ڈيودس "بىر" وايى. لەكەن ڈاكىر ايشورىي پەرشاد دې تە "بارابار" وىلى دى.

حسب زیل کتابونه د شریعت کوم چی د مقدس بدنه د خلی نه
الفاظ راوتی دی دغسی گنهم.

ونپی سموکس (دونپی جوهر) الیه وسالی (دنیاد حق
پرستان) انگیت بهیانی (د مستقل و پره) منی گاتها (د تهلا
سندری) مهنه سوت (دقلا سیرت) اپسه (د ټول پتر
سوالونه) مهارا هل سوت (در اهل کونصایح)

محترمو بزرگانو! زه هیله لرم چی مکرمه راهبه او مکرم راهب
به داد شریعت کتابونه لولی او پردی به غور کوی او هم دغسی
د دوارو وجود معمولی بدھیان به هم دغسی کوی. په دی غرض
ما دا کنده (لیک) و کرو، او د خپل خواهش اظهار می و کړو:

دا شوک لېرلی مبلغین

دی کونسل د اشوک په وپنا د غمه زیل سیمو ته مبلغین
لېرلوا پرېکړه وکړه. د دی لېرلیک "دیپ ونس" او "مهاؤنس"
سره د مبلغینو نومونو لیکو.

¹²⁶ د اشوک د دی کتبی نه دا خبره خرگند پېری چی هغه وخت دا کتابونه موجود وو او هم دغه قابل اعتبار ګنبل کېږي. لکن په تری پتک کی چی کوم کتابونه شامل دی په هغه کی د دی نوم نشته. ممکنه ده چی دغه کونسل د دی کتابونو نومونه بدل کړي وي. بیا هم د دکنی بدھیانو دعوه صیحنه ګنبل کېږي، چی په تری پتک کی هغه تولی خبری دی چی د اشوک نه مخ کی رارواني وي. په دی چی د تری پتک په لېرلیک کی د اشوک د دوره پر کتابونه شامل دي.

د پیوهس دا خیال دی چی په تری پتک کی "پالی موکه" هغه دی کوم ته چی اشوک "سموکس" ویلی او "تره گاتها" هغه دی کوم ته چی "سنی گاتها" ویلی او په دغه توګه د "انا ګنایانی" د موضوع لړ معلومات په " بتوتو " کی شته. د نورو کتابونو هیڅ معلومات نشته.

مبلغ

سیمه

"مجھتک" ولپرل شو	کشمیر او گاندھار (کندھار)	۱
"مها دیو" ولپرل شو	ہس (د سلطنت نظام د کنی برخه)	۲
"اکھیت" ولپرل شو	ونواس (در اجپوتانہ صحراء)	۳
"باختري" دھمر کھت ولپرل شو	اپرنتک (سرحد)	۴
"مھادھم رکھت" ولپرل شو	مهراسٹھہ (د بمبئی ولایت شمال ختیئ برخه)	۵
"مھار کھیت" ولپرل شو	یون لوک (باختر)	۶
"مجھم" ولپرل شو	ہمنوں (منخنی همالیہ)	۷
"سین او اتر" ولپرل شول	سون بھومی (ملایا)	۸
"مهند" وغیرہ ولپرل شول	لنکا	۹

په ھم دغه کال اشوک یوه محکمہ "دھرم مھاماٹر" په نامه جوڑه کرہ د چاچی فرض و چی د مذہب حقانیت قائم و ساتی او د وحشی، ھنگلی قومونو د پالنی او حقوقو خیال و ساتی.

خلورم کونسل

خلورم کونسل د کنشک¹²⁵ غالباً ۱۴۸ خخه تر په دور کی و شو. په دې کونسل کی تقریباً پنهان سوہ راهبان شریک وو د دې دری ثبوته مخی تھرائی چی هغه وخت بدھ مذہب په دوو فرقو (ڈلو) "استھرویدوار" او "مھاسامگھیک" کی سره تقسیم وو او دا کونسل د دوی د اختلافات تو د ختمولو د پاره راغوبنسل شوی یا جوڑ شوی و د دې کونسل صدارت "سو بندھو" کړی و. په دې کی مذہبی عقائد له سره مرتب کړل شو. درې تفسیرونہ تیار کړل شول په

¹²⁷ د کنشک د تاج پوشی د نپتی په هکله په مؤرخینو کی د پراختلاف دی. هیچ یوه سنده نہ شی بیان پدلای. دا سنده "سرنیواس اچاریه" او "رام سوامی آنگر" د تاریخ نه ور کړل شوی ۵۵.

کوم کی چی "مهادبهاشا" تر تولوزیات مشهور دی. داکتاب د بدھیانو د شریعت په هکله ڈپرہ مستنده ذخیره گھنل کېږي. په دې تفسیرونو کی بقول "هوانسانګ" تریولکه پوري اشعار وو. ویل کېږي چی دا تفسیرونه کنشک د مسو (تانبې) پر تو پولیکل او ییا یې تریوه لویه دروند استوپه لاندی بنخ کړل، کوم چی د سری نګر (کشمیر) سره نزدی ټ. د دې استوپ تراوسه درک نه دی لګبدلی.

هنيان او ماھنيان

ددې کونسل نه خوارئی و روستو په بدھ مذہب کی دوې غتې چی فرقې جو پری شوې، کوم ته چی "هنيان او ماھنيان" ویل کېږي. هنيان هغه دی چی د لرغونی بدھ مذہب منونکی دی، په لنکا او برما کی استو گن دی. دوی دروح نه انکار کوي او د خدای په هکله دا وايسي چی بدھ د دې په هکله هیڅ نه دی ویلي، او موبته د دې د وجود او عدم وجود سره هیڅ کار نشته.

ماھنيان بدھ په ستويقين لري. بدھ یو مافقه الانسان سپری گنهي. د ديوی او ديوتاګانو منونکی دی. په کوډو (جادو) او مترونو یقین لري. په رسمونو عمل کوي او پر خدای یواحی نه بلکې پر ډپرو خدايانو عقيده لري¹²⁸.

د ماھنيان ډلي باني (بنست ايښونکي) "ناګ ارجن" ټ. ده په بدھ مذہب کی بهگتی (تعویز گری، کوډی) او عامه مینه یې دا خلہ کړه، او ورسه یې د خدای او ديوتاګانو نظریه هم شامله کړه چی دا بدھ مذہب نور هم زړه نسکونکي شو.

د "ونست سمته" دارائي ډه چي ماھنيان ډله هندیان، بدھ، ایراني، رومن او دیوناني مذاہبویو کیچری دی، کوم چي

¹²⁸ و گورئ ډ چارلس ايست کتاب

گوتمن یپے دیوہ ڙوندي مثال په تو گه پېنس کپرو او په وچوا او بې جان
اخلاقی اصولونو کي یې ساه واچوله."
دزوال اسباب

دې تفریق او اختلاف چې په کومه طریقه په شمال کي دا
مذہب مقبول کرو، هم دغسی د دې اثرات په هندوستان کي ہپر کم
شول. د دې اندازه چيني سپلانيان "فاھيان ۴۰۰ عيسوي کي ۵۱۸
عيسوي او "ھوان سانگ ۶۳۹ خنخه تر ۶۴۸ عيسوي" په یانونو
کي خرگند پيری، چې بدھ مذہب هم په دې سيمو کي پاته شوی ود
کومو سيمورا جا گانو چې د دې حمایت کوئ. هم دغه وجہ و چې د
اشوک او کنشکانه و روستو صرف په پنجاب (د هند پنجاب)
کشمیر او بھار کي خورخی یې ھان تینگ کرو. په د کني هندوستان
باندي د دې هیخ اثرات نه ولو پدل. د دې وجہ د بھمنو او راجپوتو
راجا گانو سخت مخالفت وو. د بعضو مؤرخينو خودا خيال دی چې د
برھمنو د خطايستلو په وجہ ہپر خلگ عملاً د دې مذہب مخالف
شول. او د "کمال بسته"^{۱۲۹} او "شنکراچاريہ"^{۱۳۰} د وپناو په وجہ خوب دھيان
په ہپر تعداد ووژل شو.

"کمارل بھت" په او ومه صدی عيسوي کي و. هغه د ويدونو عظمت ثابت کرو او
د هغه ٻنولي رسوماتو په سلسنه کي د بدھ مذہب یې ہپر مخالفت وکړ.
شنکراچاريہ د "کراله" په مقام په ۷۸۸ عيسوي کي وزو کېدی. د د ويد ہپر لوی
عالمو، د ئانپيشد، به گوت گيتا او د دواتن سوتري تفسironه ولیکل. دی د جګت
گرو (استاد) په نامه مشهور شو. د ئا په ميسور "دوار کاپوري" او بدری کدار کي متهونه
(مذہبی مدرسی) جور کول او په چول هندوستان کي یې دورې وکړي. بدھ مذہب د
عالمانو سره یې مناظري وکړي، هفو ته یې ماته ورکړه او په زرگونو بدھيان یې هندوان
کړل.

لهذا په "سارناته" کي دانخبي او س هم ليدل کېري چي
هله د هغه ئاي استوپه او بدھي مندرونە يې په واروار نپولى او
برباد كرپي دي. په دې توگە ماسوائى پەلسىمى او يۈولسىمى صدى
پورى پەنپال او بھاركى د كوم باچا "پال" د دې مذهب منونكى و،
پەباته هندوستان كى دامذهب پاته نه و. كله چي د پال سلطنت
خاتمه اسلامي فتوحات و كره نو دامذهب هم خپل د زو كرپي د تاتوبه
ورك شو.

خپلە د دې مذهب په راهبانو او دروپشانو كى دومره عياشى
او حرص، او د وجود دومره اسانى راغله چي او لىس لە دې مذهب بىزاره
او نفترت يې ورسره پيداشو. د بدھ هغه تعليمات چي د اخلاق قوپه
لورتيا كى يې شانى نه درلىود، د توھم پرسى، پابندى، درسمونو او
راھبانو د عياشى په وجھ برباد شواو بدھ مذهب چي د اخلاق قود
صحىح كېدو د پارە جورشۇي و د بد اخلاق قيو مجموعە ھىنى جوپە
شوه. په دې هككە دومره نور ويل غوارم چي داشوک او كىشكە
باچاھانو د مشرتابە چي خومره تعريف و كېلشى، لاكن داد منلو خبره
دە، هم دې باچاھانو په وجھ خير غونبىتونكى بدھيانو تە يې د "دلائى
لاما" د محلونو لار و بىسۇدە، او پەدوى كى يې داسىي اخلاقىي بدى
پىدا كرپي چي دوى د بىھمنو او مسلمانانو پە كمزورو حملو باندى سره
و پاشل شول او د خپل تاتوبى نه ورک شول.

باب ۷

بدھ مذہب په بپلا پلو ھپوادونوکنې

بدھ مذہب گواڈ خپل ھپوادنے و شرپل شو اوپه هندوستان کی ماسواد "سارنا تھے" او "گیا" ددی مذہب منونکی نہ وو، لakin په تولہ دنیا کی ددہ منونکو تعداد بی شمپرہ دی. نپیال، تبت، چین، کوریا، منگولیا، جاپان، برما، سیام، ملایا، جاوا، سماقرا او سری لنکا کی ددی مذہب د تابعینو کثرت دی. په داسی حال کی دا معلوم مول بھ دلچسپی نه خالی نہ وي چی دا مذہب دی ھپوادونو تھ خنگه او په خہ حال کی ورسپدی؟ او ددی موجودہ بنه او اثرات خہ دی؟

موبد ددی ھپوادو اجمالي حال بھ کپدای شي په تپر يو نه يوباب کي په تغيير سره ييان کپر وي، او سددی اجمال تفصيل حاضر دی.

لنکا:

د "تیسا باچا" (۲۵۰ خخه تر ۲۳۰ ق، مپوري)¹³¹ په زمانه کي د هندوستان شہنشاہ اشوک خپل زوی "مہندر" یې د بدھ مذہب د تبلیغ پاره ولپری. مہندر تردا وخته ۱۲ کالاھ د روپشی ژوند تپر کپری و د کونسل په دویم کالا مہندر لنکا تھ روان شو او د ھان سره یې د راهبانو یوه ھله ملکرپی کرھ. دی خلگو تھ تری پتک او د هغه تفسیرو نه په یاد ایزده وو کوم چی په کونسل کي منظور شوي وو. د اتفسیرو نه دوی د پالی نه سنگالی ژبی تھ وارپول.

تیسا د مہندر ڈپرزیات خاطرا او خدمت و کپو. خپلہ یې بدھ مذہب اختیار کپو او د ھنبه د اشاعت امری یې و کپو. ددہ د

131 سوندرس - استھوري آف بدھا زم

مهندريه و پناپه اندو دھپور کي يو "تهوپارام داگپ" (ستويه) هم جو پر کرو چي تراوسه شته او د کومپه هکله چي دا مشهوره ده چي د دې لاندي د گوتمن مغزي هله بنخ دي. دې ته نزدي يو متھه (مذہبی مدرسہ) يې هم د هندوستانيانو راهبانو د پاره جو پر کرو. او د دې پراتھه ميله فاصله باندي يې "مهتل وهار" جو پر کرو چي تراوسه وجود لري. د "تهوپارام داگپ" د جو پولو وروسته د باچاد کوريو خونبئو خپلوانو دراهبې جو پيدلو خواهش ظاهر کرو. د دې د پاره مهندر خپله خور "سنگه سوترا" ورتھه راو غونبته کومه چي د ده سره په سنگه کي داخله شوي وه هغه د نورو راهبانو سره لنکاته راغله او د حان سره يې د بودهي وني يو بنا خلی هم را پری. دا بنا خپه اندو دھپور کي د "روانولي داگپ" سره ولگول شوا د دې تاريخي ثبوت دادي په لنکا کي چي کومه بودهي ونه ده هغه د دې بنا خ ده. نن داد نری ترپولو لرغونې مذہبی ونه ده چي په دې راهنمam سره يې ساتھه کېږي. دې وني ياد دې وني و جررو ته او به رسول داد هر بودهي د پاره د سعادت کار دی.

تيساد شلو كالود حکومت کولو وروسته مرپ شواو
مهندريه د خو ورخو وروسته پسې مرپ شو. د دوی دوا پو د مرگ
نه خو ورخی وروسته "تامل" قوم لنکا فتح کړه. لakin ۱۶۴ م
کي هغه خلگ وايستل شوا او فاتح "دشت گامني" هم د خپل
نيکه تيسا غوندي پدھ مذہب خپل کرو او د هغه مشرتابه يې
پېل کړه. ده دې تعميرات جو پر کړل په کومو کي چي د
"مهاتھوپ" او د "پتيل والا" غتی متهه دې مشهور دی. په دې
متهه کي سواله (۱۲۵) کمبې (پايي) دی.

ددۀ د مرگ نه و روسته در او پر قوم بیا حمله و کره، لakin دوی و تاگامنی په ۸۸ق، م کی د هپواد نه و شپل. دې باچا په لنکا کی تر تولولور "دا گپ ابهیا گری" جور پکرو او هم د ده په دور کی درې سره پتک د حافظې نه د پانی پر مخ منقل شول او د محققنو په رائې چې اصل تعليمات په دې کی تر هېر حده کېدای شي او خومره کتابونه چې د دې مذهب په شمالی هند، نپیال، چین او تبت کی تر لاسه شوي دي او د دې نه و روستو لیکل شوي دي دومره مستند نه دې.

دې نه علاوه د بدنه مذهب په هکله کوم کار چې په لنکا کی و شو هغه په پنځمه صدی کی و شو. ۴۳۰ عیسوی ته نزدې د بدنه مذهب یو مشهور راهب "بدنه گوش" لنکاته راغی. دا سپری ډرلوی فلسفې او عالم و. ده د بدنه مذهب یو هه انسائیکلو پیدیاد "سدھی مائک" په نامه تیاره کړه او د پتک تول تفسیرات یې د سنگالي نه پالي ته وزیارل. د اتفسیرون هه دو مره مشهوره شو چې بقول ډیوډس چې او سیو تفسیر هم په سنگالي ژبه کی په لنکا کی نشته، هغه تفسیرونه چې په پالي ژبه کی په لنکا کی موجود دې په مقدمه کی یې لړ لیک ورکولی شوی دي.

برما:

دلته د بدنه مذهب د ابتدا په هکله پیل پیل یانونه دي. د برا ما خلګ وايی چې گوتمن خپله د لته تشریف را پر دې، لakin د اددوی خوش عقیده ده. په تاریخي اعتبار بدنه مذهب په لومړي ټحل د لته د اشوك د مبلغینو په ذريعه خورشو، خوپه اصل کی ترقی یې په پنځمه صدی کی و شو. کله چې بدنه گهوش لنکاته ۴۵۰ عیسوی د لته راغی نوبده کېدل په هغه وخت کی د اسي رواج نیولی و چې نن په برما کي

جورپىدل د هغه ئاي په رسماونو كي شامل شوي دى. ددى پتىجىه داشوه چىي په هركلى كى پىگورا (بده مندر) دى. او تر ٧٥ زره زيات مذهبى خير غوبنتونكى (فقiran) دى. بدنه و بتانو تە سجدە كول، د مذهبى عالمانو عزت، پىل پىل ارواح خىشە باندى يقين لرل، د دوى مختە د مذهب ييو جز گرچىدى دى. يو معمولي كلىوالدى يوپى ونى مپوه تر هغه وختە نەشي خورلاي، ياد يوه پتىي رېيل نەشي ترسە كېدلاي تر خوچى يې نىت (بازىگىر، شعبدە باز) تە قريانى نە وي كېرى. كومچى دەپە خيال پەدې ونى يىپە دې ئاي قابض دى. بدھ مذهب هلتە او سدا سىيما ت گۇدھ خورشى دى چى گوتمن دا بنودلى دى چى هرسپى د خىلنىك اعمالو پە سوب يو "ديو" يا "بروكى ديوتا" جورپىداي شى او د بد اعمالو پە سوب يو "يىك" يا "پرىيت" كېداي شى او داد يوتا يا پرىيت د يوپى لوبي اروح ماتحت دى گوتمن تە چى "نەت" ويل كېرى. ددى تتو شىمپەر ٣٨ دى. پە دوى كى چى كوميو تر تولولو دى د هغەنوم "بەگ من" دى. نوپە دې وجە دې تەود خوشحالى د پارە دەخناور و قريانى كېرى او شراب خېنىلى كېرى، كومچى د گوتمن د قانون بالكل خلاف دى. هغۇرى د خىلوا خترونۇ پر موقع بىنە خوشحاليانى كوي، اتنونە كوي، سندري وايى او خيراتونە كوي. هغۇرى گلان، د گلونو هارا و نور د نذر خيزونە د ئان سره اخلى او بدھ مندر تە ئىي. هلتە پە گۈدوشى او د بدھ بنودلى الفاظلىلىي. "انيك" د كە "اناتە" (تۈل فانى دى) تۈلد حوسائى نە خالىي او تۈل غىر حقيقى دى. د خىرور كولو (منتور كولو) و روستە تولەشپە اتنە او تىدار تون (تەھىير، سينما) كىي تېرىوي. دغە تىدار ئىھىم دغە مندر پە دالان كى كېرى او خوک د دولت خېنىتن (رئىس) ددى خىچ پر ئان اخلى.

داخترونو ماسواد خوشحالی یوه بله خاص موقع، دیوه مذهبی راهب د مرگ ورخ وی. د چندی لر لیک خلاص شی او یوغت رقم جمع کرلشی. د چتا (د سوئولوئهای) شاوخایو عمارت جور کرلشی. د پری نخبنی ولگولشی او قسم‌قسم رنگین پروغونه ولگولشی. لویی تماشی او انتونه کپری. په منع کی مپری په شاتو (شهدو) او پر طلا (زربلخ) کی و پیچلشی. چی کله بی په د سوئل ورخ راشی نوی په یوه د اسی غونهای کنبپردی چی سیاپی په یوه رسی و تری. دوپه دلی جوری شی او د دوارو تر منع رسه کشی پیلشی. کوم خوک چی دارسه کشی و گتی هغه د تولو اخراجات تو ذمه واره شی.

حقیقت خود دادی چی دا خلگ حانته بدنه وایی، لakin په دوی کی اکثره پر خدای او روح یقین لری او پر ته له نروانه دیوه جنت منونکی دی. چبری چی صالح او بنه خلگ و لارشی او د دیوتا گانو سره بنه په خوشحالی ژوند تپروی. عیسائی مشین بنه په قوت سره خپل کارتنه دوا م بخنبلی دی، او تراوسه تقریباً په سوا کرور او لس کی یې په مشکل سره یوپه برخی عیسائی مذهب خپل کپری دی. لakin د دی په رامید کپری چی آخر الذکر مذهب فروع (خورپدن) به منحی ته راشی.

(نوت: باید دایاد و ساتو چی دالیک په ۱۹۴۲ کی لیکل شوی دی)

تبت:

په دی هپواد کی بدنه مذهب خه خود اشوک مبلغینو خور کرو او خه د کنشکا په دور کی. لakin حقیقت دادی چی د لته د دی مذهب خورپدن باقاعده په او و مه صدی عیسوی کی و شوه، چی هلتنه د هغه ئهای با چادوه و دونه و کرل. یوه چینایی او یوه نپالی شهزادگی.

وه او دادواری بدنه مذهب منونکی و ختلی. ددی شهزاد گیانو په وجه بدنه مذهب خور بدنه په بت کی په دومره تپه و شوه چی دسلو کالو و روسته ددی حای راجا با قاعده خلگ هندوستان ته ولپل او به کشویی را غوبنستل، او دا بدنه مذهب ددی هپواد ته را ارسپد. دله یی هغه وخت ددی مذهب منونکی او هفوی یی د حان کولو په هکله هپری انسانی قربانی بنه په زورو وی، هله دا لس په خیال په غونه یانو کی گام پر گام ارواح خبیشه خپل استو گن حایونه جور کری وو او یو کار هم دوی د خوشحاله کولو پر ته نه شو کبدلای. نو په ددی تو گه مذهبی پیشواؤ ددی موقع نه گته تراسه کره او بدنه مذهب ته یی بیوه مخصوصه جامه و په غاره کره. ددی خلگو عقیدی او سدادی.

د گوتم نه علاوه نور بدنه هم شته. لakin په هفوکی مخصوصه پنځه دی. گوتم دوی درېیم پیش رو او راتلونکی "مهتریه (مت) بدنه" (رحمتی بدنه) او په دوی کی د هر یو بدنه درې خهري وی. دو هاسمانی او یو ئمکنی. اسمانی بدنه خود هیانی بدنه او بدھستو بلل کېږي او چمکنی صرف بدنه بلل کېږي. په ددی تو گه د موجوده کلپ د پاره د پنځلو س بدھیانو لړلیک و شوچی په اصل کی پنځه دی.

دھیانی فکری بدنه، بدنه هستو (د فکری بدھیانو دویمه شهره) او منشی (انسانی) بدنه.

منشی	بدھستو	دھیانی
کرکو چند	سمانت بهدر	درو چن
کنگ منی	و جرپانی	اکشوهیه
کیسیپ	رتن پانی	رتن تھمبو
گوتم	پدم پانی یا اولو کشیور	رپتابه
متر بدھ	و سوپانی	اموک سده

دغه اولو کشیور چی د گوتمن په شکل کی راغلی و د "دلائی لاما" یا تبت د صدر مذهب بنه به خپلوی. دلائی لاما خه معمولی انسان نئه دی بلکې د هغه درجه د "ادی بدنه" یاد خدای "وروستو ده".

دی نه علاوه بتی بدھیو ازلی یو ابدی یو نور مجسم یو قادر مطلق یو د عقل کل، یو د بخت کامل، یقین هم لری او په دوی کی و هریوه ته پل پل خدای ویل کېبی. بیانو دله "دیویانی" هم دی کوموتھ چی "نار" ویل کېبی. یوه ناره خود کشیور کورودانه ده او دی ده غودوا پوشہزاد گیانو بنه خپله کرپی وہ کومی چی تر تولو له مخد بدھ با چاد بتنه را واده کرپی وې.

یوه دویمه ناره ڈبره بدرنگی خهره لری. د دی درې شکلونه او اته لاسونه دی. په دی کی د یوې شهره بالکل د سور (خنچیر) غوندی ده. د منگولیانو دا یقین دی چی داد "زار روس" په شکل کی هم په دوی کی د یوې زبې بدنه شوې ده.

دی نه علاوه خه پریت (پری) هم شته چی تر ڈبره حده بدرنگی او وپرونکی شکلونه لری. په دی وجہ دوی ماتحتین د شیطانا نونه وپرېبی. د دی پریتونو هم د دوی په شکل کی بنخی دی او دا تول تر ڈبره حده وپرونکی او ظالمان دی.

بیاد دنیا په خلورو کونجونو خلور عنفریت با چاهان دی، او دوی هم خوشحاله کول ضروري دی. هیچ یو کار پر ته له دی با چاهانو د خوشحاله کولو چېری چی وی نه ترسره کېبی. بیاد جهننم ملک "یم" هم شته. د چا زېرنگرانی چی اته اورونه او اته زمه ری (یخ، سور) دوزخونه دی. د یم د کوروادنی نوم "اهمامو" دی. دا دوا په خوشحاله کول تر ڈبره حده ضروري دی.

ددوی ماتحت یا په زرگونو په بپلا پلو جنسونو کي دپان او پريت دي، او د هريوه خوابدي کولو باندي مصييتو نه زياتپري.
 د تولو په آخر کي په سلگونو بود هي پيران دي او په دوی کي د هريوه بت (مجسمه) اينبودل او د دوی عبادت کول د شواب کاردي. د مذهبی خلگو پيل اقسامونه دي. د تولونه لوره درجه د "لاما" ده. دا په دوه قسمه دي. يوزپري خولي او دويم سري خولي والا دادي. د زپرو خوليوا لا واده نه شي کولاي، سري خولي والا واده کولاي شي. د ي نه علاوه دراهبانوبې شمپره تعداد وي. دوی خپل وجود په ھپرو سختيو او مصييتو برداشت کولو باندي اموخته کري. يواخي د او روي په دروكى، په خاهانو کي پراته وي. خوراک، خبناک، جاماي او هر خيزنه بې پرواھ وي.

دلائی لاما:

دلائی لاما د مرگ نه نهه مياشتی وروستو خومره چي معشومان زپري په دوی کي نوی دلائي لاما منتخب کېري. د انتخاب طريقه يې ھپره دلچسپه ده. تول معشومان په يو ئحای کي جمع کړل شي، د مرپي دلائي لاما مختلف خيزونه يو ئحای کړل شي او په دې کي نوره ھپر خيزونه ګډ کړل شي. کوم معشوم چي د دلائي لاما خيزونه خوبن کري او نور شامل کړل شوي خيزونه نه کري خوبن، هغه دلائي لاما ګنهل کېري يا منل کېري. فکر دا کېري چي هر خوک خپل خيز خوبنوي يا مينه ورسه لري، په دې تو ګه په دې معشومانو کي د کوم په صورت کي چي دلائي لاما دويم جنم اخستي وي، خپل خيزونه پېژني.

دلائی لاما و روسته "لاما اعظم تشن لمپو" وي. او دده ماتحت بیا پر لامه اعظم او یوه "راہبہ اعظمہ" وي. بیا ددوی ماتحت ڈپر لاما او راهبات وي. نو په دپ و جه په بتت کی دلاما ڈپر کثرت دی. او په دپ غرۂ ایزہ سیمه کی تردرپی زره زیات صومعی (عبادت خانی) دی.

ددپی لاما او مذہبی پیشواؤ پراولس ڈپر زیات اثر رسوخ دی. هغوي ددپی مذہبی خلگو هر کارپه اخلاص بلکپی د مریانو په شان ترسره کوي. ددپی اثر و جه یوه خودا ده چی د دپی بدھی تعليمات او د پیشواؤ د نفس کشی سکھ د دوی پر زپو پرتھ ده. بل دوی دا گنھی چی لاما د دوی او د ارواح خبیثه تر منئ د یو دپوال چیت لري. که دی د دوی حفاظت و نئ کرپی نو پریت به دوی ڙوندی پرپی نپدی.

چین :

ویل کپری چی بدھ مذہب په دویمہ صدی ق، م کی چین تھ ورسپدی. لakin په تاریخي اعتبار په ورمبی صدی ق، م کی هیخ یو درک نئ معلوم پری. په دپی صدی کی شہنشاہ چین "مینگسائی" یو خوب اولیدو، د کوم په موجب دھپه خپل سلطنت کی د هندوستان نه د دپی مذہب مبلغین را غوبنسل. لakin د شہنشاہ د هخوب با وجود دپی بودھی مذہب تر درو سوو کالو پوري هیخ خاص اثر نئ کرو قائم. د دپی وجہ دا و چی په چین کی دوہ فلسفیانہ مذاہب موجود وو، د کوم په وجہ هلتھ یو نوی او نابلدہ مذہب زر پینپی نئ شوی تینگولای.

لومپی مذہب "تاوی" دی او دویم مذہب "کنفوشی". تاوی مذہب د کوہ و او جادو په وجہ او کنفوشی د اخلاقیات و د

درس په وجه د به مذهب په نسبت په اولس کي کم کشش نه در لود. بيا هم بدنه مذهب و رو و رو خور شو. لاوس هم د دي حالت داسي دي چي يوه چيني ته هم خالص نه شو ويلاي. چينايان چي په هر مذهب کي خپل د خوبني نکات را پيلوي، هم دغسي دوي بدنه مذهب خپلولو سره سه د خنه خه جور کرو.

په در پيمه صدي عيسوي کي د دي مذهب خه لبر اشاعت و شو او په خلورمه صدي عيسوي کي چي کله "شي هو" شهنشاه شونو چينايانو هم بدنه جور پيل کرو.

دي نه و روستو په چين کي چي کله د دي مذهب په هکله د خلگو دلچسپي پيدا شوه نو فاهيان (پنچمه صدي) هوان سانگ (شپرمه صدي) او آئي تشنگ (اوومه صدي) کي چي کله هندوستان ته راغل نود دي ئاي نه يي د به مذهب د بر كتابونه د خانه سره يورل. داخومره كتابونه چي دي هغه د فاهيان په نقطه نظر ليکل شوي دي. په دي توگه د چين بدھيان د شمالی هند بدھيانو مقلدين (اقتدا کونکي) دي.

د چين او د تبت د بدھيانو تر منع فرق

لакن په سيمه اي زه کچه په دوي او د تبت په بدھيانو کي ترده پره حده فرق دي. هغه غتيي غتيي خبري داسي بيان پندلای شي.

(۱) په چين کي د تبت نه کم ديويانی او ديوتاگان دي. گواه تبت د خلگو غوندي هم دلته بدنه، بدھستو، پير او عفريتيي (پيريانی) ديوتاگان شته.

(۲) په چين کي را تلونکي بدنه يعني رحمتي بدنه ديو معمولي ديوتا چييت لري او د هغه خهره هم پشه ديوه مسکي پنه سپري غوندي وي.

(۳) مذهبی خلگ په خاصه توګه یا به کشو او لاما پر ذليل بولی او ددوی هیڅوک عزت نه کوي. ددوی اخلاق هم صحیح نه دی. حالانکې د خپل اثرور سوخ د پاره هغوي ډول ډول په خپل وجود باندي سختی تپروي. تردا آنده چې پر خپل خریلی سر سره سکروتہ کښې پر دی او دعا غواړي. ګوتی او لاسونه په سرو سکروتکی ووهی او په سوچولو یې تک توروا پوي. ددوی خهد نفرت یوه وجہ داده چې چینایان خاندانی ژوند تپرول خوبنوي او دوی د هغه مخالف دي.

(۴) په دیویانو کي چینایان په خاصه توګه د رحم دیوی "کونین" ډپره خوبنوي او د هغوي و عکسونو او بتانو ته په ډپراحترام او میني سره عبادت کوي.
جایان:

په دې هپواد کي بدھ مذهب د کوريانه په کال ۵۵۲ عيسوي کي راغي. خپله په کورياكې دا مذهب په خلورمي صدی عيسوي کي راغلی و. هغه وخت په جاپان کي دوه مذاهبه خورو و. یو "شنتو" مذهب او دویم "کنفوشی". کنفوشی خو هغه د چین د اخلاقو ترجمان مذهب دی، لakin شنتو مذهب خاندان د بزرگانو، مشرانو، ارواح او مناظره فطرت د قدرت په عبادت پوري اړه لري. د دې سره هغه د دې تعلیم هم ورکوي چې "سیکا دو" یعنی د جاپان شہنشاه یو معمولي انسان نه و. بلکې هغه د لمرد دیوی زوی و او د هغه په شان کي الوهیت (خدایی، معبودیت) خرگند پېږي. دغه وجه ده چې شنتو مذهب له وخته د جاپان دولتي مذهب او سېدلی دی.

نو چي ڪله بدھ مذہب جاپان ته ورسپدو نو هغه د دوا رو مذاھبو سره لاره يوره. تردا آنده چي د بدھ مذہب جاپاني مشر شهن شاه "شو ٿو ڪوئيشي" دغه قول ڌڀر مشهور د چي " شتھو، ڪنفوشي او بدھ مذہب " ديو پوني درپي بنا خه دي ". نو د دپي با چا زير اثر شاهان جاپان د دپي مذہب مشرتابه يي پر ئحان وا خسته. نوبالاخري په اتمي صدي عيسوي کي د شتھو " ديو تا بدھ ستو " ومنل شواو شاه جاپان د دلائي لاما پيام رسو نکي ومنل شو .

داصور تحال تردو ولسمي صدي پوري ۽. لakan ڪله چي د عيسائیت اثرات په زيات ٻڌو شول نو بدھ مذہب يوه بله چُغه په غاره کره. په دپي کي د " هونن " د تبلیغ (۱۲۱۲، ۱۱۲۳) عيسوي نه " جودو " نومي يوه نو پي فرقه جو ره شوه. دپي فرقې د روح وجود تسلیم ڪرو او د خلاصون د پاره يي پر " اميدا " باندي د عقيدي وو يلو. د دوي په نزد لکھنو ڪلونو منځ کي " اميدا " په انساني بنه زپرپيدلي ۽ او دنيا ته يي د خلاصون لاره بنو دله. داخل گ " اميدا " ازلي او ابدی گنهي او وايي چي مورد چي په کي او سو، حرڪت کو و او په وجود کي رائحو، دي. شه موده ورو سته په جودو کي هم لڀر تغيير پيدا شوا او د دپي نوم " جودو شن " شو .

دويمه بدھ فرقه د " زن " په نامه سره نوم پري. داد جاپانيانو ڌڀر په زره پوري مذہب دي. په وجود د سختيو ٿپرولو

¹³² JODO¹³³ AMIDA¹³⁴ JODOSHIM¹³⁵ ZAM

او جو پولو قائل دی او غور او فکر (گیان، دهیان) ته ترجیح ورکوی. دې فرقې په جاپان کي لوی لوی مفکرین او عملی خلگ زېرولي دي.

درېیمه فرقه "نیچرن"^۶ ده. دوی په دې خبره زورکوی چي د هرامر د فېصلې د پاره باید چې "سوترو" ولوستل شي کوم چې گوتمن پرېبنۍ او د مفسرینو او علماء پر رایو چې یقین ونځ کړئ. د دې فرقې په وجه په ټولنه کي مزموم رسومات ورک شول، ولی چې خلګو د بدھ مذهب کتابونه ولوستل پېل کړو.

بهر حال په جاپان کي د بدھ مذهب ارتقائي سفرنه دا خرگند پېږي چې بدھ مت کله چې هم په یو غیره پوا د یا مذهب کي داخل شوی دی نود هغه هپواد ډېري خبری په کي شاملی شوي دي او ډېري داسي خبری کومي چې هپواد والود طبیعت خلافی دي، پرېبنۍ دي.

په جاپان کي د نورو هپوادو په شان بدھ مذهب رسپدو سره دروح قائل شو. دیوتا ګان او دیویانی یوازلي او ابدی ذات منونکي شو او د کرم (کرما) جګړې یې هېري کړې. د جاپان ظاهري مذهب چین و مذهب ته ډېرو رته دی. البته دلتہ دیوتا ګان، اسماني خدايان ګنډل شوي. دا خالق هم دي، ازلي هم ابدی هم او قادر مطلق هم. د دوی نومونه "دینې چې او اميدا" دي. په بدھستو کي کونو (چیني کونين) ډېره په زړه پوري ده او هغه د اميدا سره په جنت کي ملکه ده او د دوی د اجازت نه بغیر هيڅوک هلته نه شي دا خلپدای.

دې نه علاوه نوري ڦپري ديوياناني او ديوتا گان شته چي پر هفو
باندي د دوي يقين د. هغه په دې چي جاپاني بدنه مذهب د
ڦپرو ديويانو او ديوتا گانو منونکي او د هفوی عبادت کونکي
دي. لakan د دې خبر و با وجود د بدنه مذهب راهبانو پراولس
باندي هيچ خاص اثر نشته او دوي ته جنتر او منترو والو ما سوا
خلگ په بله ستر گنه نه گوري.

نپیال:

په نپیال کي چي کوم بدنه مذب دی پر هفعه باندي د تبتي
بدنه متاثرات پراته د. هفوی هم د سيمه اي زه ديوی او
ديوتا گانو منونکي د. لakan سره له دې چي د نپیالي خدائی
منونکي هم دي او گوتمن انسان بلی. بناغلي هو گن چي د هفعه
حای د بدھيانو احوال بیان کرپي د او د خپل یو بدنه ملگري
حواب یې داسي بیان کرپي دی چي د ده په سوال کولو یې و ده ته
ورکرپي د.

بدنه خوک دی؟ هفعه خدائی دی، خالق دی، نبی دی که

پير دی؟ هفعه د اسمان نه پيدا شو که د بنئحي دنس نه؟

حواب دارا ڪړل شو. په سنسکرت کي د بدنه معناد
عقل منده، یا هفعه چي د هفعه معلومات د عقل نه کپدای شي،
او داد خدائی د نومونه یو دي، د کوم په وجه چي موږ و هفعه ته
او هي بدنه هم وايو چي هفعه مخلوق نه بلکي خالق د. ساکيه
بدنه (گوتمن بدنه) دنياوي دی او انسان د. د حقيقی بدنه په
عبادت کولو هفعه ڦپر لور مقام ته ورسپدی او هفعه نروان تر لاسه
کړو. موږ په دې هفعه ته بدنه وايو.

کوچین، آوا، فارموسا وغیره:

کوچین، آوا، فارموسه، جاوا او په سماټرا کي بدنه مذهب په خلورمي، پنځمي او په وروستيو صديو کي د چين په مرسته خور شو. منګوليا او سائیپریا ته هم له دې ځای لارو. په دې ځایونو کي د دې مذهب منونکي بي شمېره دي. دې نه مخ کي دا مذهب په کابل یا سقند، بلخ و بخاره کي خورشوي ئ. د دې مقاماتو د حالتو په هکله قاهين، هوانسانګ او د سنګ یان په بیاناتو کي موندل کېدای شي. سنګ یان دا بیان کړي دی چې په هغه دور کي د "ختن باچا" گواه بدنه مذهب منونکي نه ئ. بیا هم د دې په هپواد کي زیات شمېرد بدنه مذهب د پېروکارانو وو او د هندوستان نه به مبلغین تلل راتل.⁵⁴ بلخ بدنه ئ، لakin په کافرستان کي یو تاري د دې مذهب سخت دې بنمنو او چېري چې به یې د دې مذهب پېروکاران ليدل، وژل به یې.

هوانسانګ لیکلی دی چې په افغانستان کي "کپا" نومي یو بوده یا باچا باچهي کوله. لakin صومعې په زیاته

¹³⁷ د مردم شماري تازه اندازي مطابق دا وخت درې نيم کروروه هنيان بدنه په لنکا، برما، سیام، امام وغیره کي دي. او جاوا، سماټرا، بهوتان، سکم، تبت، چین، نپال منګوليا او جاپان وغیره کي تقریباً پنځوس کروروه ماهنیان بدنه مذهب پېروکاران به وي. په دې توګه په ټول نړۍ کي د دې مذهب منونکو تعداد تقریباً خلور پنځوسه کروروه دی.

(نوټ) باید دا یاد وساتو چې دا کتاب ورومبې څل په ۱۹۴۲ عیسوی کال کي لیکل شوی ئ. او سنې تحقیق په نږۍ کي د بوده یانو دا شمېرنېي.

Buddhism is a religion practiced by an estimated 488 million in the world, 495 million, or 535 million people as of the 2010s, representing 9% to 10% of the world's total population. China is the country with the largest population of Buddhists, approximately 244 million or 18.2% of its total population.

تو گه شاري وي. په کنده هارکي هم متهونه خالي وو. په پېښور کي د کنشک جور کړي متهه په زم زمهو. لakin په عامه تو گه خلګ د ماهنيان فرقې منونکي وو. البته په کشمیر کي د بدنه مذهب خورا زورو. هلتہ پنځه سوه صومعې او پنځه زره راهبان وو. په سنده کي خلګ د هنيان فرقې منونکي وو. په موجوده دور کي ماسواد کشمیر بعضي ختیع برخوکي، د دې مذهب منونکي په دې سيمه کي نشته. د دوي ځای اسلام ونيو، لakin په دې مسلمانانو کي د اسلافو د اثراتو په وجهه تر ډېره حده تو هم پرستي ځای نيولى دي.

ضمیمه، ۱

ضمیمه جات (ترخیعی)

چرخ حیات (دژوند پیه)

موبرد دی له مخه لیکلی دی چی خرنگه صلیب(+) د عیسائیانو، سواستکا(□) د آریاؤ او هلال(○) د مسلمانانو نخبنه ده، هم دغه رنگه چرخ حیات (دژوند پیه) د بدھیانو نخبنه ده. دا هم موبر و بسودل چی دا نبان خنگه په وجود کی راغی او په پیل کی د دی شه معنا وه. وروسته ییا بدھیانو دی پیه ته د مجسمی (بت) شکل ورکرو، گول پیه یی جوره کره او په هغه کی یی پیل پیل شکلونه جور کړل. داسي درې رنگه بېلا پیل چرخونه تر لاسه شوي دي. یوه د "اجنتا" په سمخی (غار) کي، یوه په "تبت" کي او یوه په "جاپان" کي. ډاکټر واډل دا ثابته کړي دی چی په دې چرخونو کي د بدھ د تعليماتو دو ولس عکسونه ظاهر کړل شوي دي، او هغه په دې ذيل طريقة دا بيان کړي دي.

(۱) اودھیان (جهل)

د اجنتا په عکسو کي یې جهل داسي بنکاره کړي دی چی د یو ورونداونس په پزه کي جلب پروت دی چی یوساروان نیولي دی. په تبتي عکس کي یو وروندا لاري پونتنه کوي روان دی. په جاپاني عکس کي د انسان پرته دیو "دیو" عکس دی.

(۲) سنتکهارا (قوت او رجحان)

دا خیال د اجنتا په سمخی کي کمهار (کولال) د ده چاک (سپینه خاوره) او جور شوي خیزونه بنکاره کړي دي. په تبتي عکس کي صرف شکل او چاک او لوشي بنکاره کړل شوي

دی. کولال نشته. په جاپانی عکس کی کولال او لوشی دواړه غائب دی، صرف چاک یې بنکاره کړی دی.
(۴) ونانا (هوش، سود)

داجتا او جاپان په عکسوکی یې صرف یوه بیزو (شادی) بنکاره کړی ده. لکن په تبتي عکس کی یې بیزو په یوه ونه خپری بنکاره کړی ده. د هغه ئای لاما دا عقیده لري چې په لومړي سرکي د انسان عقل د بیزو وي، او بیا په کراره کراره په علم و تجربې سره ترقی کوي.
(۵) روپ (مادي خصوصيات وصفات)

په اجتا کي یې دوه عکسونه بنکاره کړي دی، د کوم مطلب چي نه و واضح کېږي. په تبتي عکس کی یوه کشتی له دریابه اوږي بنکاره کېږي. په جاپانی عکس کی په کشتی کي یې سړی هم بنکاره کړي دی.
(۶) کل آئتا (شپږ ولايتونه يا حواسه)

يعني حواس خمسه او شپږ طاقت ذهنی چې "من" ورته ويل کېږي. د اجتا په عکس کی یې یوه انساني څهره بنکاره کړي ده کومه چې په نقاب کي یې پته ده. د دې نقاب شاته یې سترګي، غوبونه، زیورات په واضح توګه بنکاره کړي دی. او پرتندي یې یو سورى د سترګي په خير بنکاره کړي دی. په جاپانی عکس کی یې صرف یو انسان بنکاره کړي دی او په تبتي عکس کی یې یو داسي کور بنکاره کړي دی چې شپږ طاقه لري.

(۶) پهیاسو (اتصال)

داجنتا په عکس کي داشکل سره راغونه شوي دي. په جاپاني او تبتي عکسو کي يې يو داسي سړۍ ناست بسکاره کړي دی د کوم په سترګه کي چې غشی لګدلی دي.
 (۷) دوانا (احساسات)

داجنتا په عکس کي داشکل خراب شوي دي. په تبتي او جاپاني عکسو کي عاشق او معشوق غاره په غاره بسکاره کړل شوي دي.

(۸) ترشنا (تشنګي، تپري والي)

يو سړۍ او به ثبني بسکاره کړي دي
 (۹) اپادهنا (کرفت)

په اجنتا او جاپاني عکسو کي شکلونه خراب شوي دي. په تبتي عکس کي يو سړۍ ګل شوکوي بسکاره کړي دي.
 (۱۰) بهاؤنا (میلان یار جهان)

په اجنتا او جاپاني عکسو کي دا ئایونه خراب شوي دي. په تبتي عکس کي يوه حمل داره بسنه يې بسکاره کړي ده.
 (۱۱) جاتي (زوکره، پیدائش)

د مور او معشوم (زچه او بچه) عکسونه دي.

(۱۲) مرت (مرگ)

په دې کي د سپین بيري توب، کمزورتیا او مرگ عکسونه دي.

ضمیمه، ۲

د سور (خنچیر) غوبنې یا کمبېي

په بوده هي کتاب کي آخري خوراک چي گوتمن خورلۍ و
 (د چندسنا په کورکنېي) هغه وريئي او يوه ترکاري وه چي
 "سکرمدو" بلل کېده. لوپديع مؤرخينو د سکرمدو ژباره د
 خنچير د غوبنېي کړي ده، لهذا په دې توګه د رائيس ډيوډس
 غوندي محقق هم آخري خوراک دغه بشودلي دي. لakan د جديد
 تحقيق نهدا خرگنده شوه چي د "سکرمدو" معناد "هغه
 خوراک ده چي خنچيرې خوري".

په مهابدهي جنرل ۱۹۰۱ کي دې لفظ تحقيق شوي دي
 او دا يې ويلىي دي چي په بهار کي کمبېي یا کهنه ته
 "سکرمدو" ويل کېږي. د دې نور نومونه گورجيا، کرستا او بلې
 لوټن دي.

بناغلي ستراں، پروفېسر ميونس او سوبه درا به کشو
 د دې دغه معنا اخستې ده. شميم هم دغه ليکلې ده. لakan
 امير احمد علوی صاحب دې لفظ ژباره په شکر قندي (بلبو)
 سره کړي ده چي بظاهر صحيح نه ده. داسي خرگنډېري چي
 کمبېي کوم چي د موتهاد جرېي غوندي دي، خنچيرډېر
 خوبنوي او دا په ډېر شوق سره خوري. په لرغونې زمانه کي
 کېدای شي چي انسانانو هم دا پخواو او خورو. نو په دې توګه
 چندا هم خپل پیرو یا ګرو (استاد) د پاره دا خوبن کړي وي، او
 ورتیار کړي يې وي. کله چي گوتمن دا وڅکونو هغه محسوس
 کړو چي په دې کي يوز هرجن خیزیا جرېه ګډه شوې ده. ده نور

بھکشوان د دې د خورلونه منع کړو او تول دې ګ (پتيله) یې په ځمکه کي خبس کړو.

د ابحث فضول او بې فائدي دی چې گوتمن د خنځير غوبنې خورله او که نه. په دې چې د دې نه د دې لفظ صحیح مفهوم نه معلوم ډېري او په واقعاتو کي د ژبارې باید خیال و ساتل شي نه چې هغه د اعتقاداتو سره اړه لري که نه؟

د گوتمن په هکله چې هغه د خنځير غوبنې یاد هغه رنګه بله غوبنې خورله صحیح دی که نه. په دې توګه گوتمن به همپشه ويـل چې د خـير پـه کـچـکـولـکـيـ چـيـ وـبـهـکـشـوـتـهـ دـخـورـاـکـ هـرـخـيـزـ وـاـچـولـشـيـ بـاـيـدـ بـهـکـشـوـهـغـهـ وـخـورـيـ. ظـاهـرـهـ دـهـ چـيـ بـهـکـشـوـانـ بهـ کـوـرـپـهـ کـوـرـ دـخـيرـ غـوبـنـتـيـ دـپـارـهـ گـرـئـېـلـ. دـچـنـدـاـلـ اوـدـشـورـ پـهـ درـواـزـهـ بـهـ غـوبـنـهـ هـمـ وـرـاـچـولـ کـېـدـهـ، اوـدـارـنـګـهـ گـوـتـمـ اوـدـ هـغـهـ پـلـوـيـاـنـوـ بـهـ غـوبـنـهـ هـمـ خـورـلـهـ. پـهـ دـېـ توـګـهـ دـيـوـدـتـ دـاـصـرـاـرـ چـيـ پـهـ پـلـوـيـاـنـوـ دـيـ دـغـوبـنـهـ خـورـلـوـ بـنـدـيـعـ وـلـگـبـرـيـ، نـوـ گـوـتـمـ صـفاـ انـکـارـوـ کـرـوـ اوـوـيـ وـيـلـ چـيـ بـهـکـشـوـتـهـ چـيـ خـهـ پـهـ کـچـکـولـکـيـ وـرـ اـچـولـ کـېـرـيـ هـغـهـ دـيـ خـورـيـ. کـوـمـ چـيـ پـهـ دـېـ هـپـوـاـدـ کـيـ خـورـلـ کـېـرـيـ اوـ چـېـرـيـ چـيـ دـيـ خـيرـ غـوارـيـ.

بـهـ حـالـ دـاـ خـبـرـهـ اوـسـ صـحـیـحـ دـهـ چـيـ هـغـهـ خـورـاـکـ چـيـ گـوـتـمـ خـورـلـیـ وـ هـغـهـ دـ خـنـځـيـرـ غـوبـنـهـ نـهـ، بلـکـيـ هـغـهـ دـ كـمـبـهـيـ جـرـپـيـ وـيـ، کـوـمـ چـيـ دـ لـانـدـيـ (قـيـتـ) ذاتـ خـلـگـوـ پـهـ هـغـهـ وـختـ کـيـ دـ تـرـکـاريـ پـهـ طـورـ خـورـلـوـ.

ضمیمه، ۳

دبده‌دزوکپی ئای (لمبینی باع)

په ۱۰۹۶ کال کي ڈاکتھر فوھر په نېپال استيت کي دنه درامنديي په سيمه کي دې بري يو مينار په حمکه کي نتوتى موندلئ و. په دې دې برهه داشوک شاه مگدھ يوه كتبه وە چي د هغى نه بنكاره كېدلە چي هغە د خپل تخت نشينى نه شل كاله وروسته هلتە راغلى و او د آس په شكل يوه تمبه (ستون) يې هلتە نصب كرى و. په يوه برج يې هلتە ولېكلى چي "دلتە بدە زوکپى و. "دا استويه، آس او تمبه د بېبناد تکي نه غورچىلى وو. آس خونە شوپيدا لاكن تمبه نزدى په يوه مندر کي پرتە ترلاسە شوھ. دلتە يو صندوق هم و موندل شو چي په کي گلدان، زیورات او جواهرات ترلاسە شول او د هغى نه دا هم خرگىنده شوھ چي هم دغە ئاي د گوتمن دزوکپى ئاي دى.

غرض د هرارخ نه داشتېرىي چي هم دغە هغە ئاي دى چي گوتمن د موردنىس نه دې دنياتە راغى. دې ئاي د خرگىن دو نه دا ئاي د بدەي خلگۇ دپارە د يوزيارت چىشت و موندى. بناغلى شيو نرائىن شميم تردى ئاي درسېدو ييان داسىي كرى دى.

"دې ئىي تە د نېپال دربار د اجازت نه تلى شې. لە دربار نه د خە مدد غوبنتلو ھم ضرورت كېدى شى. اتە ساعته دەولى د "اسکابازار" نه ترسىر دپوري رسپىدەي خورونە (شېلى) رائىي. د فيل په ذريعە به دې نه پرپوتلى وي. بىا به ئىنگل رائىي. هلتە د ئىنگلى بوتۇپە منع کي دا تمبە موندل شوپى ده. شوگزە منع تە تللۇ و روستە د هغە تالاب نخبيي هم بنكارە دى چي د گوتمن مور غسل پرې كپى و او كوم خور (شېلە)

چي د "تيل دريا" په نوم په بد هستو کي ليکل شوي دي او س همد هغې نوم د غه دي.

شري مهاراج بهادر نپال په دې مقام د مسافرو او سپلانيانو د پاره يوه آرام گاه هم جوره کړي ده. مو ندل شوي تمبي باندې يوه ډبره د حفاظت د پاره اينسodel شوي ده، لakin تمبه او برج يې په خپل اصل حالت کي نه دي ايښي کوم چي به بنه موزو وه".
نپال استيټا بد هياني د پاره نوري اساتيما وي جوري کړي دي، او چين، تبت، جاپان او د هندوستان نه خلګ ددي
ئه اي د زيارت د پاره رائي.

ضمیمه، ۴

دمهني خاي (کسي نگر ضلع گور کهپور)

دبناعلي شيونزائين شميم د خلپ نه هعنه حالات هم و اورئ.

"که مسافر گور کهپور دريلوپ لائن خلور استيشن همخ كي ولا رشي او هلت هپرديوري استيشن شپوه (کوز) شي نود لته دلاري سوارلي موندلی شي. کومه چي به تاب شرح رانی کس "کسيا" ته رسوی. ۱۲ بجي نه تر ۲ بجي دمه کولاي شي. لاري پرت هديوري ياته رائي. که دي داسفر خوبش نه وي نو گور کهپور نه کسيا (کسي نگر) ۳۵ ميله ليري پريو پوخ سرپك دی. کارگاه د په ۲۵ روپودرسه حي او رائي. کسياه عه خاي دی چوري چي بد هبه گوان تروان موندلی و. يعني هغه کالبد خاكى (دخا و رو قالب) پربنې و. د مندر پرت هه مرمت کرل شوي دی. مجسمه چي او سپه پرت هه (ویده) حالت کي ده مخ کي رېزه رېزه شوي و. دارپزې (تکرپي) يې پرت هه راتولي کري او بيا يې مجسمه پرت هه حيني جوره کره. دامجسمه دا وخت ۲۰ قته او برد ده. زيارت کونکو دا مجسمه د سرو زروپه هورقو پونسلولي ۵۵ ده. کتاري (يو قسم نری گنی چي گوره حيني جورپيزي) پرده پرت هه، بتی هرو وخت پر بلده ده. د سنگ آسن (په وقار سره دناسي حالت) په لاس د اند غمزده مجسمه جوره ده او ده نور سنگي هم و رسه ده. د دې مندر سره نزدي يوه استو په ده. د هغې سره ده مدفون خاهان هم موندل شوي دي".

هم د غسي پر کهندرات هم موندل شوي دي. مندر ته نزدي د بد هه يو استاده (ولاره) مجسمه هم موندل شوي ده چي بنه په سليقه نصب ده. کوم چي د هغه خاي خلگد "رماته" مجسمه ورت هه وايي. مندر ته نزدي يو برمي رئيس د زيارت کونکو د پاره در مسال

جور کری دی. په دې کی یو برمی به کشو او سپری. دبر ماد سنگ مرمر او د پیتلونه جور بدھی مجسمی این سودل شوی دی. په دروازه کی د برماساختیوه گھته کی را خورنده ده. په کلونو کلونو دا مندر په ډې خراب حالت کی و، آخر په کال ۱۸۷۷ کی بساغلي کار لائیل دا سره برابر کړو. د کوم احوال چې د سنگ مرمر په یوه تختی داسي ليکل شوی دی.

"دا مشهوره مجسمه او بدھ مندر د بدھ د نروان د حالت دی او دې ته نزدې دوه استه پونه کيندل شوی دی. د مجسمې ډېري رېزې رېزې تو قې ځای په ځای پر تې وي، دا تول راجمع کړل شول، دې ته ترتیب ورکولو وروسته پر ته مجسمه خپل اصل حالت کی جوړه کړل شو. د مندر مرمت هم وشو او پر دې چت هم واچول شو.

کسي نګر

اې، اي کار لائیل

ما رچ ۱۸۷۷

آركيلا جکل اور سیز"

په اصل کی دا ځای د بدھیانو په تیر ته¹³⁸ کی یو ضروري تیر ته دی. اول خو صرف د هندوستان بدھ منون کی راتل، خو اوس هلتہ کلیزه مېلہ جور پېي. دشا و خوانه بلکې د لېري لېري نه هم خلگ دې مېلې ته راخي. اوس بنه رش کش جوړ شوی دی.

ـ په بدھ کتابونو کی د دې نوم "کوسی نکلا" دی.

کوسی نګر، کسي نګر هم راغلی دی، خو اوس ورته "کسیا" ويل کېږي.

¹³⁸ تیر ته: د زیارت کونکو مقدس د لمبلو ځای، د دریاب غاره

ضمیمه، ۵

نالند یا نالند پوهنتون (يونیورستي)

راج گره ته پراووه ۷ ميله فاصله باندي يو کلى د نالند

په نامه و او سدي ته "لوى کلى" (بلاگاول) وي لکپري. گوتمن بدھ دلتہ درې مياشتی استو گنه کري و، او ہبری خطبې يې ور کري وي. د دي ئاي امير سودا گرانو د کومو تعداد چي پنه سوه وو، لس لکھه اشرفی چنده يې و کره. په دي پيسو يې خو کلي و اخستل او د هغونه يې يو مته جور کرو او گوتمن بدھ ته يې نزرانه کرو. ڈپوراجا گانو په دي کي اضافه و کره. د منھني هند يو راجا دلتہ يو هال او د تول عمارت نه يې چاپرہ يو پوخ د پوال جور کرو. او په هغه کي يې صرف يو هدروازه ور کره. په دي ئاي کي به د خپل و ختنوموري راهب او علماء او سپدل. نو کله چي به يو خوک د علم د حاصلولو د پاره راغي، نو کوم راهب چي به د دربان دنده ترسره کوله هغه به د دي طالب علم نه خو پونستي و کري. ترڅو چي دي دربان ته د خپل مطلب ټوابونه نه شو تراسه تر هغو به د طالب علم د تنه نه شو تلاي. غالباً د داخلې د امتحان ابتداء به د دي ئاي نه کپدہ.

بهر حال په لې وخت کي دي مته د يوه پوهنتون عالمگير شهرت تراسه کرو. د فاھيان په دور کي دالانه وه مکمله شوې، لاکن هوان سانګ د دي ئاي نه علم تراسه کرو. لاکن ات سانګ دلتہ په دغه کال کي تعليم حاصل کرو او هوان سانګ شپر کاله د دي ئاي لوستلي روزگار بلل کپدہ. د معلمانو شمېر ہپروو. نو په دي تو گه زر ۱۰۰۰ عالمان داسي وو

چي پرشلو علومويي ييان كولاي شو. په پنځه سوه دېرش عالمانو کبني لس داسي (بشمول هوانسانګ) عالمان وو چي په پنځسو مضامينو کي ماھرو وو. ماھرو فاضل مثل "ناګارجن" او "آريا ديyo" ددي پوهنتون په وده کي لويءونداه درلو ده. هوانسانګ په دورکي "سدابهار" ددي پوهنتون صدرؤ. دا عالم داسي جامع فضيلت لرونکي و چي پر هر مضمون يې علم درلود.

دوخت سلطنت دېر کلي دې متهه ته ور بخشلي وو. دې نه علاوه او لس هم هر قسمه کومک ورسره کولو. چي په تيجه کي و طالب علمانو ته هيڅ مشکلات نه وو. بلکې د کورنه هم زيات آرام ده او هغوي بنه په شوق سره زدکره کوله. د لرغوني اثارو محکمي (محکمه اثار قدیمه) په دې ئای کي ډپري کيندي و کړي او دېر لرغوني اثاري په موندلو کوم چي په کتلوا رزي.

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library